

1980 ஜூலை 19] (திரு. துரைமுருகன்)

பணம் கேட்டதற்குப் பிறகு, விவாதத்திற்கு பிறகு மாண்புமிகு திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் பதில் சொல்வாரா, சொல்ல மாட்டாரா? ஏனென்றால், இவ்வளவு பதில் சொல்கிறவரிடமிருந்து அந்தக் கோரிக்கையிலே, என்னுடைய இலாகாவிற்கு இவ்வளவு பணம் ஒதுக்குங்கள் என்று கேட்கிற உரிமை ஏன் பறிக்கப்பட்டது? ஏனென்றால், தனிப்பட்ட மாண்புமிகு திரு. திருநாவுக்கரசுக்கு நான் பரிந்து பேசுகிறேன் என்று அல்ல. ஒரு அமைச்சருடைய உரிமை பறிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது மட்டும் அல்ல, எங்களைக் குழப்பியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அன்றே நாம் எடுத்த முடிவு, இரண்டையும் ஒன்றாக வைப்பது என்றும், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அது பற்றிய கருத்துக்களை எல்லாம் வழங்கலாம் அந்தந்த அமைச்சர்கள் அந்தந்தத் துறைகள் பற்றிய விளங்கங்களை, அவர்களுடைய பதில் உரையிலே சொல்லலாம் என்றும் அன்றைக்கே அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, தொழில் துறையைப் பற்றி நீங்கள் பேசலாம், சிறு தொழில்கள் பற்றிப் பேசலாம். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி அவருடைய துறைக்குரிய பதில்களைத் தருவார்; அதே மாதிரி, மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் அவர் துறை பற்றிய பதிலைத் தருவார். ஆனால், மானியக் கோரிக்கை ஒரே தலைப்பின் கீழே வரும், ஒருவர் கேட்கிறார் என்பதைத் தவிர, நீங்கள் கருத்துக்களை வழங்கவும், அதற்கு விளக்கங்கள் தரும் பொறுப்பை இரண்டு அமைச்சர்களும் ஏற்றுக் கொள்வர் என்பதும் அன்றே நாம் எடுத்த முடிவு தான். அந்த முடிவுதான் இப்பொழுது நிறைவேற்றப்படுகிறது.

(6) வரவு-செலவுத் திட்டம், 1980-81 வாக்கெடுப்பு—
தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண். 6—பத்திரப்பதிவு.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரை மேல், நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :—

மானியக் கோரிக்கை எண். 6—பத்திரப்பதிவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,08,16,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.

[1980 ஜூலை 19]

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : தலைவர் அவர்களே தமிழ்நாட்டில் உள்ள அனைத்து துணைப் பதிவு அலுவலகத் திற்கும் தனியாகக் கட்டிடம் கட்டித் தர நிதி ஒதுக்கீடு செய்யக் கோரி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 6—பத்திரப் பதிவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,08,16,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. ந. சிவஞானம் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டம் மேல உழுலூரில் பத்திரப்பதிவு சப் ரிஜிஸ்டிரார், அலுவலகம் புதிதாக ஏற்படுத்துவது பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 6—பத்திரப்பதிவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,08,16,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

திரு. பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம் : தலைவர் அவர்களே, அம்பை தொகுதியில் விக்கிரமசிங்கபுரத்தில் ஒரு பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் திறப்பதாகக் கூறிய உறுதிமொழியை அமல் படுத்தாமல் காலம் கடத்துவது பற்றி விவாதிக்க, நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 6—பத்திரப்பதிவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,08,16,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 6—பத்திரப் பதிவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,08,16,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டிலுள்ள நிலங்களை விற்கும்போதும் வாங்கும் போதும் வெளி மாநிலங்களில் பதிவு செய்வதனால் தமிழக அரசுக்கு ஏற்படுகின்ற இழப்பு குறித்து அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளாதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

1980 ஜூலை 19]

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 6—பத்திரப் பதிவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 3,08,16,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

கோரிக்கை எண். 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநரின் பரிந்துரை மேல், நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 73,01,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும் ”.

திரு. சு. பாலன் : தலைவர் அவர்களே, மக்களுக்குச் சரியான முறையில் பால் வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற கொள்கையை அலைக்கழிக்கும் முறை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 73,01,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, பால் வழங்கும் திட்டத்தை முதல் வகுப்பு முனிசிபல் மற்றைய நகரங்களுக்கு விஸ்தரிப்பு செய்ய வேண்டியது சம்பந்தமாகவும், வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே படவேடு, கஸ்தம்பாடி பகுதியில் பால் பண்ணைகள் ஏற்படுத்துதல் சம்பந்தமாகவும் விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 73,01,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, வாசு தேவநல்லூரில் குளிர்தாது நிலையம் (Chilling Centre) அமைக்கப்படாதது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 73,01,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1980 ஜூலை 19]

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

மானியக் கோரிக்கை எண். 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 73,01,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே சென்னை மாநகரில் பால் வழங்கு நிறுவனத்தினால் வழங்கப்படும் பாலில் கலப்படம் செய்வதைத் தடை செய்யாமலிருப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“மானியக் கோரிக்கை எண். 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 73,01,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத் திறகு வைக்கப்பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் ஏதாவது சொல்ல விரும்பினால் சொல்லலாம்.

[முற்பகல் 10-40]

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகள்* எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் சபையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதன் மீது தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்த பிறகு கடைசியில் அதற்கான பதிலை அளிக்கிறேன் என்று உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்கள் மேலான கருத்துக்களை எடுத்து வைத்ததற்குப் பின்னாலே பெரும் தொழில், நடுத்தர தொழிலுக்கான என்னுடைய பதிலை இறுதியிலே வைத்துக் கொள்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. துரைமுருகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தில் தொழில் துறை குறித்து, தொழில் கொள்கையை விளக்கி இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கின்ற மானியக் கோரிக்கையின்

*[1171-1515 ஆம் பக்கங்களில் இணைப்பு I, II, III—ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

1980 ஜூலை 19] [திரு. துரைமுருகன்]

மீது என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்கிறேன் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். காரணம் இந்த மானியக் கோரிக்கையிலே என்ன இருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியாது.

காரணம் வழக்கமாக கடவுள் வாழ்த்துப் பாட ஆரம்பிப்பது போல ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கையும் சரியான நேரத்தில் வருவதில்லை என்று இருக்கிறது. இப்போதுதான் இன்றைக்கு 12 மணிக்கு வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று தாக்கீது வந்திருக்கிறது. ஆகவே நாளையிலே இருந்துதான் பேச முடியும். எனவே இதிலே ஒன்றும் செய்ய முடியாது. மேலும் இதிலே என்ன இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனாலும் ஒன்றும் படிக்க வேண்டிய தேவையில்லை. ஏன் என்று கேட்டால் இந்த அரசின் தொழில் கொள்கை என்ன என்பது நமக்கெல்லாம் தெளிவாகத் தெரிந்திருக்கிறது. குழப்பத்திலே ஒரு மிச்சம்தான் இந்தத் தொழில் கொள்கை வந்திருக்கிறது. காரணம் அது இருக்கிற அமைச்சர்களில் யாருடைய பெயரிலே இந்த அறிக்கை வெளி வருவது என்று ஆரம்பித்த குழப்பம், பெருந் தொழில் ஆரம்பிப்பதா, சிறுதொழில் ஆரம்பிப்பதா தனிப்பட்ட முதலாளிகளால் ஆரம்பிப்பதா அல்லது ஜாயின்ட் செக்டாரிலே ஆரம்பிப்பதா என்பதில்கூட குழப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒட்டு மொத்தமாக உங்களுக்குத் தொழிற் கொள்கை தெளிவாக இல்லை அந்த அளவுக்குத் தெளிவான கொள்கை இல்லாத காரணத்தினால் தான் நீங்கள் முதலாளிகள் பக்கம் போகிறபோது, அதை ஆதரித்தால்தான் நாடு முன்னேறும் என்று சொல்லுகிறீர்கள். பிறகு எங்காவது தீடினென்று ஒரு ஜாயின்ட் செக்டார் கம்பெனிக்கு போனால் இப்படி அரசாங்கமும், தனியாரும் ஒன்று சேர்ந்து தொழில் நடத்தினால்தான் நன்றாக இருக்கும். ஆகவே காகித தொழிற்சாலை என்று ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கிறோம். நாங்கள் 26 சதவீதம் போடுகிறோம் நீங்கள் 25 போடுங்கள், மிச்சம் இருக்கிற 40 சதவீதம் பொது மக்கள் இடமிருந்து வசூல் பண்ணுவோம், என்று சொல்லி அங்கே ஒரு உபதேசம் இதற்குப் பிறகு எங்காவது தனிப்பட்ட முதலாளிகள் வந்தால் முதலாளிகளால்தான் இந்த நாடு வாழமுடியும். அவர்கள்தான் மண்ணைப் பொன்னாக்குவார்கள். அவர்களிடத்திலே ஒரு கனிவு இருக்கும், தொழிலில் அக்கறை இருக்கும் என்று சொல்லுகிறீர்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திடீரென்று ஒரு நாள் நேஷனலைசேஷன் என்று சொல்கிறீர்கள். மறுநாள் இல்லை என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆகவே குழப்பத்தின் மொத்த உருவமாகத்தான் இந்த அரசு தனது தொழிற் கொள்கையிலே இருக்கிறது என்பதை நான் தெளிவாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உங்களுக்கு எந்தத் தொழில் நாட்டுக்கு வருகிறது. எந்தத் தொழில் நாட்டைவிட்டுப் போகிறது,

1980 ஜூலை 19] [திரு. துரைமுருகன்]

என்ற தெரியவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசினார்கள். ரகுமான்கான் அவர்களும் பேசினார்கள், நாவலர் அவர்கள் கூட அன்றைக்கு மறுத்துப் பேசினார்கள். அசோக்லேலாந்து நம்முடைய ஊரிலே பிறந்தது. எங்கேயோ போய் விட்டது., இங்கே இடம் இல்லை என்று, அதற்கு என்ன காரணம். அது மாநிலம் மாநிலமாக ராஜஸ்தான், குஜராத், மகாராஷ்டிரா என்று அலைந்து கொண்டிருக்கிறது.

அதேபோல இங்கே ஒரு கோச் பேக்டரிக்கு ஒரு பிரிவு இருக்கிறது. அது கோயம்புத்தூருக்குப் போய் கடைசியில் வேறு ஒரு மாநிலத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்து விட்டது. இப்படி எல்லா மாநிலத்திலும் இருந்து வர வேண்டியது, பிறகு புறப்பட்டுப் போக வேண்டியது. காரணம் என்னவென்றால், அந்தத் தொழில் முதலாளிகள் உங்களை, அமைச்சர்களை பார்க்கவே முடிவதில்லை. குறிப்பாக சென்ற ஆண்டு முதலமைச்சர் கையிலே இருந்தது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை சந்திக்க முடியாமல் போய் அந்தத் தொழில் துறை முதலாளிகள் இங்கே தொழில்கள் ஆரம்பிக்கிற எண்ணத்தோடு பல நாட்கள், பல வாரங்கள் தங்கி, தொழில் துறை செக்கரட்டரியையோ, முதலமைச்சரையோ சந்திக்காமலேயே வீட்டுக்குத் திரும்பிய காட்சி நிறைய உண்டு என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, உங்களுக்குத் தொழிலில் ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கை கிடையாது, என்பதை நான் அறுதியிட்டுச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனால் உங்களைக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், ராணிப்பேட்டையிலே ஒரு 'பெல்' தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க இருக்கிறார்கள். மத்திய நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு வெங்கட்ராமன் அவர்கள் கூட இரண்டு முறை அதைச் சொன்னார்கள். ஒரு முறை நாடாளுமன்றத்தில் சொன்னார். அடுத்த முறை இந்த ராணிப்பேட்டையிலே துவங்கப்படும் என்று இங்கே இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் வந்த நேரத்தில் கடற்கரையிலே எடுத்துச் சொன்னார். ஆனால் இன்றைக்கு அது என்ன நிலைமையில் இருக்கிறது என்ற தகவல் தொகுதியிலே இருக்கிற எனக்குக் கூடத் தெரியவில்லை. காரணம் ஒரு நாளைக்கு வருகிறார்கள். நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். மறு நாள் வருகிறார்கள், அது ஒரிசாவுக்குப் போகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். இது திரிசங்கு சொர்க்கத்திலே இருக்கிறது. எனவே நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது குறித்து இந்தச் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று நான் முன்னாலே இருந்து

1980 ஜூலை 19] [திரு. துரைமுருகன்]

கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறேன். இது குறித்து முன்னாலே ஆளுநர் உரையிலேயும் நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் வெளியிடுவார்கள் என்றும் நான் எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் அது வெளியிடப்படவில்லை. இதிலே கூட குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்களோ என்னவோ, தெரியவில்லை. அதற்காக நான் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் நான் கேட்பது எல்லாவற்றையும் கோட்டை விட்டவர்கள் போல இந்த 'பெல்' நிறுவனத்தையும் நீங்கள் கோட்டை விடக்கூடாது என்பதற்காக, மீண்டும் அதற்காக நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். ஏனென்று கேட்டால் தும்பை விட்டு வாலைப்பிடிக்கின்ற குணம் நம் சர்க்காருக்கு இன்று உண்டு. ஆகவே இங்கே இருந்து தொழிற்சாலை போனதற்குப்பிறகு மத்திய சர்க்காருக்கு மனு கொடுக்கும் தைரியம் உங்களுக்குத் தான் உண்டு. ஆகவே போய்விட்டதற்குப் பிறகு பின்னாலே போஸ்டு மார்ட்டம் செய்கிற வேலை வேண்டாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, தொழிலை நாட்டிலே பெருக்குவதற்காக உண்டாக்கப்பட்ட ஒரு பிரிவுதான் 'சிப்காட்' அந்த சிப்காட் தமிழ்நாட்டிலே ராணிப்பேட்டை, ஒசூர், ராமநாதபுரம், புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே ஆரம்பிக்க இருக்கிறது. ஆனால் என்னுடைய ராணிப்பேட்டை தொகுதியில் உள்ள சிப்காட்டைப் பொருத்தவரையில் நான் சொல்லுகிறேன். அங்கே ஆரம்பித்த தொழில்களை எல்லாம் மூடிவிட்டார்கள். ஏன் என்று கேட்டால் லேபர் தகராறு. அங்கே வெளியில் இருந்து வந்து தொழிலை ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள், திருநெல்வேலியில் இருந்து, ராமநாதபுரத்திலே இருந்து, மதுரையில் இருந்து தஞ்சாவூரில் இருந்து, சென்னையில், இருந்து இங்கே பணத்தைப் போட்டு தொழிலை ஆரம்பித்தார்கள்.

தொழிலை ஆரம்பித்த பிறகு ஒரு சிறு தொழிலில் 200 பேர், 300 பேர் வேலை செய்வதாக வைத்துக்கொள்வோம். அந்த 200 பேர்களில் 180 பேருக்குமேல் அவர் ஊரிலிருந்து வருகிறான். ராணிப்பேட்டை, ராணிப்பேட்டையைச் சுற்றியுள்ள ஊரில் இருந்து 20 பேர் எடுப்பார்கள். அவர்களை 20 நாளைக்கு காகசுவல் லேபராக வைத்துக்கொண்டு இருந்துவிட்டு, வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடுகிறான். சொந்த ஊரிலிருந்து ஆட்கள் கொண்டு வந்து விடுவதால் எங்கள் ஊர்காரனுக்கு அங்கே வேலை இல்லை. ஆகவே, குறிப்பாக, எந்தெந்த இடங்களில் தொழிற்சாலைகள் துவங்கப்படுகிறதோ, அந்தந்த இடங்களில், உள்ளவர்களுக்குத்தான் வேலை வாய்ப்புத் தரவேண்டும் என்ற முறையினை அரசாங்கம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 19]

அடுத்ததாக, வெளி மாநிலங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகமாக இன்றைக்கு இங்கே வந்து சேர்ந்து இருக்கிறார்கள். நான் இந்த நேரத்தில் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். மண்ணின் மைந்தர்கள் என்ற கொள்கைக்கு நாம் முக்கியத்துவம் கொடுத்தாக வேண்டும். நான் ஒரு முறை மலேசியா நாட்டிற்குச் சென்று வந்தேன். அந்த மலேசியா நாட்டில் ஒரு தொழிற்சாலையில் 6 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், 4 பேர் மலேசியாவைச் சேர்ந்தவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டு இருக்கிறார்கள். அதேபோல், இங்கேயும் ஒரு தொழிற்சாலையில் 200 பேர் வேலை செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அதில் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் 150 பேர் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதிலே உங்களுக்கு என்ன நடுக்கம்? ஏன் இந்த மண்ணின் மைந்தர் கொள்கை வரக்கூடாது.

அப்படியானால், இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேறு மாநிலத்தில் வேலை செய்தால் அங்கே இருந்து விரட்டமாட்டார்கள் என்று நீங்கள் கேட்கலாம். நம் மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வெளி மாநிலத்திற்குப் போய் வேலை செய்வதை விட, வெளி மாநிலத்துக்காரர்கள் நம் நாட்டில் நுழைந்து ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு இருக்கிற நிலைமை தான் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதற்காக நான் கவலைப்படத் தயாராக இல்லை. ஆகவே, மண்ணின் மைந்தர்கள் என்ற அடிப்படையில், இந்த மாநிலத்துக்காரர்களுக்குத்தான் வேலையில் முதலிடம் கொடுக்கப்படும் என்று ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ராணிப்பேட்டையில் உள்ள சிப்காட் பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால், பெரிய பெரிய தொழிலதிபர்கள் தான், கார்ப்பரேண்டம் யூனிவர்சல் போன்ற பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் தான் 25 கோடி, 30 கோடி என்று தொழிலில் மூலதனம் போடுவதற்கு முன்வருகிறார்கள்—அவர்களெல்லாம் ராணிப்பேட்டையில் தொழில் ஆரம்பிக்க முடியாமல் ஓசூர் போய் ஆரம்பிக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது என்று சொன்னால், தொழில் தகராறு என்று வந்தால், உடனடியாக, அந்தத் தொழிலை பக்கத்தில் உள்ள மைசூருக்கு எடுத்துச் சென்றுவிடலாம்—அல்லது மைசூரில் இருந்து ஆட்களைக் கொண்டு வந்து விடலாம் என்ற முறையில் நிலைமை இருக்கிறது. ராணிப்பேட்டையில் வைத்தால், தொழில் தகராறு வருமானால், இங்கேயிருக்கிற தொழிற்சாலையை மூடவேண்டியிருக்கும் என்கிற அச்சம் முதலாளிகளுக்கு வந்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 19] [திரு. துரைமுருகன்]

ஆகவே, நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரியான நிலைமைகளைத் தவிர்க்க—அந்தத் தொழிற்சாலைகள் பட்டிங் ஸ்டேஜில் இருக்கிறபோது—அதாவது ஆரம்பித்த மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு அந்தத் தொழிற்சாலையில் எந்த விதமான வேலை நிறுத்தம் இருக்கக்கூடாது என்ற முறையில் நடவடிக்கைகளை சட்ட பூர்வமாக அல்ல, உங்களுடைய அணுகுமுறை மூலம் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியைப்பொறுத்தவரையில்—குறிப்பாக வடாற்காடு மாவட்டத்தில்—அடுத்த பெரிய தொழிலாக இருப்பது தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை. அந்த வகையான தொழிற்சாலை ராணிப்பேட்டை, ஆம்பூர், பேரணாம்பட்டு, வாணியம்பாடி, விண்ணமங்கலம் ஆகிய எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஆக்கிரமித்து இருக்கிறது. அதில் லட்சக்கணக்கான பேர் வேலை வாய்ப்பு பெற்று இருக்கிறார்கள். ராணிப்பேட்டையில் கிட்டத்தட்ட 48 தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன. அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் இருந்து வெளியிடப்படுகிற கழிவு நீர் பக்கத்திலே கிழக்கே ஓடி ஏரிகளில் கலக்கிறது. அதன் காரணமாக, சின்ன சமுத்திரம், குடிமல்லூர், பூண்டி, கத்துவாடி மற்றும் பல்வேறு பக்கத்தில் உள்ள கிராமங்களில் உள்ள நிலங்களில் பாய்ந்து, அங்கே கிட்டத்தட்ட 10—20 கிராமங்களில் உள்ள பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. எனவே அந்தத் தொழிற்சாலைகளின் கழிவு நீரை செப்டிக் டாங்க் கட்டி, அதன் மூலமாக வேறு இடங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில் பல முறை நான் கேட்டு இருக்கிறேன். ஆனாலும் எதையும் நீங்கள் காதிப் போட்டுக்கொள்வது இல்லை. எனவே, இதையும், நீங்கள் காதிப் போட்டுக்கொள்ளவில்லை. இந்த நிலைமையின் காரணமாக, அந்தத் தொழிலதிபர்களுக்கும், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கும் இடையே சண்டைகள் ஏற்பட்டு, அவைகள் இனக்கலவரமாக மாறுகிற அளவிற்கு ராணிப்பேட்டையில் தகராறு முற்றுகிற அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, உடனடியாக இந்த அரசு செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்வது—வடாற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் அத்தனையும் செப்டிக் டாங்க் கட்டி கழிவு நீரை அகற்றும் காரியத்தை 15 நாளைக்குள் செய்யாவிட்டால், அவர்களுடைய லைசென்சு ரத்து செய்யப்படும் என்று ஒரு ஆணையை தைரியமாக இந்த அரசாங்கம் போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இதுபோன்று, அடுத்து எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கிற மிகப் பெரிய தொழில் தீப்பெட்டித் தொழில். வடாற்காடு மாவட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட 400 யூனிட்கள் இருக்கின்றன. அவைகள்

வரவு செலவுத் திட்டம் 1980-81—வாக்கெடுப்பு

[திவி. துரைமுருகன்]

[1980 ஜூலை 19]

எல்லாம் சாதாரண குடிசைத் தொழில். தலைவர் அவர்களே, தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை பற்றி உங்களுக்கும் தெரியும். (மணியடிக்கப்பட்டது) தலைவர் அவர்களே உங்களுக்கும் சேர்த்து தான் பேசுகிறேன். சேரன்மாதேவி பகுதியிலும் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கு லைசென்சு பெற வேண்டுமானால் அதற்கு கண்டிஷன் என்ன தெரியுமா? ஊருக்கு வெளியே போக வேண்டும். கட்டிடத்தைச் சுற்றி 10 அடி இடம் இருக்கவேண்டும் இப்படியெல்லாம் கண்டிஷன் போடுகிறார்கள். சாதாரண ஒரு தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைக்கு லைசென்சு வாங்குவதற்கு டி.எச்.ஓ. வரவேண்டும், தாசில்தார் வரவேண்டும். அதற்குப் பிறகு டி.ஆர்.ஓ. வரவேண்டும். இவ்வளவு பேருக்கும் அவன் படி கட்டிவிட்டு லைசென்சு வாங்குவதற்குள் ஒரு வருஷம் ஆகிவிடும். இந்த வருஷ காலமாக தீப்பெட்டி தொழிற்சாலைக்கு உரிமை வழங்குவது நின்று இருக்கிறது. அதற்கான ஆதாரங்கள் என்னால் காட்ட முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-50)

இந்தியாவின் தேவையில் 90 சதவிகிதம் தீப்பெட்டி தமிழ்நாட்டில் தயாரிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதற்குத் தேவையான 'ரா மெட்டிரியல்ஸ்' இங்கே கிடையாது. கேரளா, அமர்நாத், ஆந்திரா போன்ற இடங்களிலிருந்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் பாண்டியன் கெமிக்கல்ஸ் மட்டும் தான் ராமெட்டிரியல்ஸ் தயாரிக்கிறார்கள். அதுவும் எங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் தொடங்கப்பட்டது. (மணியடிக்கப்பட்டது.)

இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இராணிப்பேட்டை, பேரணாம்பட்டு, ஆம்பூர், வாணியம்பாடி போன்ற இடங்களில் இந்தத் தொழில் அதிகமாகச் செய்கிறார்கள். அங்கே அரசாங்கம் இந்த ரா மெட்டிரியல்ஸ் தொழிற்சாலையைத் தொடங்காவிட்டாலும் தனியாருக்காவது உரிமை வழங்குங்கள். ஏற்கெனவே 14 ஸ்பின்னிங் மில்களை தனியாருக்கு கொடுத்திருக்கிறீர்களே, அதே மாதிரியாக இந்தத் தொழிலை ஆரம்பிப்பதற்கும் அரசாங்கம் முன் வராவிட்டால் தனியாருக்கு அனுமதி கொடுங்கள். அல்லது ஜாயின்ட் செக்டாரில் இராணிப்பேட்டையில் ஒரு 'ரா மெட்டிரியல்ஸ்' தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, தீப்பெட்டியில் கிழிக்கிற 'ரெட் ஃபாஸ் பரஸ்' நமக்குத் தேவை. முன்பு ஜப்பானில் இருந்து வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமை என்ன

1980 ஜூலை 19]

திரு. துரைமுருகன்

வென்றால், குஜராத்திலிருந்து வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. தீப் பெட்டி அதிகமாக உற்பத்தி செய்யும் இடம் நம்முடைய தமிழ்நாடு. ஆனால் ரெட் பாஸ்பரஸ் தயாரிப்பது குஜராத்தில், தமிழ்நாட்டிலே அதற்கு ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) இன்கம்பிளீட்டாக முடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. (அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

* திரு ந. குலசேகர பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றையதினம் இந்த அவை முன் மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்; மானியக் கோரிக்கை எண். 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு; மானியக் கோரிக்கை எண். 6—பத்திரப்பதிவு; மானியக் கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள் ஆகியவை மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக முதற்கண் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு துரை முருகன் அவர்கள் தோல் பதனிதும் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வெளிவரும் கழிவுநீர் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே எனக்கு எந்தவிதமான கருத்து வேறுபாடும் கிடையாது. அதை நானும் சொல்ல வேண்டுமென்று நினைத்திருந்தேன், அவர் சொல்லிவிட்டார். ஆனாலும் இந்தத் தொழில் துறையில் அடைந்திருக்கிற முன்னேற்றம் பற்றியும், அதை இன்னும் வளப்படுத்துவதற்கான சூழ்நிலைகள் பற்றியும் சொல்வதற்கு பாராட்டுவதற்கு அவர்களுக்கு மனம் இல்லையா அல்லது எடுத்துச் சொல்வதற்கு விரும்பவில்லையா என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

என்னுடைய தொகுதி பெருமளவு தோல் பதனிதும் தொழிற்சாலைகள் நிறைந்த பகுதியாகும். தமிழகத்தின் பொருளாதாரத்தில் இந்தத் துறை மிகப் பெரிய பங்கு வகிக்கின்றது என்பதை சில புள்ளி விவரங்களுடன் நான் எடுத்துரைக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு அரசுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 750 கோடி அல்லது 800 கோடி ரூபாய்க்கு அந்நியச் செலாவணியாக வருமானம் கிடைக்கும். இதில் 35 விழுக்காடுகள் ஏறத்தாழ 280 கோடி ரூபாய் தோல்கள், தோல் பொருட்கள், காலணிகள் போன்றவை ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலமாகக் கிடைக்கிறது.

திரு. ந. குலசேகரபாண்டியன் 1980 ஜூலை 19]

தமிழகத்தில் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் பெரியதும் சிறியதுமாக சுமார் 500 இயங்கி வருகின்றன. இத்தகைய தொழிற்சாலைகள் பெரும்பாலும் கிராமப்புறப் பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் வசதியும் வருவாயுமற்ற சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் சுமார் ஒரு இலட்சம் பேர் வேலை வாய்ப்புக்களை பெற்று வாழ்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இத்தகைய தொழிலை ஊக்குவிக்க பல சலுகைகளை இன்றையதினம் மத்திய அரசு செய்து வருகிறது. இந்தத் துறையில் மற்ற மாநிலங்கள் அடைந்திருக்கும் முன்னேற்றத்தைவிட இன்றைக்கு நம்முடைய தமிழகம் முன்னணியில் இருக்கிறது என்பதைப் பெருமகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்தத் துறையில் 5 ஆண்டுகளில் பிரமிக்கத்தக்க வளர்ச்சியைப் பெற்றுள்ள தைவான், சவுத் கொரியா, பிரேசில் போன்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நம் தமிழகத்தில் உள்ள தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளுக்கு முறையான ஊக்கமும் பொருளாதார வசதியும் வழங்கப்படுமானால் உலக அரங்கில் இத்தாலிக்கு அடுத்த இடத்தை நாம் பெறமுடியும் என்பதை அவையில் உள்ளவர்களின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இத்தொழிற்சாலைகள் ஊக்குவிக்கப்படுவதன் மூலம் சுமார் 800 கோடி ரூபாய் ஆண்டு வருமானமாகப் பெறுவதோடு சுமார் 4 இலட்சம் பேருக்கு வேலைவாய்ப்பினை வழங்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய கண்ணோட்டத்தில் சுமார் 75 அல்லது 100 கோடி ரூபாய் இத்தகைய தொழிற்சாலைகளின் வளர்ச்சிக்கு ஒதுக்கப்படுமானால் பொருளாதார வளர்ச்சியில் தமிழகம் மேம்பாடு அடைய அரிய வாய்ப்பு உள்ளது என்பதை அறிவிக்க விரும்புகிறேன்.

தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளும், மிதி அணி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளும் வளர்ச்சி பெற மற்ற நாடுகள் வழங்கக்கூடிய சலுகைகளைப் போல அந்தத் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அரசாங்கம் வேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுத்தால் அது அந்தத் தொழிலை மேலும் ஊக்குவித்து விடுவதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்தவரையில் கண்டினுவல் ப்ராசஸ் என்று சொல்வார்களே அத்தகைய முறையிலே வரக்கூடிய ஒரு தொழிலாக இருப்பதால் இதற்கு மின்சாரம் மிகவும் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் ஆண்டு தோறும் மின்சாரத் தட்டுப்பாடு வருவதால் இந்தத் தொழில்

திரு. ந. குலசேகரபாண்டியன் [1980 ஜூலை 19]

பாதிக்கப்பட்டு அதனால் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கின்ற வகையிலே வாணியம்பாடி, ஆம்பூர், இராணிப் பேட்டை, பேரணாம்பட்டு போன்ற பகுதிகளிலே உள்ள இந்தத் தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரம் தொடர்ந்து கிடைக்கின்ற வகையிலே ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்தப் பகுதியிலே தனி மின் இணைப்பு நிலையங்களை ஏற்படுத்தினால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். இத்தொழிலுக்கு தொடர்ந்து தட்டுப்பாடின்றி மின்சாரம் வழங்குவது அவசியமானதாகும். ஆகவே அங்கே ஒரு அனல் மின் நிலையத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு முன் வந்தால் கூட அது மிகவும் நல்லதொரு முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையாக விளங்கும். என்னுடைய வாணியம்பாடி சட்டமன்றத் தொகுதி அமைந்துள்ள வடாற்காடு மாவட்டம், பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் ஒன்றாகும். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு தனிமனிதனே சராசரி வருமானம் மிகவும் குறைவானது. காரணம் என்ன தொகுதி மக்கள் ஒன்று விவசாயத்தை நம்பி வாழ வேண்டும். இல்லையென்றால் இத்தகைய தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்து பிழைக்க வேண்டிய நிலை இருக்கின்றது. எனவே தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள், மிதி அணிகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகள், தோலினால் செய்யப்படும் இதர அணிகலன்கள் போன்றவற்றைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளைப் பெருமளவில் ஊக்குவித்து, ஏழை நடுத்தர மக்கள் மேலும் பல வேலை வாய்ப்பினைப் பெற்று வாழ்ந்திட வழிவகைகளைச் செய்தல் வேண்டுமென அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பதனிடப்பட்ட தோலில் இருந்து பல்வேறு பொருட்களைத் தயாரிக்க என்னுடைய தொகுதியாகிய வாணியம்பாடி பகுதியில் ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் ஏற்படுத்த முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவ்வாறு ஏற்படுத்துவதற்கு அரசு தயாராக இருக்குமானால் நான் அதற்கான ஒரு திட்டக் குறிப்பைத் தயாராக வைத்திருக்கிறேன். I am prepared to submit a complete plan to the Government on this project. ஆகவே தான் என்னுடைய தொகுதியிலே தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருப்பதன் காரணமாகவும் அவ்வாறு பதனிட்ட தோல் பொருட்களை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலை இருப்பதால் அங்கு பெரிய அளவில் இத்தொழில்களைச் செய்கின்ற அளவிலே ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் for Leather products ஏற்படுத்தினால் அங்கே அதனால் குறைந்தது 100 தொழில் கூடங்களை உடனடியாக அமைக்கத்தக்க அளவிலே அங்கே அவ்வளவு டிமாண்ட் இருக்கின்றது என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். அப்படி ஒரு இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டை அங்கே ஏற்படுத்தினால் சுமார் 3 இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். சுருக்கமாகச் சொன்னால் தமிழ்

[1980 ஜூலை 19]

திரு. ந. குலசேகரபாண்டியன்

கத்திலே ஒரு சிறிய இத்தாலியைப் போன்று அதாவது மினீ இத்தாலியைப் போன்று என்னுடைய தொகுதி விளங்கும் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். எப்படி மருத்துவக் கல்லூரிகள் பெரிய மருத்துவ மனைகளோடு சேர்ந்து இயங்குகின்றதோ அப்படித் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக இருப்பதால் அங்கே பயிற்சி பெறக்கூடி அளவுக்கு அங்கே ஒரு Institute for foot-ware and Leather Technology ஏற்படுத்தினால் அதிலிருந்து சிறந்த தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் வெளிவருவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அங்கே உள்ள தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வரக்கூடிய கழிவு நீர் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு துரை முருகன் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல மிகப்பெரிய பிரச்சினையாக இன்றையதினம் அந்தப் பகுதியிலே இருந்து வருகின்றது. அவைகளை எல்லாம் சுத்தப்படுத்தி அவற்றை நல்ல நீராக வெளிக்கொண்டு வருவதற்குரிய பல் திட்டங்கள் பல அங்குள்ள தொழிலதிபர்களால் செயல்படுத்தப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதிலே அரசு உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தி அந்தக் கழிவு நீரை purify செய்து உடனடியாக திட்டம் தீட்டி அதைச் சுத்தப்படுத்த அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆம்பூரில் தொழிற்சாலைகள் ஆற்றின் அந்தப் பக்கம் அதிகமாக இருப்பதால் அங்கே பாலாற்றின் குறுக்கே ஒரு மேம்பாலம் அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு பால்வளத்தைப் பெருக்குகின்ற வகையில் ஒன்றியங்களை விரைவாக அமைக்கப் போவதாக அரசின் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். ஆகவே அதைப் பாராட்டிக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விரைவாக அப்படிப்பட்ட ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்பட்டு பால் வளம் மேலும் தமிழகத்திலே பெருகி தமிழகம் சிறந்த முறையிலே விளங்குகின்ற வகையில் அந்தப்பால் வளத்துறையிலே முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

[முற்பகல் 11-00]

*THIRU T. VENKATA REDDI : Mr. Deputy Speaker, Sir, while thanking you for giving me this opportunity to speak on industrial policy, I should like to mention that when I addressed in the beginning during discussion on Governor's Address, the Hon. Minister for Industries has accepted that there was no proper development of industries

1980 ஜூலை 19] (திரு. டி. வெங்கட் ரெட்டி)

for the last few years in Tamil Nadu. I have also on that day submitted that proper atmosphere for industrial development in this State has not been there for the last six years. When you see industrial reports for the last seven years, our State has been on the decline so far as industrial development is concerned. I wish to draw the attention of Government to the serious state of affairs which our State has been facing so far as industrial development is concerned. Our State which was once the pride of place in the industrial map of India, now it has relegated to the 14th place. The employment potential and the opportunity for developing our industries mostly depend upon large-scale industries which have to be opened. But when you see the reports of Government we are able to see that most of the big industries are skipping away from our State. First and foremost is Leyland Project for which our Hon. Minister has given an explanation for not getting that industry. But the explanation is not convincing and he has also not given proper reasons why that industry, which has a big potential for industrial development of our State has gone out of our State. Another Coach Factory which has been earmarked for our State has been taken away by Andhra Pradesh Government. I am stressing these points because this Government has not approached the Central Government with proper convincing projects to get Central Clearance. We know financial assistance from Centre mostly depends upon viable projects which the State Government can offer. But so far as we could see from the reports of Government and also reports placed on the Table, no such viable projects had been placed before the Central Government. Of course the Government is simply saying they have approached the Central Government with proposals for starting of 48 industries. We do not know what kind of industries they are which the Government have sent up, for Central Government's approval. We do not know whether they are viable projects. All these things are not placed before the House properly so that we can convince our people that our Government is interested in development of our State. Except for their saying on the floor of the House that they are for development, industrial development, we do not have other details. The development of our State depends mostly on the projects we offer and not on the speeches we make on the floor of the House. Projects are not forthcoming. Therefore we cannot blame the Central Government for not giving proper assistance to the State. Did you approach the Government, Central Government with proper projects, according to the criteria of National Development Corporation. Whether we approached the Centre with such projects as per criteria of National Development Corporation is the question. The Government has to give an answer to this, in the Assembly. So my submission to this Government, which has got the honest approach to help the down-

(திரு. டி. வெங்கட ரெட்டி) [1980 ஜூலை 19]

rodden, to help the unemployed graduates, that they should place before the House, a proper plan for the development of industries. I agree with Mr. Durai Murugan that they have not been formulating a proper policy so far as industrial development is concerned. Such a policy is the first and foremost criteria for any Government to get assistance from Central Government. Such a policy is the first thing which any State Government has got to formulate.

So far as small-scale industries are concerned, I beg to submit that I come from Hosur constituency. SIPCOT is also there. Though some industries have come up initially well, now there is lot of confusion in that area. Lakshmi Mills, which has been occupying a pride of place in that area has been closed and Anand Electronic Industry which has also been a distinct industry has declared a lock-out. They have been closed for the last three months. But Government has not taken any steps to resolve the industrial trouble. This kind of slackness on the part of Government is making the industrialists, big and small, to think twice before starting industries in our State. I am told that Leyland group of industries which wanted to open another unit in Hosur with a capital investment of Rs. 56 crores is having second thoughts because of industrial unrest there. Government has not come forward with any specific proposal to resolve industrial disputes there. This is also true in all places in our State. I may bring to the notice of this Hon. Assembly that industrial unrest which has started initially in SIPCOT in Hosur has been spreading throughout the State. Proper steps have to be taken so that the small entrepreneurs can come forward to start fresh industries. Though we see so many projects have been thought of, on the small-scale sector, I am afraid, due to industrial unrest, they go back. We know when some years before when united front Communist regime was ruling in West Bengal (now also there is that regime) many big industries have shifted to Karnataka and Andhra Pradesh; industries with big capital came to Andhra Pradesh and Karnataka because of industrial unrest in West Bengal. Such state of affairs might happen in Tamil Nadu also. I am afraid, the same people who have been vociferously saying they are partners to ruling party, they are creating lot of trouble and industrial unrest. These things must be put an end to in the beginning itself. I may bring to the notice of the Hon. Minister for Industries that primary requisite for industrial development is "power". The Hogenekal power project is a good project and I do not know for what reason it has been shelved. I want an explanation, so far as that project is concerned. No doubt it requires the consent of Karnataka Government. Proper approach must be made to that Government and steps must be taken to get the project cleared. Thank you, Sir, for giving me this opportunity to speak.

1980 ஜூலை 19]

[முற்பகல் 11-10]

*திரு. ரா. கு. பெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறை மானியத்தில் பேச வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய உரையைத் துவக்குகிறேன். பொதுவாக, தொழில்கள் குறித்து 1978-79 ஆம் ஆண்டு மொத்த மதிப்பீடு 21.09 கோடியாக இருந்தது, 1980-81லே 23.22 கோடியாக உயர்த்தப்பட்டு, கிராம சிறு தொழில் வளர்ச்சிக்குத் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் 1978-79ல் ஒதுக்கிய மூலதனம் ரூபாய் 9.60 கோடி. 1980-81ல் 13.89 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முந்தைய நிலையைவிட ரூபாய் 4.39 கோடியை சிறு தொழில்களுக்கு ஒதுக்கியதிலிருந்து இந்த அரசு கிராம சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சியிலே எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. புரட்சித் தலைவர் அரசு அக்கறை எடுத்துள்ளது என்பது இப்பள்ளி விவரங்களிலிருந்து தெரியவருகிறது. 1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கான ஒதுக்கீடு கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளைவிட 49 சதவிகிதம் கூடுதலாக இந்தத்திட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், திட்டத்தில் சேர்ந்தவை சேராதவை ஆகிய வற்றிற்கு 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டு, மொத்த நிதி ஒதுக்கம் ரூபாய் 31.62 கோடி. திட்டத்தில் சேராத பணிகளுக்கு ரூபாய் 8.40 கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து இந்த புரட்சித் தலைவர் அரசு எவ்வளவு அக்கறை எடுத்துள்ளது என்பதை மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அறிய வேண்டுகிறேன்.

பொதுவாக 2½ ஆண்டு காலமாக தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையிலே ஏற்பட்டுள்ள நிலைமையைப் பார்க்க வேண்டும். தீப்பெட்டி உற்பத்தியாளர் சேவை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 31 ஆம் நாள் அன்று 18 இருந்தது. 1980 ஆம் ஆண்டு இறுதியில் 48 சங்கங்கள் ஆரம்பித்து, அதன் வாயிலாக கிராமப் புறங்களிலே வாழ்கின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்குத் தொழில் வாய்ப்பை உருவாக்கி, சுமார் 96,000 பேர்கள் தொழிலாளர்கள் சங்கம் மூலம் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதேபோல் தொழிலாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 155 ஆரம்பிக்கப்பட்டு, பதிவாகி இருக்கின்றன. அதன் வாயிலாக 8,000 பெண்கள் வேலை பெற்றுள்ளனர். 1981 ஆம் ஆண்டிலே மேலும் 10 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்க இந்த அரசு உத்தரவு பிறப்பிக்க உள்ளது. அதன் வாயிலாக 20,000 பேர்கள் ஏழை எளிய மக்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெறுவார்கள். இந்த நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். பொதுவாக, இந்தத் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையின் மூலமாக கடந்த 2 ஆண்டுகளில் எத்தனையோ பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. சுமார் 1 இலட்சம் பேர்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெறுவர்.

(திரு. ரா. கு. பெருமாள்) [1980 ஜூலை 19]

அதே அளவில், தேயிலைத்தொழில், தென்னை நார் தொழில், தோல் தொழில், காதி மற்றும் கைத்தறி மூலம், டான்சி, சிட்கோ, பட்டுப்பூச்சி வளர்த்தல் போன்ற சிறு தொழில்கள் மூலம் 1979 ஆம் ஆண்டைவிட இலட்சக்கணக்கானவர்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெறுவதற்கு, உருவாக்குவதற்கு புரட்சித் தலைவர் அரசு செய்யும் என்பதை கிராமங்களிலே உள்ள மக்கள் உணர்வார்கள். அமரர் காந்தி, பேரறிஞர் பெருந்தகை அண்ணா அவர்கள் கண்ட கனவு, கிராமங்களிலே ராம ராஜ்யம் ஏற்படவேண்டுமென்ற கனவை, நினைவாக்குகின்ற வகையிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் புரட்சிகரமான திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்படுத்தி வருவதைத் தமிழக மக்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

தீப்பெட்டி தொழிற்சாலையைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் துறைமுகன் அவர்கள் கூறினார்கள், உரிமங்கள் பெறுவதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன என்று, சிக்கல்களைத் தவிர்க்கின்ற முறையிலே முன்பிருந்த ஆர்.டி.எல்.ஏ., செயலாளர் அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை அழைத்து 1980 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரித் திங்கள் 23 ஆம் நாளிலே ஒரு கூட்டத்தைக் கூட்டினார்கள். அதிலே ஒருவிதமான முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை தவிர, இந்தத் தீப்பெட்டி தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதிலே இடைவெளி 10 அடி விடவேண்டுமென்ற ஒரு விதி இருக்கிறது. இதைத் தளர்த்தினால் இன்னும் பலர் தொழில்களை ஆரம்பிக்க முன்வருவார்கள். அதன்மூலம் வேலைவாய்ப்பு பெருகும். குறிப்பாக, தஞ்சை, கோயம்புத்தூர், மாயவரம் போன்ற பல பகுதிகளில் நூற்றுக்கணக்கான உரிமங்கள் பெற மனுக்கள் போடப் பட்டும், ஆரம்பிக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. எனவே, இந்த அடிப்படையில் அரசாங்கம் கொண்டுவந்து, முன்பிருந்த ஆணை எப்படி இருந்ததோ, அந்த ஆணையைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ஆணையை அனைத்து மாவட்டங்களிலே உள்ள ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அனுப்பி, உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்திலே சிறுதொழில் செய்பவர்கள் 2 சதவீதம் வரிச் சலுகை கேட்கிறார்கள். இன்றைக்கு வரிப் பளுவால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டாலும், சிறு தொழிலுக்கு மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டாலும் உடனடியாகக் கிடைப்பதில்லை. 20 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்க முறைப்படி மனுக்கள் அதிகாரிகள் மூலமாக அனுப்பப்பட்டுள்ளதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அரசு மானியம் கொடுத்து ஷேர் காபிடல் கொடுத்து இருபது கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் ஆரம்பித்தால் நலமாக இருக்கும்.

1980 ஜூலை 19] (திரு. ரா. கு. பெருமாள்)

குறிப்பாக, முகவை மாவட்டம், சாத்தூர், சிவகாசி, அருப்புக்கோட்டை, நெல்லை மாவட்டம், கோவில்பட்டி பகுதிகளில் வளர்ந்து வரும் இத்தொழிலாளர்கள் உரிமங்கள் பெற்றும் வேலை செய்ய முடியாமல் தவிக்கின்றனர். எனவே, சாத்தூர் தாலுகா, மாரனேரி, ரெட்டியார்பட்டி, ஏழாயிரம் பண்ணை, சத்திரப்பட்டி உப்பத்தூர், கோபாலபுரம், விருதுநகர், நெல்லை மாவட்டம், கோவில்பட்டி, நெல்லை, நாகலாபுரம், புதூர், கல்விடைக்குறிச்சி மேலும் வட மாவட்டங்களிலும் சேர்த்து அரசு பங்குத் தொகையுடன் 20 சங்கம் ஆரம்பித்துக் கொடுத்தால் 40,000 பேர் வேலை வாய்ப்பு பெறுவதுடன் கிராம வளர்ச்சியும் உண்டாகும். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்தி ஆவன செய்ய வேண்டும்.

உரிமம் பெறுவதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. பத்து அடி சுற்றி இடைவெளி இருக்க வேண்டுமென்ற உத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டும். சிறு தொழில் செய்பவர்களுக்கு இரண்டு சதவிகிதம் வரி விதிக்கப்படுவதை எடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உரிமங்கள் கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. தமிழகத்தில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் தொழில்மையம் உரிமம் வழங்கும் அமைப்புகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். தொழில் உரிமங்கள் கொடுக்கவும், கடன் கொடுக்கவும் மானியங்கள் கொடுக்கவும் அதிகாரிகள் ஆங்காங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் மெதுவாகச் செயல்படுகிறார்கள். இந்த அரசு அந்த அதிகாரிகளை வேகமாகச் செயல்படுத்தும் வகையில் முடுக்கிவிட்டால்தான் தொழில்கள் நிச்சயமாக வளரும். அந்த அரசு அதிகாரிகள் எல்லாம் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தால்தான் தொழில்கள் வளர நலமாக இருக்கும்.

பொதுவாக கல் உடைக்கிறார்கள். வீடு கட்ட கல் உடைத்து எடுத்துச் செல்லுகிறவர்கள் கூட டன் ஒன்றுக்கு இரண்டரை ரூபாய் வரி கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. சுற்றுப்படுகைகளில் எடுக்கும் சிப்பிக் கற்களை தவிர, பட்டா நிலங்களில் எடுக்கும்போது வரி விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுகிறேன்.

என்னுடைய விளாத்திக்குளம் தொகுதி வானம் பார்த்த பூமி. என்னுடைய பகுதியில் இன்டஸ்ட்ரி இல்லை, கல்வி நிலையங்கள் இல்லை. (மணி அடிக்கப்பட்டது).

என்னுடைய தொகுதியில் கூட்டுறவு நூற்பாலை ஒன்று ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். வைப்பாறு பக்கம் 100 ஏக்கர் நிலம் இனாமாகக் கொடுத்து ஒரு இலட்சம் ரூபாய் பங்குத் தொகையும் கட்ட முன்வருகிறார்கள். படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கும் இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கும் வகையில் பேரறிஞர் அண்ணா கூட்டுறவு நூற்பாலை ஆரம்

[திரு. ரா. கு. பெருமாள்] [1980 ஜூலை 19]

பித்து வேலை வாய்ப்பு பெருக வழிவகை செய்ய வேண்டுகிறேன். நெல்லை மாவட்டம் விளாத்திக்குளத்தில் இண்டஸ்ட்ரியல் சென்டர் ஏற்படுத்தி தொழில் வளத்தைப் பெருக்க உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டு பேச வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-20]

*திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் பேரவையிலே மானியங்களாக விவாதிக்கப்படுகிற பிரச்சினைகள் குறித்து பின்வரும் கருத்துக்களை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பிரதானமாக தொழில் துறையிலே தொழிலும் வளர வேண்டும், நாடும் வளர வேண்டும், மக்களும் நன்மைகளைப் பெறவேண்டுமென்றால் ஏற்கெனவேஇந்நாட்டிலே ஏற்கெனவே ஒரு நல்ல கருத்தை உருவாக்கியிருப்பது பொதுத்துறை. பொருளாதாரத்தினுடைய ஆதிக்க நிலையிலே பொதுத்துறை வீற்றிருக்கும் அந்தக் கொள்கையை மேலும் உறுதியாகக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசை தமிழக அரசு வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாட்டிலே உள்ள ஏகபோக முதலாளிகள் வைத்திருக்கின்ற தொழில்களையும், நாட்டின் கேந்திரத் தொழில்களையும் நாட்டுடமையாக்க வேண்டுமென்பது, அதன் மூலமாக மக்கள் நிலையிலே மாற்றம் காணவேண்டுமென்பது மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நிலை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு செய்தால் அதன் மூலம் சிறு தொழில் களைவளர்க்க முடியும், அதன் மூலமாகக் கிடைக்கக்கூடிய ஏராளமான வருமானத்தைக் கொண்டு மக்களிடத்திலே வரி போடாமலேயே தொழில் வளர்ச்சியையும், மக்களுக்கு நல்வாழ்வையும் கொடுத்திட முடியும். அந்த வகையிலே இந்த அரசாங்கம் தன்னுடைய வரம்புக்குட்பட்டு, சக்திக்குட்பட்டு, தமிழகத்திலே பொதுத்துறையிலே, அரசாங்கத் துறையிலே, தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்ற முறையிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற முன்னேற்றத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

சமீபத்திலே தமிழ்நாடு கனிவள நிறுவனம் என்றும் தமிழ்நாடு மேக்னசைட் நிறுவனம் போன்ற நிறுவனங்களை ஏற்படுத்தியிருப்பதன் மூலமாக ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தியுள்ள சிமிண்ட் நிறுவனம், சர்க்கரை நிறுவனம், பீங்கான் நிறுவனம் ஆகியவற்றில் உள்ள அரசுப் பொறுப்பைப் போல் அவைகளிலேயும் அரசுப் பொறுப்பை ஏற்படுத்தியிருப்பதற்காக நான் அரசைப் பாராட்டுகிறேன். ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள நிறுவனங்களிலே, காட்டப்படுகிற முன்னேற்றத்தை நான் பாராட்டுகிறேன். குறிப்

1980 ஜூலை 19] [திரு. என். சங்கரய்யா]

பாக கனிவள நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையிலே நல்ல இலாபத்தை ஈட்டுகிற நிலைமை இருக்கிறது, இதுவரையிலே தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கிடைத்து வந்த இலாபம் அரசாங்கத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிற முறையிலே அரசு செயல்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சீரிய முயற்சிகளை அரசினுடைய தொழில் இலாகா செய்யுமானால் தொழில்களை இலாபகரமாக நடத்தி அதன்மூலம் அரசாங்கத்தின் வருமானத்தைத் திரட்டலாம், தொழிலாளர்களுக்கும் வாழ்க்கையிலே நல்ல நிலைகள் ஏற்படும், அரசாங்கத்துறை, பொதுத்துறை, கூட்டுறவுத் தொழிற்சங்கங்கள் ஆகியவற்றை வளர்ப்பதிலே அரசாங்கம் இந்த முறையிலே பிரதான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்கே நம்முடைய நண்பர்கள் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். அசோக் லேலண்ட் நிறுவனத்தை தமிழ்நாட்டிலே விஸ்தரிக்காமல் போனதற்குக் காரணம் இந்த அரசுதான் என்று சொன்னார்கள். பெருமுதலாளிகளை செல்லப்பிள்ளைகள் போல் வைத்துக்கொண்டு மக்களிடமிருந்து கஷ்டப்பட்டு பெறுகிற வருமானத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. தொழில் வளர்ச்சி ஒன்று, முதலாளித்துவ வளர்ச்சி ஒன்று. முதலாளிகளை வளர்க்காமல் தொழில்களை வளர்க்க முடியும். உதாரணத்திற்குச் சொன்னால் பொதுத் துறையிலே ஏராளமான தொழில்களை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். முதலாளிகள் கேட்கிற நியாயமற்ற முறையற்ற சலுகைகளைக் கொடுப்பது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இன்னொன்று, தொழில் தகராறுகள் இருப்பதால் முதலாளிகள் மனம் உடைந்து இங்கேயிருந்து ஓடிவிடுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இங்கே பேசும்போது காங்கிரஸ் உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார், இலட்சுமி குரூப்ஸ் 56 கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்யத் தயாராக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்த அளவிற்கு முதலாளிகள் இருக்கிறார்கள் என்றால் அவ்வளவு கோடி ரூபாய் அவர்களுக்கு எங்கே இருந்து வந்தது? தொழிலாளர்களுடைய உழைப்பு, மக்களிடையே விற்பனை செய்து பெற்ற பணம் இப்படித்தான் அந்தப்பணம் வந்தது. பொதுத்துறையிலே பெருந்தொழில்களை எடுத்து நடத்தினால் அவைகள் நடக்கமாட்டேன் என்று சொல்கின்றனவா? ஆகவே இப்படிப்பட்ட முறையிலே நம்முடைய அரசாங்கத்தைத் திசை திருப்பக்கூடிய முறையினால் அரசாங்கம் பாதிக்கப்படாமல் உறுதியாக கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்கள், நடுத்தரத் தொழில்கள் வளருவதற்கு நியாயமான பாதுகாப்புகள் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஏற்றுக்கொள்கிறது. தமிழகத்திலே பலவித

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1980 ஜூலை 9]

மான நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. டான்ஸி, சிட்கோ, சிப்காட், டிட்கோ, தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் இவைகள் எல்லாம் ஓரளவுக்கு ஒருங்கு இணைக்கப்பட்டு ஒன்றுபடுத்தப்பட்டு ஒருமுகப்படுத்தப்பட்டால் மேலும் நல்ல பலன்கள் கிடைக்கும். நுண்ணறிவு உள்ளவர்கள்தான் பல்வேறு கழகங்களின் வரம்புகளையும், அவற்றின் பொறுப்புக்களையும் புரிந்துகொண்டு அவைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியும், சாதாரண மக்கள் அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. ஓவர் லேப்பிங் இருக்கிறது. இங்கே இருக்கிறது, அங்கே இருக்கிறது, ஆகவே இதை யெல்லாம் முறைப்படுத்த வேண்டியது அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு கொடுக்கப்பட்ட தொழில் அளவு அறிக்கையிலே நாயுடு அம்மா குழுவின அறிக்கையின் பேரில் தொழில் கொள்கை பற்றிச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்துறை, கால்நடை, வனத்துறை விளைபொருள்; கழிவுப்பொருள்களைப் பயன்படுத்தி 300-க்கும் அதிகத் திட்டங்களைக் கொடுத்தது. பெரும்பாலான திட்டங்கள் அரசுத்துறையிலும், அரசு நிறுவனங்களாலும் நேரடியாக எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் குழு கிராமத் தொழில் வளர்ச்சி கண்காணிப்புக் குழு என்ற பெயரில் தொடர்ந்து உதவி செய்யும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வற்புறுத்துகிறேன். இவ்வாறு டாக்டர் நாயுடம்மா குழுவினால் உண்டாக்கப்பட்ட, சொல்லப்பட்ட 300 திட்டங்களை, அவர்களே ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டதைப்போல இன்று நாம் ஒன்றுபடுத்த வேண்டும். விவசாயத்துறை, கால்நடை, வனத்துறைகளிலே பல்வேறு விதமான மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. இவைகளை ஒன்றுபடுத்துவதை அந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டதைப்போல அரசுத் துறையிலும், அரசு நிறுவனங்களிலும் நேரடியாக எடுத்து நடத்துவதுதான் அவர்கள் விரும்பக்கூடிய கிராமப் புறத் தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் ஊழல் இன்றி நடைபெற ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். சிறுதொழில்கள் நடத்தக்கூடியவர்களுடைய பார்வையும், அவர்களுடைய பிரதிநிதிகளையும்கொண்டு, அதனுடைய உரிமங்கள் வழங்குதல், வசதிகள் செய்தல் போன்றவற்றை ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். நிலக்கரி சப்ளை செய்தல், அதைப்போல, சுட்ட நிலக்கரி சப்ளை செய்தல், மூலப்பொருள்கள் கொடுத்தல் போன்றவற்றில் இன்றைக்கு தனிப்பட்ட நபர்கள்

1980 ஜூலை 19] [திரு. என். சங்கரய்யா]

சிலருக்குத் தருவதாகப் பாகுபாடு, மற்றவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் வருகிறது. ஆகவே, இவைகளை நல்ல முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், ஏற்கெனவே சென்ற ஆண்டு தொழில் அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டது—நான்கு பேர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு, தொழில் மையத்தின் மேலாளர், தொழிற்சாலை ஆய்வாளர், சுகாதார அதிகாரி, ஆர். டி. ஓ., போன்ற நான்கு அதிகாரிகளைக்கொண்டு, இந்த உரிமங்களைப் பரிசீலனை செய்து முடிவெடுப்பதற்கு மாதம் ஒரு முறை ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. நான் கூறுகிறேன். அந்தந்த மாவட்டங்களிலே உள்ள சிறுதொழில்களிலே ஈடுபடக்கூடியவர்களை, அதேபோல் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை அந்தக் குழுவினரே வைக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஊழல் இல்லாமல், பாரபட்சம் இல்லாமல், —அப்படிப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகள் வராமல்— அவைகள் நடப்பதற்குப் பயன்படும். அரசாங்கம் இந்த மாவட்டத் தொழில் மையங்களிலே அதிக நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறது. ஆகவே, அந்த நம்பிக்கை இன்றைக்குப் பொய்க்காமல் இருக்க வேண்டுமென்றால் உண்மையாகவே இந்தத் தொழில் மையங்களில் இப்படிப்பட்ட, சம்பந்தப்பட்ட சிறு தொழில்களுடைய பிரதிநிதிகளும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அந்தந்த வட்டாரங்களில் இருந்தால் அது சிறப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன் ; கண்காணிக்க உதவி செய்யும் ; ஒரு பரந்த அடிப்படையில் ஜனநாயக முறையில் விவாதம் நடந்து தொழில் துறை மையங்களில் உண்மையான சேவை பயன் உள்ளதாக இருக்கும்.

அதைப்போலவே இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒருபக்கத்திலே கிராமப்புறங்களில் வேலைவாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ஆனால், மற்றொரு பக்கத்திலே வேறொரு முனையிலிருந்து விவசாயத்தை இயந்திர மயமாக்குதல் என்ற தவறான கொள்கையை இந்த நேரத்திலே பின்பற்றினால் கோடிக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலையில்லாத நிலைமை தமிழகத்திலே ஏற்படும். அறுவடை செய்வதற்காக இயந்திரத்தை தஞ்சை மாவட்டத்திலே புகுத்தினால் எத்தனை ஆயிரக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாமல் போகும்? நாமே இன்றைக்கு இரண்டுவிதமான மனத்தில் இருக்கிறோம் என்று அர்த்தம். ஒரு பக்கத்திலே கிராமப்புறத் தொழில்களை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறோம். ஆனால், இருக்கின்ற விவசாயத் தொழில்களை இயந்திர மயமாக்குவது என்பது இன்றைக்கு அவசியம்தானா? வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளிலே, எல்லா விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் நிலத்தைக் கொடுத்து விட்டு, நிலச்சீர்தருதிதத்தைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டு இயந்திர

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1980 ஜூலை 19]

மயமாக்குவது என்றால் அந்த விவசாயினுடைய வேலைப் பளு குறையும். ஆனால், இன்று மனித உழைப்புக்கே அது வேலையில்லாமல் செய்யும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே—1979 ஆம் ஆண்டுக் கணக்குப் படி—5,73,000 தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு, அவர்களது உரிமை, நிர்வாகத்திலே அவர்களின் பங்கு என்பது முக்கியம். அது இல்லாமல் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட முடியாது. இவர்கள்தான் மனித சக்தி; இவர்கள்தான் உற்பத்தி சக்தி; ஆகவே, இவர்களுடைய ஆலோசனைகளை தொழில் துறையிலே ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு, உற்பத்தியிலேயும், திட்டம் இடுவதிலேயும் அவர்களுடைய பங்கு இருப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரசாங்கம் நடத்தும் தொழில்களிலாவது இதற்கான முன் முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டு முன் உதாரணமாகத் திகழ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, இந்த பேக்டரிகள் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றனவா என்பதைக் கவனிக்க “பேக்டரி இன்ஸ்பெக்ஷனை” கடுமையாகச் செய்ய வேண்டும். அன்றைக்கே இங்கே தொழிலாளர் அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். காண்ட்ராக்ட் லேபரை நீக்கப்போகிறோம் என்று கேள்விப்பட்டவுடனே நான் கேள்விப்படுகின்றேன். தமிழ்நாட்டிலே இரண்டு மூன்று பெரிய தொழிற்சாலைகளில் காண்ட்ராக்ட் லேபரை நிறுத்தி விடுகிறார்கள். கேஷுவல் லேபர்களை தொடர்ச்சியாக வேலை கொடுத்து வந்தவர்களை—இன்றைக்கு அரசாங்கம் இப்படிச் செய்யப் போகிறது என்று கருதி ஒரு வாரத்திற்கு வேலை கொடுத்து, பத்து நாட்களுக்கு வேலை இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு இந்த இரண்டு வருஷ சர்வீஸ் என்று ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காக, எப்படி விளைவுகள் ஏற்படுகின்றன என்று பாருங்கள். ஆகவேதான் கூறுகிறேன். காண்ட்ராக்ட் லேபர் கேஷுவல் லேபர் போன்றவற்றை முதலாளிகள் தப்புவிப்பதற்காக எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகளை உறுதியாகத் தடுத்து நிறுத்தி, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே, 1980 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் 559 தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். குறிப்பாக தேயிலை, தீக்குச்சி இவைகளிலே நல்ல வெற்றி பெற்றது என்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அது மட்டுமல்ல, உண்மையான உணர்வோடு,

1980 ஜூலை 19] (திரு, என். சங்கரய்யா)

இந்தத் தொழில் கூட்டுறவுகள் என்பதுதான், அந்த உற்பத்தி யாளர்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் என்ற உணர்வோடு அதிலே ஆழ்ந்த அக்கறை கொண்ட, —டெடிகேஷன்— ஈடுபாடு கொண்டிருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைக் கொண்டு, எங்கெங்கெல்லாம் இப்படிப்பட்ட தொழில்கள் வேண்டுமென்று மக்கள் கேட்கிறார்களோ அங்கங்கெல்லாம் அந்தந்தத் தொழில்களை கூட்டுறவில் ஏற்படுத்த இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதைப்போல தமிழ்நாட்டில் மத்திய அரசுத் துறை முதலீட்டை அதிகரிக்க, வேண்டும் என்பதை மார்க்சிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வன்மையாக ஆதரிக்கிறது. ஹோசூரிலே இந்துஸ்தான் விமானத் தொழில் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை வைக்கப் பட்டிருக்கிறது அது மிகவும் பொருத்தமானது. அதைப்போலவே, பாரத் ஹெவி எலக்ட்ரானிக் பிரிவு சென்னையில் ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும். திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களிலே மின் துறை, மின்வெளித்துறை இன்றைக்கு நிலையங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகளை நான் ஆதரிக்கிறேன். இதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடம் நாம் கடுமையாக வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-30]

அதேபோல்தான் தோல் தொழிலிலே கூட்டுறவுச் சங்கங்கள். தோல் பதனிடும் தொழிலாளிகளுக்கு, தோல் பதனிடுபவர்களுக்கு ஏற்படுத்துவது நல்ல முயற்சி. அவர்கள் சொல்வியிருக்கிற, எத்தனை பேர்கள் இதில் இருக்கிறார்கள், எந்நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்ற கணக்கு எடுப்பதற்காகச் செயப்படுகின்ற முயற்சி நல்ல முயற்சி. தமிழ்நாட்டிலே உள்ள அந்த சென்டரை கான்பூருக்கு மாற்றுவதாகச் சொல்லக்கூடிய செய்தி மிகவும் கவலை அளிக்கிறது. தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்கு தோல் பதனிடும் தொழில் மிக முக்கிய இடம் வகிக்கிறது. ஆகவே, அதனுடைய முக்கிய இடம் சென்னையிலே இருக்க வேண்டுமென்பதையும் தமிழ் நாடு அரசாங்கம் வற்புறுத்தவேண்டும்.

அதைப் போல் தமிழ்நாடு தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் (Tamilnadu Industrial Development Corporation) ஆட்டோ ரிக்ஷாக்கள் வாங்குவதற்கு பணம் அளிக்கிறார்கள் என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சைக்கிள் ரிக்ஷா வாங்குவதற்கும் தொழிலாளிகள் உதவி கேட்கிறார்கள். பல இடங்களிலே கேட்கிறார்கள். அதற்கு அவர்களுக்கு நிதி

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1980 ஜூலை 1]

இல்லை. அவர்கள் தாங்களே ஒட்டுகிறார்கள். எவ்வாறு ஆட்டோ ரிக்ஷாவைச் சொந்தமாக ஒட்ட இந்தத் தொழில் முதலீட்டுக் கழகம் நிதி உதவி அளிக்கிறதோ, அதே போல், சைக்கிள் ரிக்ஷாக்களைத் தங்களுடைய சொந்தப் பொறுப்பிலே வாங்குபவர்களுக்கும் நிதி உதவி வழங்கவேண்டும். அதுதான் மக்களின் பக்கம் ஒரு பார்வையாக இருக்கும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதை போல், குடிசைத் தொழில்களைத் துவங்குவதற்கும் இந்த நிறுவனம் உதவி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மற்றொரு பிரச்சனை, டிட்கோ, தமிழ்நாட்டிலே ஒரு முக்கியமான பங்காற்றுகிறது. தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம் என்ற அந்த நிறுவனம் பல அரசுத் துறைத் தொழில்களை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. இன்று இந்தக் கூட்டுத் துறை என்பதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1970-ஆம் ஆண்டிலே மத்திய சர்க்கார் புகுத்திய ஒரு ஏற்பாடு அது. ஆனால், கூட்டுத் துறை என்றால் எப்படி இருக்கிறது? அரசாங்கம் அரிசி கொண்டு வரவேண்டும், தனிப்பட்ட முதலாளி உமி கொண்டு வருவார் இரண்டுபேரும் சேர்ந்து ஊதி, ஊதிச் சாப்பிடுவார்களாம். அதாவது அரசாங்கம் அரிசியைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் உமியைத்தான் கொடுப்பார்கள். அதற்கு ஏன் கூட்டுத் துறை? ஆகவே, அதைப் பற்றி நாம் ஸ்பிக்கிலே பேசி இருக்கிறோம். முதலாளிகள் ரூ. 2 கோடி முதலீடு செய்யப்பட்ட தொழில், முதலாளிகளிடத்திலே 10 ஆண்டு காலத்திற்கு மானேஜிங் டைரக்டர் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்தக் குறிப்பிலே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் போட்டிருப்பது ரூ. 5 கோடி. நான் என்ன கேட்க விரும்புகிறேன் என்றால், கூட்டுத் துறை வளர முடியாத நிலைமையிலே, அரசாங்கம் எந்த அளவு பணம் போடுகிறதோ அந்த அளவு நிர்வாகத்திலும் அவர்களுக்குப் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். அது இல்லாமல் போனால், கூட்டுத் துறை என்ற பெயரிலே, தனிப்பட்ட முதலாளிகள் அதிகப்படியாக லாபம் சம்பாதிப்பதற்கு உதவி செய்தவர்கள் ஆவோம். ஏன் அதை நாமே நடத்தி விடலாமே. ஏனென்றால், முக்கால் பங்கு பணத்தை, இந்திய சர்க்காரைச் சேர்ந்த Industrial Development Bank of India இந்தியாவிலேயுள்ள தொழில் வளர்ச்சிக் கழகப் பாங்கிலேயிருந்து, இந்திய சர்க்காருடைய Industrial Development Corporation of India என்ற ஸ்தாபனத்திடமிருந்தும் வாங்குகிறார்கள், ஆகவே, மக்களிடமிருந்தும் வாங்குகிறார்கள்

1980 ஜூலை 19] [திரு. என். சங்கரய்யா

அரசாங்கம் போடுகிறது. மத்திய மாநில சர்க்கார்களுடைய முதலீடு தான் அப்படிப்பட்டக் கூட்டுத்துறை நிறுவனங்களிலே அதிகமாக இருக்கும்போது, நிர்வாகப் பொறுப்பும் மத்திய மாநில சர்க்கார்களுடைய பிரதிநிதிகளுடைய கையிலேதான் அதிகம் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குரோம் லெதர் கம்பெனியைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஏற்கனவே பேசியிருக்கிறோம். ஆசியாவிலேயே சிறந்த ஒரு தொழிற்சாலை. அது கடந்த 26 மாதங்களாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. அன்றைக்குத் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான்கேட்க விரும்புகிறேன், நீங்கள் Industrial Development Regulation Act தொழில் வளர்ச்சி மற்றும் முனைப்படுத்துதல் சட்டத்தில் 18 (1)-வது பிரிவுப்படி மைய அரசு அதை ஏடுத்து, மாநில அரசுக்குக் கொடுத்து, ரூ. 1 கோடியும் மாநில அரசுக்குக் கொடுத்து, அதை நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அன்றைக்கு அரசாங்கத்தின் சார்பிலே தொழிலாளர் நல அமைச்சர் பேசும்போது என்ன செய்யப்போகிறோம் என்று குறிப்பிடவில்லை. நான் வலியுறுத்துகிறேன், அந்தத் தொழிலாளர்கள் அரசாங்கத்தோடு ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழில் சரியான நிலைக்கு வருவதற்கு அவர்கள் பூரணமான ஒத்துழைப்பை கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் அதிலே ஒரு முடிவுக்கு வந்து, அதை நடத்திட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்தி அதை நம்முடைய டிட்கோ மூலமாக நடத்தலாம். ஏற்கனவே, பல பெரும் தொழில்கள் நடத்தக்கூடிய தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் அதை இன்றைக்கு நடத்தமுடியும். இடைக்காலத்திலே அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு முதலமைச்சர் நிதியிலிருந்து நிவாரணம் வழங்க வேண்டும். அவர்கள் மடிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள், பலபேர் இறந்துவிட்டார்கள். நாம் புதிய தொழில் தொடங்குவது இருக்கட்டும். இருக்கக்கூடிய தொழில்கள், தனிப்பட்ட ஒரு பெரு முதலாளியினுடைய கோளாறினால் 26 மாதமாக மூடப்பட்டிருக்கிறது. மிகச் சிறந்த எக்ஸ்போர்ட் பொட்டன்ஷியல் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி பண்ணக்கூடிய வாய்ப்பு வழங்குவதில் முக்கியமானது இது. ஆகவே, இத்தொழில்கள் துவங்க வேண்டும். அதே போலத்தான் திருச்சி காவேரி ஸ்ட்ரக்ஸ்சுரல்ஸ். அதையும் இன்றைக்கு மத்திய சர்க்காரின் மூலமாக மாநில சர்க்கார் பொறுப்பிலே நடந்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 19) [திரு. என். சங்கரய்யா]

குமரி மாவட்டம், தென்னாற்காடு மாவட்டங்களிலே இன்றைக்கு ஏராளமான முந்திரித் தொழில்கள் இருக்கின்றன. குமரி மாவட்டத்திலே மட்டும் 180 முந்திரித் தொழில்கள் இருக்கின்றன. ஆனால், கச்சா முந்திரி கிடைப்பதில்லை. தமிழகக் காடுகளிலே, 600, 700 டன் கச்சா முந்திரி உற்பத்தியாகிறது என்று நான் அறிகிறேன். தமிழகத்திலே, குமரி மாவட்டத்திலே, தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலே இருக்கிற தொழில்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, அந்தக் கச்சா முந்திரியை ஒதுக்கவேண்டும். வேறு இடங்களுக்கு அதை அனுப்புவதைப் பற்றி பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலத்தான் குமரி மாவட்டத்திலே உள்ள ரப்பர் தோட்டங்களைப் பயன்படுத்தி, குஷன் செய்வது, டையர்கள் செய்வது போன்ற ரப்பர் தொழில்களை உண்டாக்குவதற்கு இன்றைக்கு நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு இங்கே மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன, தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அரசுத் துறையிலே தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, நீங்கள் இதைச் செய்வதுதான் உண்மையாகவே தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கான மிக முக்கியமான பங்காக இருக்கும்.

அடுத்தவாறு, சுற்றுச் சார்பு கெடுதலைப் பற்றி நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டும். சிமென்ட், காகிதம், இரசாயனம், தோல் பதனிடும் தொழில்களினால் விவசாயிகளுடைய நிலங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆடு மாடுகள் அந்தத் தண்ணீரைக் குடித்து பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த மாதிரி நவீன முறைகளைக் கையாண்டு இந்த மாதிரி சுற்றுச் சார்பு கெடாதவாறு நாம் பாதுகாக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்றால், இன்றைக்குப் பெரிய தொழில்கள் தானாகவே செய்யவேண்டுமென்று நாம் வற்புறுத்த வேண்டும். தோல் பதனிடும் தொழில் செய்கிற சிறிய தொழிலதிபர்கள் அதைச் செய்ய முடியாது போனால். அரசு நிறுவனங்கள், பாங்கு நிறுவனங்கள் கை கொடுத்து, அந்தப் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளை அவர்கள் செய்வதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல இங்கே வருத்தத்தோடு குறிப்பிட விரும்புவது தமிழ்நாடு செய்தித்தாள் காகித நிறுவனம். 1979ஆம் ஆண்டிலே ஏப்ரல் மாதம் 14-ந் தேதி அரசு நிறுவனமாக ஆரம்பிக்கப்பட்டதை நான் பாராட்டுகிறேன். 181 கோடி ரூபாய்

1980 ஜூலை 19] [திரு. என். சங்கரய்யா]

திட்டம். அதற்கு மத்திய அரசு முன்னுரிமை வழங்கி இருக்கிறது, 1979 ஜூலை மாதத்திலே. ஆனால் இப்போது என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால் ஏற்கனவே இருக்கிற தொழிற்சாலைகளுக்கு நிலக்கரி சப்ளை செய்ய முடியாத நிலையிலே இன்றைக்கு இதை நீங்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டால் அந்தக் கழிவு பாகு எல்லாம் அங்கே இல்லாமல் போய்விட்டால் நீங்கள் என்ன செய்ய முடியும் என்று தடை விதிக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். இது மிகவும் தவறானது. மிகவும் முக்கியமான இந்த 180 கோடி ரூபாய்த் திட்டம் தமிழகத்திலே ஏற்படுவதற்கு மத்திய அரசை நீங்கள் வற்புறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, சுரங்க இலாகாவில் இதற்குத் தேவையான 1 கோடியே 90 லட்சம் டன் நிலக்கரியை 1983 ஆண்டிலே நாங்கள் வழங்குகிறோம் என்று பதில் அளித்த பிறகும், அந்தத் தொழிலைத் துவக்குவதிலே எந்தவிதமான தடங்கலும் இருக்கக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு சிமென்ட் நிறுவனம் இன்றைக்குச் சிறந்த முறையில் முன்னேறி வருகிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகளுடைய நிர்வாகம் இல்லாமல் சிறந்த கனரகத் தொழில்களையும் அரசாங்கம் நடத்த முடியும் என்பதற்கு இது ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

அது மட்டுமல்ல இன்றைக்கு அஸ்பெஸ்டாஸ் உற்பத்தி மிகவும் முக்கியமானது. இங்கே பல இடங்களில் நெருப்பினால் விபத்து ஏற்படுகிறது. மறுபடியும் அதற்குக் கூரை போடுகிறோம். நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த ஆஸ்பெஸ்டாஸ் தொழிற்சாலையை ஆளங்குளத்திலே ஏற்படுத்தக்கூடிய உப தொழிலை பெரிய அளவிலே நடத்தி, இன்றைக்கு பல ஆயிரக் கணக்கான, லட்சக்கணக்கான குடிசைகளுக்கு அரசாங்கம் அவைகளை சப்ளை செய்தால் நெருப்பினால் விளையும் ஆபத்தைத் தடுக்க முடியும்.

அதேபோலத்தான் ஓடு தொழிற்சாலை. ஏற்கனவே இருந்த செங்கல் தொழிற்சாலை திருமழிசையில் இப்போது அந்தத் தொழில் சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே இப்போது 5 லட்சம் செங்கற்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுவதாக கூறப்படுகிறது. அதைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, கள்ளிக்கோட்டை ஓடுகளை ஏராளமாகத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை அரசாங்கமே ஏற்படுத்தினால் இன்றைக்கு மக்களுக்கு மாடி வீடு கட்டிக் கொடுத்து ஏழைகளை

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1980 ஜூலை 19]

முன்னேற்றப் போவதில்லை—அவர்களுக்கு கூரையிலே போடக் கூடிய ஓடுகளை கொடுப்பதற்காக இந்த ஓடு தொழிற்சாலைகளை பல பிரதேசங்களில் அரசாங்கம் ஆரம்பிப்பதற்கு விசேஷமான முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து நலிவுத் தொழிற்சாலையைப் பொறுத்த வரையிலும் அது நலிவாகிவிட்டது, நிர்வாகம் சிறப்பாக நடைபெறாததால் தான் அந்தத் தொழிற்சாலைகள் எடுக்கப்பட்டன. அவைகளைத் திரும்ப அவர்களுக்கே கொடுக்கக்கூடாது. உதாரணமாக கோயம்புத்தூரிலே டெக்ஸ்டைல் கம்பெனியை அவர்கள் திரும்பக் கொடுங்கள் என்று கேட்பதாக நான் அறிகிறேன். நாம் எல்லாம் சரி செய்து, ரிப்பேர் செய்து வைத்திருந்தால் அவர்கள் கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சரியான நிர்வாகம் இல்லை என்ற காரணத்தினால் அதை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளைத் திருப்பி தனிப்பட்ட நபர்களுக்கு ஒப்படைக்கக் கூடாது. தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக் கூடிய தொழில் நிறுவனங்களின் மூலமாக அவைகளை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல இன்று நான் சொல்ல விரும்புவது, ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை இந்த பத்திரப் பதிவு துறையின் சம்பந்தமாக நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையிலே பெரும் பணக்காரர்கள் ஏராளமான கட்டணங்கள் கட்டுவதால் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை 'அண்டர் வேல்யுவேஷன்' போட்டு, முத்திரை, பதிவு கட்டணத்தை ஏமாற்றுகிறார்கள். இதைத் தடுப்பதற்காக அரசாங்கம் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், அந்த பத்திரப் பதிவு துறையினுடைய அலுவல்களிலே நடக்கின்ற ஊழல்களை தடுத்து நிறுத்தி, முறையாக அரசாங்கத்திற்கு வருமானம் வரக் கூடிய அளவுக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, பத்திரப்பதிவுத் துறைதான் சீட்டுக்கம்பனிகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பையும் ஏற்றிருக்கிறது. இப்போது சீட்டுக் கம்பெனிகளில் ஏராளமான ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே இந்தத் துறையிலே அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வரதட்சணைத் தடுப்புச் சட்டம், ஸ்பெஷல் மேரேஜ் ஆக்டையும் அமல் நடத்துகின்ற பொறுப்பும் பத்திரப் பதிவு அலுவலகத்தைச் சார்ந்துள்ளது. இந்த வரதட்சணைத் தடுப்புச் சட்டத்தில் என்ன நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்திருக்கிறது

1980 ஜூலை 19]

(திரு. என். சங்கரய்யா)

என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இது முக்கியமான ஒரு சமுதாயப் பிரச்சினை என்பதால் அந்தச் சட்டத்தை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்த வேண்டும். அதேபோல் இந்த ஸ்பெஷல் மேரேஜ் ஆக்ட்—விசேஷமான திருமண சட்டம் என்பது கலப்புத் திருமணப் பதிவு செய்ய இருப்பதாகும். சாதாரணமாக இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு கலப்புத் திருமணம் செய்யக்கூடிய தம்பதிகளுக்கு தங்கள் குழந்தைகள் நலனைப் பாதுகாப்பதற்காக கலப்பமாக அதைப் பதிவு செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தமிழ்நாட்டில் ஜாதி சமயமற்ற ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்காக இந்த விசேஷ திருமண சட்டத்தைப் பயன்படுத்தி சரியான விளம்பரம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக நான்கு விரும்புவது, அரசாங்கம் அரசுத்துறை, தொழில் துறை, பொதுத்துறை, தொழில்களை, தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கும் பலப்படுத்த வேண்டும். கிராமப்புற தொழில்களை, நாயுட்டியர் கமிட்டியின் பரிந்துரைகளின் பேரில் அமுல் படுத்துகின்ற வகையிலே இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் மத்திய அரசு ஏற்கனவே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறபடி ஆகாய விமான தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித் தக் வேண்டும். இறுதியாக இந்த அரசாங்கம் எந்தத் துறையிலே செயல்பட்டாலும் தொழிலாளிக்கும் நன்மை கிடைக்கும், மக்களுக்கும் நன்மை கிடைக்கும் என்று அறிந்து செயல்பட வேண்டும்.

இறுதியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ இந்த அரசாங்கத்தின் சில நடவடிக்கைகளினால் முதலாளிகள் இங்கே வராமல் போய்விட்டார்கள், அதனால் தொழில்கள் வராமல் போய்விட்டன என்பதெல்லாம் உண்மைக்கு மாறானதாகும்.

(முற்பகல் 11-40)

இன்றைக்கு நம்முடைய அரசாங்கமானது இந்த முறையில் செயல்பட்டால் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை அளிக்க முடியும். மக்களுக்கு நன்மை அளிக்க முடியும், தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படுத்த முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே சிலர் சொன்னார்கள். அரசாங்கத்தின் ஏதோ சில நடவடிக்கைகளின் காரணமாக முதலாளிகள் வராமல் போய்விட்டார்கள், அதனால் கன ரகத் தொழில்கள் வளரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அது உண்மைக்கு மாறானது. நிலைமை அப்படியில்லை. ஆகவே, இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கமானது நியாயமான சலுகைகளை, உண்மையான தொழில் முயற்சியாளர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1980 ஜூலை 16]

திரு. வே. இரா. ஜெயராமன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே அவை முன் வைக்கப்பட்டு இருக்கிற தொழில் துறை, பால் வழங்கு துறை, பத்திரப் பதிவுத் துறை ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எனது கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சிறு தொழில்களை கிராமத்தில் ஏற்படுத்தி ஏராளமான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலும், கிராமத்தில் உள்ள வளவாயில்களை (ரிசோர்சஸ்) யும், மூலப் பொருள்களையும் (ரா மெட்டீரியல்ஸ்) பயன்படுத்தி பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் அங்கேயுள்ள மக்களின் உழைப்பையும் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும் என்கிற அளவிலும், ஆங்காங்கே சிறு தொழில்கள் தொடங்கப்பட வேண்டும் என்பது அரசின் உயரிய சிறு தொழில் கொள்கையாக இருக்கிறது. இத்தகைய அடிப்படைக் கொள்கையை இந்தக் கொள்கை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு இருப்பது பாராட்டுதற் குரியது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் தொழில் கொள்கையை, அரசின் தொழில் கொள்கையாக மாற்றுக் கட்சி யினர் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்களுக்கு சிறிய தொழில் ஏற்படுத்துவதற்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் கொடுக்கும் வகையில் புதிய வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த முடியும் என்பது அடிப்படை தொழில் கொள்கையின் நோக்கமாக இருக்கிறது. மாவட்ட தொழில் மையங்கள் மூலம் 1979-80ல் 61,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பும், 5,632 புதிய சிறு தொழில்களையும் இது உருவாக்கி யுள்ளது பாராட்டுதற்குரியது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சி குறைந்து விட்டதாக பத்திரிகைகளிலும், மற்றும் பல இடங்களில் இருந்தும் குறைகள் கூறப்படுவதைக் கேட்டு இருக்கிறோம். அப்படிக்கூறுவது தவறு. 1970-ம் ஆண்டில் தொழில் வளர்ச்சி 100 புள்ளி இருந்தது என்று சொன்னால், 1976-ம் ஆண்டில் அது 137.6 புள்ளி என்கிற அளவிற்கு உயர்ந்து இருக்கிறது. 1978-ம் ஆண்டில் 164.1 புள்ளி என்ற வகையிலும், 1979-ம் ஆண்டில் 172.3 புள்ளி என்ற வகையிலும், அவைகள் படிப்படியாக உயர்ந்து கொண்டே வந்திருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே, தொழிற்சாலைகளைப் பொறுத்த வரையில், 1977-ல் 8,508 தொழிற்சாலைகள் இருந்தன என்று சொன்னால், 1979-ம் ஆண்டில் 9,139 தொழிற்சாலைகள் என்கிற

1980 ஜூலை 19] (திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்)

அளவிற்கு புதிய தொழிற்சாலைகள் நிறைய தொடங்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதையும் நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, தொழில் வளர்ச்சி இல்லை, குறைந்து விட்டது என்று கூறுகிற கூற்று தவறானது என்பதை இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் காட்டுகின்றன என்பதை தெளிவாக நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சில பல நேரங்களில் சில தடைகள் இருக்கலாம். உதாரணமாக, மின் சக்தி, எண்ணெய் தட்டுப்பாடு, நிலக்கரி, ரயில் வாகனங்கள், இரும்பு, சிமெண்ட் போன்ற இன்றியமையாப் பொருள்களில் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட காரணத்தால் தொழில் வளர்ச்சி தற்காலிகமாக தோய்வு அடைந்து இருக்கலாம், அல்லது தடைபட்டு இருக்கலாம். ஆயினும், தற்போது அந்த நிலைமைகளில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் காரணமாக, தொழில் வளர்ச்சி கணிசமாக உயர்ந்துள்ளது என்பதை பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில், 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 6,750 சிறு தொழில் பிரிவுகள் செயல்படத் தொடங்கின. அதன் காரணமாக, 80,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. 1979-80-ம் ஆண்டில் சிறு தொழில்களுக்கு உதவுவதற்காக புதிய கொள்கையை புரட்சித் தலைவர் அரசு உருவாக்கியது. அதாவது, மூலதன உதவித் தொகை அளிக்கும் திட்டம், சீரமைக்கப்பட்ட மனைகள் விற்பனை, மின் கட்டண உதவித் தொகை, தொடக்கச் செலவு உதவித் தொகை, குறிப்பிட்ட சில இனங்களை சிறு தொழில்களுக்கு ஒதுக்குவது, என்று இப்படி பல்வேறு முறைகளில் திட்டங்களைத் தீட்டி, சிறு தொழில் முனைவர்களுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்கப்பட்டன.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, வறுமையிலே வாடுகின்ற, ஏழை எளிய நெசவாளர்களுக்கு ஊக்கம் தந்திடும் வகையில் பட்டுப் புழு வளர்ப்புத் திட்டம் தீட்டப்பட்டது. அந்தப் பட்டுப்புழு வளர்ப்புத் திட்டத்தின் மூலம் 1979-80-ம் ஆண்டில் 1.59 லட்சம் பேர் வேலை வாய்ப்பு பெற்று இருக்கின்றனர் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முசுக்கொட்டை பயிரிடும் பரப்பளவு 31,470 ஏக்கர் என்ற அளவிற்கு உயர்த்தியிருப்பதன் காரணமாக கூடுதலாக 50,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது. 1980-81-ல் 8,000 ஏக்கர் பரப்பளவில் மேலும் பயிரிடுவதன் மூலம் கூடுதலாக 40,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்று திட்டமிடப்பட்டு இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இவைகள் எல்லாம் இந்த அரசின் கிராமப்புறங்களில் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குகின்ற முயற்சிகள், இவை பாராட்டுக்குரியவை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்) [1980 ஜூலை 19]

அடுத்து, தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் பெரிய தொழில்கள் வளரவில்லை, வளரவில்லை என்று கூறுகிறவர்களுக்கு நான் கூறிக்கொள்வது எல்லாம் மத்திய அரசின் தொழில் முதலீடு தமிழ்நாட்டில் மிக மிகக் குறைந்து வந்திருக்கிறது என்பதை புள்ளி விவரங்கள் மூலம் கூற விரும்புகிறேன். 1979-ல் மத்திய துறையில் இந்தியாவினுடைய ஐந்தாண்டுத் திட்ட முதலீடு 15,668 கோடி ரூபாய். அதிலே தமிழ்நாட்டில் மட்டும் செய்யப் பட்ட முதலீடு 616 கோடி ரூபாய். இது கிட்டத்தட்ட 4 சதவீதம்தான். கடந்த 10 ஆண்டுகளில் மத்திய அரசின் முதலீடு 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது. இந்த ஏற்றத்தாழ்வு சீராக்கப்பட மத்திய அரசு முன்வர வேண்டும்.

குறிப்பாகக் கூறுவது என்றால் டெல்லி பகுதியிலேதான் அதிகமான தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அங்கே ஏன் அப்படி இருக்கிறது என்றால் 'ரா மெட்லிரியல்ஸ்' இங்கே கிடையாது. அங்கேதான் 'ரா மெட்லிரியல்ஸ்' தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே ஒரே ஒரு ரா மெட்லிரியல்ஸ்தான் இருக்கிறது, அதுதான் அரசியல் என்ற ரா மெட்லிரியல்ஸ். அந்த ரா மெட்லிரியல்சை வைத்து எல்லா மெட்லிரியல்சையும் அங்கே ஏற்படுத்துகிறார்கள். அதுதான் தெற்கே அந்தத் தொழிற்சாலைகள் வராமல் இருப்பதற்கான காரணம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால் தமிழகத்திலிருந்து அனுமதிக்காகச் செல்கிற மனுக்கள் அங்கே தேங்கிக் கிடக்கின்றன. அவைகளை மிக வேகமாக முடிவுசெய்து, அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980-81 ஆம் ஆண்டுக்கு தமிழகத்திற்கு இந்தத் துறையில் 37.352 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது கடந்த ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டதைவிட சுமார் 49 சதவீதம் அதிகமாகும். இந்த நேரத்தில் இந்தத் தொழில்மானிய விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு பேசும்போது, என்னுடைய தொகுதியாகிய தேனி தொகுதியில் பெரியதுளம் கோட்டத்தை தொழில் துறையில் பின்தங்கியப் பகுதியாக அறிவித்திருப்பதற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அந்தப் பகுதி விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதால் அங்கே கரும்பு, பருத்தி போன்றவை அதிகமாகப் பயிரிடப்படுகின்றன. அந்த பெரியதுளம் கோட்டத்தில் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு உரிய ஊதியம் கிடைக்கின்ற வகையில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 19]

(திரு. வே. இரா. ஜெயராமன்)

அதைப்போல அங்கே ஒரு கூட்டுறவு நூற்பாலையையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நைலான் வலை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை தொடங்குவது பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிற்சாலை பற்றி கடந்த பத்து இருபது ஆண்டுகளாக மத்திய அரசின் அனுமதி கேட்டு, அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது எப்போது கிடைக்கும் என்று தெரியவில்லை. அந்தத் தொழிற்சாலையை அமைக்க தேனியிலிருந்து ஆண்டிப்பட்டிக்குப் போகும் வழியில் நிலம் கூட தேர்ந்தெடுத்தார்கள். அந்த இடத்தில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இரண்டாவது பால் பெருக்கத் திட்டத்திற்கு கிராமப்புறங்களில் நல்ல வரவேற்பு இருக்கிறது. கூட்டுறவு பால் நிறுவனங்களை நிறைய ஏற்படுத்தி, அதன் அடிப்படையில் கிராம மக்களின் பொருளாதாரத்தை மாற்றம் செய்யலாம். அந்த வகையில் இந்த கூட்டுறவு பால் நிறுவனங்களுக்கு நிதி உதவி அளிப்பதற்கு தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் முன்வரவில்லை. அதற்குப் பதிலாக தொழில் துறைக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய தனிப்பட்ட கழகங்கள், நிதி உதவி கழகங்கள் இருப்பதைப் போன்று பால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு நிதி உதவி அளிக்க தனியாக ஒரு நிதி நிறுவனத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே கிராமப்புற மக்கள் உற்பத்திச் செய்யும் பாலுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு மாட்டுத் தீவனம் விலை ஏறியிருக்கிறது; மற்ற செலவுகள் எல்லாம் கூடியிருக்கின்றன. ஆகவே, பால் கட்டு அடிப்படையில் கிலோ ஒன்றுக்கு 30 ரூபாய், 32 ரூபாய் விலை கொடுக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் கிராமப்புறத்தில் இருக்கிற மக்கள் நகரங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு மாடு மேய்க்கும் நிலைதான் ஏற்படும். ஆகவே, அவர்களுக்கு உற்பத்திச் செலவுக்கு ஏற்ற விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பத்திரப்பதிவுத் துறை இருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் கிராமங்களில் நிலங்களை மறு அளவை செய்து, மறு மதிப்பீடு செய்து, அந்த அடிப்படையில் கட்டணங்கள் வசூல் செய்யப்பட வேண்டும் என்று இருந்தது. அதன் மூலம் இலட்சக் கணக்கான ரூபாய் தினம் தினம் வந்துகொண்டிருந்தாலும் அந்த நிலங்கள் மதிப்பீட்டை ஆய்வு செய்து, புதிய மதிப்பீடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

(திரு. எம். ஆறுமுகம்)

[1980 ஜூலை 19]

(முற்பகல் 11-50)

*திரு. எம். ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, தொழில் கொள்கைகள், திட்டங்கள் சம்பந்தமாக எங்களுடைய இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில விவரங்களை உங்கள் மத்தியிலே எடுத்துக் கூறலாம் என்று கருதுகிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையிலே மத்திய அரசு தமிழகத்தைப் பின்னுக்குத் தள்ளுகிறார்கள் என்றே சொல்லலாம். 90 தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுமதி வேண்டும் என்று தமிழக அரசு மத்திய அரசிடத்திலே கேட்டிருக்கின்றது. அப்படி கேட்டிருந்தும் கூட மத்திய அரசு காலதாமதப் படுத்துகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. மத்திய அரசின் தொழில் கொள்கையே தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தக் கூடாது என்பதுதான். அந்த அடிப்படையிலேதான் அவர்கள் செயல்படுத்துகிறார்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். 1967-க்கு முன்னதாக தமிழகத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியின் ஆட்சி இருந்தது. அப்போது மத்திய அரசிலும் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்த காரணத்தால் தமிழகத்திற்கு பல தொழில்கள் கிடைக்கின்ற வகையிலே வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் 1967-க்குப் பின்னாலே மாற்று சர்க்கார் ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. மத்திய அரசு தமிழகத்தை தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் கவனிக்கவில்லை என்றே சொல்லலாம். ஆகவே, தமிழகத்திலே ஆட்சியிலே இருக்கக்கூடிய சர்க்காரும் தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சிக்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு முன்வர வேண்டும் என்று நான் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்திலே தொழில் நெருக்கடி இந்த அளவுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தால் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். ஆகவே தமிழகத்தில் தொழில் வளர்ச்சிக்கான அடிப்படைக் காரணங்கள் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் தலைமை]

அடுத்து, தொழில் வளர்ச்சி அதிகரிக்க வேண்டுமானால் அதற்கு அவசியமான மின்சாரம் வேண்டும். ஆகவே, இது போன்ற அவசியமான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்கவேண்டும்.

அடுத்து தமிழகத்திலே இருக்கக்கூடிய இரயில் பாதைகள் மீட்டர் கேஜ் பாதையாக இருப்பதால் மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் போதிய அளவிலே தொடர்பு இல்லாமலும்,

1980 ஜூலை 19] (திரு. எம். ஆறுமுகம்)

தலைநகரங்களுக்கிடையே தொடர்பு வைக்க முடியாமலும் இருக்கின்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அவற்றை அகலப் பாதைகளாக மாற்றுவதற்குரிய வகையிலே மத்திய அரசை மாநில அரசு கேட்டுக்கொள்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும். உடனடியாக இதைச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்து, நம்முடைய தமிழகத்தில் கடல் வளம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அந்தக் கடல் வளத்தைக் ஆதாரமாகக் கொண்டு பல தொழில்களைத் தொடங்க முடியும். உப்பளத்தை எடுத்துக் கொண்டால் தூத்துக்குடி, ஓவரி போன்ற இடங்களிலே உப்பளத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த முடியும். அவ்வாறு ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக உப்பிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய ஜிப்சம் போன்ற ரசாயனப் பொருட்களைத் தயாரிக்க முடியும். ஆகவே உப்பளத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கவேண்டும். அதே போல் மீன் வளத்தைப் பெருக்குகின்ற வகையில் ஃபிஷிங் ஹார்பர் கட்டவேண்டும். அதோடு தமிழகத்திலே இருக்கின்ற மீன் வளத்தைப் பயன்படுத்துகின்ற வகையில் ஃபிஷ் பிராசசிங் இன்டஸ்ட்ரிஸ் போன்ற தொழில்களை தொடங்கவேண்டும். அப்படித் தொடங்கினால் மீன்களைப் பதப்படுத்தி வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும்.

அடுத்து, சுகர் இன்டஸ்ட்ரிஸைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டிலே மூன்று இடங்களிலே தொடங்கவேண்டும் என்று மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு சிபாரிசு செய்திருந்தும் கூட, கோவை மாவட்டம் இன்னும் பல பகுதிகளிலே அவ்வாறு ஏற்படுத்துவதற்கு முதலிலே அனுமதி அவர்கள் கொடுத்திருந்தும் கூட, இப்போது கோவையிலே சிறுவாணி நீர்த்திட்டம் கொண்டுவரப்படாமல் இருப்பதால் அதை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. இது வேதனைக்குரிய ஒன்று. ஆகவே, சர்க்கரைத் தொழிலை உடனடியாகத் தமிழகத்தில் ஆரம்பிக்கவேண்டும். அவ்வாறு ஆரம்பித்தால் அதிலே இருந்து கிடைக்கின்ற கழிவுப் பொருட்களை வைத்து காகிதத் தொழிற்சாலைகளை அதிகமாக ஆரம்பிக்க முடியும். ஆகவே அந்த வகையிலே பேப்பர் தொழிற்சாலைகளையும் ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே பன்னிரண்டரை இலட்சம் சங்குகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த சங்குகளைக் கொண்டு மோதிரம், வளையல், கம்மல் போன்ற பல்வேறு பொருட்களைத் தயாரிக்க

(திரு. எம். ஆறுமுகம்)

[1980 ஜூலை 19]

முடியும். ஆகவே, அதற்குரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தினால் நிச்சயமாக 20,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, பன்னிரண்டரை இலட்சம் சங்குகள் இங்கே கிடைக்கிற காரணத்தினால், ஒரு சங்குத் தொழிற்சாலையை, ஆரம்பித்து அதிலே கம்மல், வளையல், மோதிரம் போன்றவைகளை செய்து, அவைகளை வெளி மாநிலங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய வேண்டும். அதுபோன்ற தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று உங்களை பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எண்ணூர் அனல் மின்நிலையத்தில் நிலக்கரி வாகன்கள் பற்றாக்குறை இருக்கின்றன. அதிகப்படியாக வாகன்கள் வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திடம் போராடி பெற்று இந்தப் பற்றாக்குறையைச் சரி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சேதுசமுத்திர திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் மதிப்பிற்குரிய இராமசாமி முதலியார் அவர்கள் தலைமையில் ஒரு குழு அமைக்கப் பெற்று, அந்தக் குழு அவசியமாக இந்த திட்டம் நிறைவேற்றப்பெற வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்துள்ளார்கள். ஆனால் நமது மத்திய தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அது தற்போது தேவையில்லை என்று சொல்லி நிறுத்தியுள்ளார்கள். ஆகவே, இந்த சேதுசமுத்திர திட்டத்தை அவசியம் கொண்டு வர வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல தமிழ்நாட்டு கடலோரங்களில் இரால் மீன்கள் அதிகமாக கிடைக்கின்றன. அவைகள் ஜப்பானுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பெறுகின்றன. அவைகளை விரிவுபடுத்தி மேலும் அதிகமான அளவில் இரால் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டால், அது தமிழ்நாட்டிற்கு ஏராளமாக அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டிக் கொடுக்கும். ஆகவே, அதை இந்த அரசாங்கம் அவசியமாகச் செய்ய முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கல்பாக்கம் மின்சார நிலையத்தை உடனடியாக முடிக்க வேண்டும். மின்சார பற்றாக்குறை காரணமாக தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய பல தொழிற்சாலைகளில் வேலை இல்லாமல் தொழிலாளர்கள் கஷ்டப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, விரைவில் கல்பாக்கம் நிலையத்தை முடிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுக்க வேண்டும். அதேபோல் எண்ணூர் அனல் மின் நிலையத்தின் தெர்மல் ஸ்டேஷன்

1980 ஜூலை 19] (திரு. எம். ஆறுமுகம்)

களையும் அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டும். இந்த வேலைகள் உடனடியாக நிறைவேற்றப் பெற்றால்தான் தமிழ்நாட்டிலிருக்கக் கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு போதிய மின்சாரம் கிடைக்கும்; தொழில் வளர்ச்சி அடையும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, ஆறுமுகநேரியில் ஒரு பிளாஸ்டிக் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப் பெற வேண்டும் என்று முடிவு எடுக்கப்பெற்றிருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது அந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பது நிறுத்தி வைக்கப்பெற்றுள்ளது. ஆகவே, ஆறுமுகநேரியில் ஏற்கெனவே முடிவு செய்யப்பெற்றபடி, ஒரு பிளாஸ்டிக் தொழிற்சாலையை உடனடியாக ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சியை அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழ்நாட்டில் ஆர்காலிக் சோடா தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதற்கு எக்ஸைஸ் டியூட்டி அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் ஆரம்பிக்கப் பெறாமல் இருக்கிறது. அதுவும் இல்லாமல் அதற்கு மத்திய அரசின் அனுமதியையும் பெறவேண்டி உள்ளது. ஆகவே தமிழக அரசு மத்திய அரசிடமிருந்து அனுமதி பெற்று உடனடியாக இந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மின்வளத்தை எடுத்துக் கொண்டால், மீள்பிடிப்பதற்காக இந்த ட்ராலர்ஸ் பூராவும் டாடாவுக்கும், பிர்லாவுக்கும் அல்லது அவர்கள் போன்ற பெரிய பண முதலாளிகளுக்கும் தான் காண்டிராக்ட் கொடுத்து அனுமதி வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றி, ஏழை எளிய மினவர்களுக்கு, ஆழ் கடலிலே மீள்பிடிக்க கூடிய அந்த ஏழை மினவர்களுக்கு, அவர்கள் வாழ்வு வளம் பெறுகிற வகையிலே, இந்த காண்டிராக்டுகளை வழங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழ்நாட்டில் இருக்கக் கூடிய பஞ்சாலைகளில் ஏற்கெனவே 10 பஞ்சாலைகளை அரசு ஏற்று நடத்தி வருகிறது. அவைகள் நல்ல முறையிலே லாபகரமான முறையிலே இயங்கி வருகின்றன. அவைகளை மீண்டும் தனியார்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்ற ஒரு நிலைமை இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படி கொடுக்கக் கூடாது, இன்னும் சொல்லப்போனால், தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை பஞ்சாலைகளையும் அரசு ஏற்று நிர்வகிக்க வேண்டும் என்று இந்தநேரத்தில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

(திரு. எம். ஆறுமுகம்)

[1980 ஜூலை 19]

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியான அவினாசியில் முசுக் கொட்டை அதிகமாக விளைகிறது. அங்கே 22 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் முசுக்கொட்டை பயிரிடப் படுகிறது. ஆகவே அங்கே முசுக்கொட்டையை இன்னும் அதிகமாக வளர்த்து, பட்டுப் புழு வளர்க்கும் நிலையம் ஒன்றினையும் அரசு உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று என்னுடைய தொகுதி மக்கள் சார்பாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவினாசியில் சர்க்கரை தொழிற்சாலை, பஞ்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக இருப்பதால் தொழிற்மயமாக்க வேண்டும் என்கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ட் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கவேண்டும் (மனியடிக்கப் பெற்றது).

அடுத்து, சக்தி பைப்ஸ் தொழிற்சாலை, லெதர் தொழிற்சாலைகளை அரசாங்கமே ஏற்று நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் சேலம் இரும்பு தொழிற்சாலையும் துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த துணைத் தலைவருக்கு நன்றி சொல்லி விடைபெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

*திரு. கோவைத்தம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வதற்கு முன்பு இந்த மானியக் கோரிக்கையை பாராட்டி ஒரு சில ஆலோசனைகளையும் என்னுடைய கருத்துக்களாக இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடந்த சில ஆண்டுகளாக தொழில் முன்னேற்றம் தமிழ்நாட்டில் ஏற்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தொழிற் கொள்கைகள் தாம் என்று ஒரு குற்றச் சாட்டை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபோது குறிப்பிட்டார்கள். தொழில் வளம் கடந்த சில ஆண்டுகளில் தமிழ்நாட்டில் குன்றியிருப்பதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருந்த போதிலும், முக்கியமான ஒரு சில காரணங்களை, தொழிற் கூடங்கள் அதிகமாக நிறுவப்பெற்று இருக்கும் கோவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில், தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

தமிழ்நாட்டில் பவுண்டரீஸ்க்குத் தேவையான பிக் அயர்ன் இரும்பு, நிலக்கரி இவைகளை மத்திய அரசு இப்போது போதிய அளவிற்குத் தருவதில்லை என்பதையும் அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினால்

1980 ஜூலை 19]

(திரு.கோவைத்தம்பி)

வந்ததற்குப் பின்பு பத்தாவது ஸ்தானத்தில் இருந்த நம்முடைய இன்றைய நிலை, முதலில் நான்காவது நிலையில் இருந்தது என்பதை நான் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமை பட்டிருக்கிறேன்.

பீகார் போன்ற மாநிலங்களில், மேற்கு வங்காளம் போன்ற மாநிலங்களில், பக்கத்திலுள்ள ஆந்திரா போன்ற மாநிலங்களில் எரிபொருள்களை தமிழ்நாட்டுக்கு மத்திய அரசுகொடுத்துவந்த நிலை அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வருவதற்கு முன்பு நான்காவது இடத்தில் இருந்தது என்பதையும் இன்று அதை மத்திய அரசு பத்தாவது இடத்திற்குத் தள்ளிவிட்டது என்பதையும் பரிதாபத் தோடு நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

கோவையில் மோட்டார் பம்ப் செட்ஸ் போன்ற தொழில் களுக்கு உதவக்கூடிய நிலையில் 'டிஸைன் அன்ட் டெஸ்டிங் சென்டர்' இல்லாத காரணத்தால் தொழில் கூடங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதையும் டிஸைன் டெஸ்டிங் போன்றவை எல்லாம் திருடக்கூடிய தன்மை கோவை தொழில் வளத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே டிஸைன் அன்ட் டெஸ்டிங் சென்டர் ஒன்றை அரசே முன்வந்து நிறுவினால் தொழில் வளர்ச்சி தமிழ்நாட்டில், குறிப்பாக கோவை மாவட்டத்தில் பெருகும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொரு பரிதாபகரமான நிலை, கோவையில் ஐ. எஸ். ஐ என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்த ஐ. எஸ். ஐ. முத்திரை பெற்றால்தான் உற்பத்தி செய்யப்படுகிற பொருள்களை, தொழிற்கூடங்களில் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களை மாநில அரசுக்கோ அல்லது மத்திய அரசுக்கோ அல்லது பொது மக்களுக்கோ விற்கக்கூடிய ஒரு நிலையி ருக்கிறது. ஆனால் அந்நிலை வட மாநிலங்களிலுள்ள ராஜ்கோட், பஞ்சாப் போன்ற இடங்களில் ஒரே நாளில் அந்த அத்தாட்சி பெறக்கூடிய அல்லது வழங்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாட்டில் கோவை மாவட்டத்தில் எங்கள் பகுதியில் அந்த ஐ. எஸ். ஐ. நிறுவனம் சரியாக இயங்கவில்லை என்பதையும், ஐ. எஸ். ஐ. சர்டிபிக்கேட் வாங்க உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருள்களை அனுப்பினால் இரண்டு மூன்று மாதங்கள் கூட ஆகின்றன என்பதையும் ஜி. சி. டி. போன்ற அரசு நிறுவனங்களில் அதற்கு முத்திரை அளிக்கக்கூடிய அவலநிலை, மாசமான நிலை மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது.

(திரு. கோவைத்தம்பி)

[1980 ஜூலை 19]

தொழில் வளம் பெருகவில்லை. தொழில் வளம் பெருக வில்லை என்னும் குழப்ப நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இங்கே தொழிற்கூடங்கள் நிறுவ வேண்டியவர்கள் எல்லாம் மற்ற மாநிலங்களை தேடி ஓடுகிறார்கள் என்றும் அப்படி மற்ற மாநிலங்களை தேடி ஓடுவதற்குரிய காரணம் இந்த அரசு தொழில் அதிபர்களை நாடவில்லை என்றும் அதனால் அவர்கள் மற்ற மாநிலங்களை தேடி ஓடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் குற்றச்சாட்டுக்களை இங்கே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு அடிப்படைக் காரணம் இல்லை என்று சொன்னாலும் அதற்குரிய காரணம் குஜராத் மாநிலத்தில் 'கண்ட்லா' என்ற ஒரு துறைமுகமும் இருக்கிறது அந்தத் துறைமுகம் பம்பாயில் சான்டாக்ரூஸ் என்ற ஏரோட்ரோமும் இருக்கின்றன. ட்யூட்டி பீர் போர்ட்டீஸ். வெளிநாடுகளிலிருந்து கொண்டுவரப்படுகிற எந்தப் பொருளானாலும் அல்லது எந்த உறுப்புக்களானாலும், எந்த பார்ட்டானாலும் சரி அவற்றிற்கு வரி இல்லை என்ற நிலையில் ட்யூட்டி பீர் போர்ட்டாக இருக்கிற காரணத்தினால் தமிழ் நாட்டில் தொழில் தொடங்க நினைப்பவர்கள், பயத்தினால் அல்ல பெரிய லாபத்தை எதிர்நோக்கி குஜராத், மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களை நோக்கிச் செல்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டில் அந்த நிலை இல்லாத காரணத்தினால்தான் தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளர்ச்சியில் மாநில அரசு எவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டாலும் செய்யமுடியாத நிலை இருக்கிறது என்பதை தொழிற்சாலைகள் அமைப்பதில் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்கிறவர்களுக்கு இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமாத்திரமல்ல. உரிமங்கள் வழங்குவதில் தாமதம் ஏற்படுகிறது. உரிமம் வழங்குவதற்காக மத்திய அரசிடம் கோட்டிருக்கிறோம் என்று கொள்கை விளக்க அறிக்கையில் தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த உரிமங்களை மத்தியில் இருந்து நாம் பெறுகிற முயற்சியை எடுத்துக்கொள்கிற காலகட்டம் இருக்கும்வரை நமக்கு எவ்வளவுதான் கனிவளங்கள் இருந்தாலும், இயற்கைவளங்கள் இருந்தாலும், செல்வங்கள் இருந்தாலும் தொழில் விற்பன்னர்கள் இருந்தாலும் அவைகளை நிறைவேற்றமுடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தன்னாட்சி பெறக் கூடிய நிலையில் தொழில் மையங்கள் உருவாகும் நிலையை தமிழ்நாட்டில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில், விழுப்புரத்தில் இருக்கிற சணல் தொழிற்சாலையைப் போல் சணல் பயிர்செய்து, பவானிசாகர் பரம்பிக்குளம் போன்ற நீர்த்தேக்கங்களில் சணல் பயிர்செய்து சணல் தொழிற்சாலை ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும்.

1980 ஜூலை 19] [திரு. கோவைத்தம்பி]

மலைகளில் மூங்கில் உற்பத்தியாகும் நிலை கிடையாது. சதுப்பு நிலங்களில்தான் மூங்கில் உற்பத்தியாகும். காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்குரிய சூழ்நிலை கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கிறது. மூங்கிலை மானாவாரிப் பயிராக தண்ணீர் இருக்கிற இடங்களில் பயிர் செய்து கோவையில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி குச்சிவள்ளிக் கிழங்கு கோவை மாவட்டத்தில் அதிகமாகக் கிடைப்பதால் அமராவதியில் இருப்பதுபோல் க்ளுக்கோஸ் பாக்டரி ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. என். குப்புசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1980-81 ஆம் ஆண்டிற்கான தொழில், மற்றும் தொழில் குறித்த மூலதன செலவுகள் மானியக் கோரிக்கையின் மீதான விவாதத்திலே கலந்துகொண்டு ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே, இன்றைய தினம் புரட்சித் தலைவர் அரசு கிராமப் பகுதிகளிலே தொழில்களை ஏற்படுத்தி, கிராமப் பகுதியிலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கின்ற வகையிலே தனி தொழில் கொள்கைகளை வகுத்து, இங்கே நிறைவேற்றிக் கொண்டு வருகிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள். அந்த நிலையிலே தொழில் மானியத்தை வரவேற்று, இருக்கின்ற நடைமுறை சிக்கல்களைத் தீர்த்து, அவர்களுக்கு பல்வேறு வையிலும் அரசு அளிக்கின்ற உதவிகளை குறித்த காலத்திலே செய்வதன் மூலமாக, தொழில் முனைய விரும்புகின்றவர்கள் அந்தத் தொழிலுக்கான முயற்சியிலே ஈடுபடுவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, நமது நாட்டிலே நலிந்துபோன தொழில்களுக்கு, அதனுடைய காரண காரியங்களை ஆராய்ந்து, ஒன்று அந்த நலிந்த தொழிலை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் அல்லது நலிந்துபோன தொழிலுக்கான காரண காரியங்களை ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு உதவுகின்ற வகையிலே ஒரு பிக்சேஷன் இல்லாமல், இதிலே 1,000 ரூபாயிலிருந்து 20,000 வரை உதவுகின்ற நிலையிலே கொள்கை விளக்கத்திலே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு ஒரு பிக்சேஷன் அதாவது வரைமுறை இல்லாமல் அந்தத் தொழிலுக்குத் தேவையான உதவிகளை அரசு செய்ய முன்வர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. என். குப்புசாமி]

[1980 ஜூலை 19]

அதே நேரத்திலே இந்த உரிமங்கள் வழங்குகின்ற முறையிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கிறதாகவும், நிதி உதவி பெறுவதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கிறதாகவும் நான் இங்கே கோடிட்டு காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அரசு உரிமங்கள் வழங்குவதற்கும், உதவி வழங்குகின்ற பிரச்சனைகளுக்கும் ஒரு கால கட்டத்தை உருவாக்கி, அந்த காலத்திற்குள் இந்த உதவிகளைப் பெறவேண்டும் என்கிற ஒரு நிலைமையை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று நான் உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், தொழில் முனைய வருகின்றவர்களுக்கு எதிர்காலத்திலே நம்பிக்கை ஏற்படுகின்ற வகையிலே சில முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதாவது இன்றைய தினம் நமது தொழில் மற்றும் வணிகத் துறை இயக்குநரகம், தொழில் வளர்ச்சியிலே காட்டுகின்ற அக்கறை வணிகத் துறையிலே காட்டாமல் இருப்பதை நான் இங்கே கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். மகாராஷ்டிரம் போன்ற மாநிலங்களிலே தொழிலிலே உற்பத்தியாகின்ற பொருள்களுக்கு, அங்குள்ள சிறு தொழில் கழகமே அவர்களுக்கு விற்பனை செய்கின்ற வசதியை ஏற்படுத்தி, அங்குள்ள சிறு தொழில்கள் முன்னேற்றத்திற்கான வாய்ப்பினை உதவி வருகின்றது. அதேபோல், நமது தொழில் மற்றும் வணிகத் துறை இயக்குநரகமும், வணிகத் துறையை இன்னும் விரிவுபடுத்தி, சிறு தொழில்களில் உற்பத்தியாகின்ற பொருள்களை விற்கின்ற முறையிலே அந்த விற்பனைப் பகுதியை விரிவுபடுத்தி, உற்பத்தியாகின்ற பொருள்களை விற்பனை செய்வதற்கான வாய்ப்பினை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக, இந்தத் தொழில் முனைகின்றவர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கையை உருவாக்கும் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படி பல்வேறு வகையிலும், மாநில அளவிலும், மாவட்ட அளவிலும் ஆலோசனைக் குழுக்கள் அமைத்து தொழில் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே கோடிட்டு காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த மாநில அளவிலே அமைக்கின்ற குழு ஒரு தொழில் வளர்ச்சி வாரியமாக அமைத்து, அந்த தொழில் வளர்ச்சி வாரியத்திலே, தொழில் முதலீட்டுக் கழகம், தொழில் துறை இயக்குநர், தமிழ்நாடு சிறு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம், இதுபோன்ற நிறுவனங்களின் பிரதிநிதிகளும், அதேபோன்று சிறு தொழில் செய்பவர்களின் பிரதிநிதி ஒருவரும், பெரும், நடுத்தர தொழில்கள் செய்பவர்களின் பிரதிநிதி ஒருவரும், குடிசைத் தொழில் போன்ற கிராமத் தொழில்களை செய்பவர்களின் பிரதிநிதி ஒருவரும் அந்தக் குழுவிலே அமைத்திருப்பார்களானால், அப்படிப்பட்ட ஒரு தொழில் வாரியத்தை தமிழகத்திலே உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 19]

[திரு. என். குப்புசாமி]

(பிற்பகல் 12-10)

அந்தத் தொழில் வளர்ச்சி வாரியம் உருவாகுமானால் மாவட்டத்தில் தீவிர முகாம்கள் நடத்தி, 'இன்டன்சிவ் காம்ப்' அந்த தீவிர முகாம்கள் மூலமாக மாவட்டத்தில் இருக்கும் தொழில் சாத்தியக் கூறுகளை ஆராய்ந்து தொழில் முனைய வருபவர்களுக்கு தேவையான தொழில் நுட்பப் பயிற்சியை அளித்து, தேவையான உரிமங்கள், மூலப் பொருட்கள் போன்ற உதவிகளை வாரியத்தின் மூலம் அளித்து மாவட்டங்களில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மாவட்ட தொழில் மையங்கள் மூலம் தீவிர முகாம்களை நடத்தி மாவட்டங்களில் இருக்கும் சாத்தியக் கூறுகளை விளம்பரப்படுத்தி தொழில் முனைய வருபவர்களுக்குத் தேவையான உதவிகளை அளிக்க முன்வரவேண்டும்.

தர்மபுரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அங்கே 'சிப்பாட்' நிறுவனம் பல்வேறு தொழில்களை ஆரம்பிக்க தேவையான உதவிகளைச் செய்தாலும் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரை முருகன் குறிப்பிட்டது போல், ராணிப்பேட்டை தெர்ழிற்பேட்டையில் உள்ள தொழில் நிறுவனங்கள் அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்காமல் மற்றப் பகுதிகளில் இருந்து வருகிறவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளைத் தருகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டது போல் இங்கேயும் செய்கிறார்கள். பொதுவாக ஒரு பகுதியை அரசாங்கம் பின்தங்கிய பகுதி என்று அறிவித்து அந்தப் பகுதியின் முன்னேற்றத்திற்கான திட்டங்களை வகுத்து அங்கு தொழில்களை ஆரம்பிக்க அரசு உதவிகள் செய்கிறபோது அரசு கொடுக்கும் உதவிகள் அனைத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு அந்தப் பகுதி மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் ஏற்படாத வகையில் ஹோசூர் பகுதியில் தொழிலை ஆரம்பிக்க முன்வருகிறவர்கள் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலை தருவதில் முன்னுரிமை அளிக்கவில்லை. டெக்னிகல் ஓர்க்கர்ஸ், ஸ்கிட்டு லேபரர்களைக் கூட அவர்களுடைய நம்பிக்கைக்குரியவர்களை வைத்துக் கொண்டாலும் கூட, அன்-ஸ்கிட்டு லேபரர்களைப் பொறுத்தவரை அந்தந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும் வகையில், ஹோசூர் பகுதியில் தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இருக்கும் மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்ற வகையில் அமைச்சர் அவர்கள் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்தில் ஹூர், ஊத்தங்கரை பகுதிகளில் உயர்ரக பருத்தி அதிகமாகச் சாகுபடியாகிறது. அதைப் பயன்படுத்தி அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கும்

[திரு. என். குப்புசாமி]

[1980 ஜூலை 19]

கும் வகையில் கூட்டுறவு நூற்பாலை ஒன்று அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடந்த மூன்றாண்டு காலமாக புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில், தர்மபுரி மாவட்டம் வறட்சியான மாவட்டம் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு பல்வேறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். முள்ளிக்காடு வாளியாறு திட்டம், ஈச்சம்பாடி நீர்ப்பாசனத் திட்டம், தும்பளஹள்ளி நீர்ப்பாசனத் திட்டம் போன்ற பல திட்டங்களுக்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அங்கு அதிகமாக கரும்பு சாகுபடியாகிறது. அந்தக் கரும்பைப் பயன்படுத்தி அந்த இடத்தில் ஒரு கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை நிறுவ வேண்டுமென்று வேண்டி, விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊத்தங்கரை பகுதியில் சிமெண்ட் ஆலை நிறுவ தேவையான மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. அதைப் பயன்படுத்தி அங்கு ஒரு சிமெண்ட் ஆலையை நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மத்திய அரசினுடைய முதலீடு 1979-ல் நாடு முழுமையும் சேர்ந்து மொத்தம் 15,668 கோடி ரூபாயாக இருந்தும் கூட தமிழ்நாட்டில் அவர்கள் செய்திருக்கும் மூலதனம் வெறும் 616 கோடி ரூபாயாகத்தான் இருக்கிறது.

அது மொத்த அளவிலே 4 சதவீதம் என்று தெரிவித்தார்கள் முதலிலே 8 சதவீதம் ஆக இருந்த முதலீடு இப்போது 4 சதவீதம் ஆக குறைந்திருக்கிறது. தமிழ்நாட்டு மக்களும் முன்னேற்ற மடைய வேண்டுமென்பதைக் கருத்திலே கொண்டு மத்திய அரசு இந்த முதலீட்டை உயர்த்தி, இந்தப்பகுதியிலே மேலும் தொழில்கள் வளர்வதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில், பால்வளம் ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பைக் கொடுத்ததற்காக முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய அமைச்சர் பெருமக்கள் தங்களை இதிலே அதிகமாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டு அதை முன்னேற்ற வேண்டுமென்று அக்கறை காட்டுகிற தன்மை அவர்கள்வெளியிட்டிருக்கின்ற இந்த வெளியீடுகளிலிருந்து தென்பட்டாலும் இன்னும் சில யோசனைகளை சொல்ல வேண்டியவர்களாக நாங்கள் இருக்கிறோம். அண்மையிலே நம்முடைய பால்வளத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் திடீரென பல இடங்களிலே சோதனை செய்து வளமான பால் இல்லை என்று கண்டு அதை நலமாகக் கொடுக்கச் செய்வதற்கும் அதே நேரத்திலே சில

1980 ஜூலை 19] (திரு. குமரி அனந்தன்)

இடங்களிலே ஆட்கள் இல்லாமல் இருக்கின்ற நிலையைக் கண்டு அது குறித்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் காரியங்கள் ஆற்றியிருப்பதை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம். இதிலே இன்னும் அதிகமான கவனம் திரும்புகிறது என்று நான் உணர்ந்திருந்தாலும், இன்னும் ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், நான் குடியிருக்கிற தெருவிலே அனைவரும், அவர்களுக்குக் கொடுத்த பால் திறந்து இருந்தது என்ற தகவலை என்னிடம் நேற்றுத் தெரிவித்தார்கள். மாதவரத்திலே மாதவம் செய்து வரம் பெற்று நல்ல பால் தரக் கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்துவார்கள் என்று அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்கள் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் அதைச் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு.

தொழில் பெருகினால் மூலதனம் பெருகும், மூலதனம் பெருகினால் தொழில் பெருக்கம் ஏற்படும், தொழில் பெருகினால் வேலை வாய்ப்புப் பெருகும், வேலை வாய்ப்புப் பெருகினால் வேலை வாய்ப்புப் பெறுகின்ற ஒவ்வொருவருடைய குடும்பமும் வாழுகிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இது எந்த நாளும் சடைப்பிடிக்கிற நிலை தான். ஆனால் எந்தத் துறையிலே அதிகமான கவனம் செலுத்தினால் அதிகமான பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும் என்ற சிந்தனை அரசுக்கு ஏற்பட வேண்டும். 10, 15 குடும்பங்கள் தொழில்களை தங்கள் கைகளிலே வைத்துக் கொண்டால் செல்வம் குவியக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும். ஆகவே, தொழில்கள் பரவலாக இருந்தால்தான் செல்வமும் பரவலாக இருக்கும் என்ற தத்துவத்தை மனத்தில் கொண்டு நம்முடைய அரசு காரியங்களை ஆற்ற வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் செல்வம் பலரிடம் பரவுவதோடு அல்லாமல் ஆங்காங்கு உள்ள இளைஞர்கள் தொழில்களிலே நல்ல பயிற்சியைப் பெறுவார்கள். அப்படிப் பயிற்சி பெறுகிறார்கள் என்பதைவிட அவர்கள் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்று செல்வத்தைச் சேர்த்து அவர்களும் தாங்கள் வாழுகின்ற இடங்களிலே வாழுகின்ற நிலைமை ஏற்படும். பட்டணத்திற்கு வரவேண்டிய நிலைமை ஏற்படாது, இந்தக் காரணத்தினால் வீட்டு வசதி, போக்குவரத்துப் பிரச்சினைகள் அதிகமாக ஏற்படாமல் இருக்கின்ற நிலைமை உருவாகும்.

சிறு தொழில்கள் பெருக வேண்டுமென்பது குறிக்கோள் என்று குறிப்பேடுகளிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சிறு தொழில்கள் மூலமாகத்தான் வேலை வாய்ப்பு அதிகமாக ஏற்படும். குறைந்த மூலதனத்தைப் போட்டு நிறைந்த வேலை வாய்ப்பைத் தருவது சிறு தொழில்தான். சான்றாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால், அம்பத்தூரிலே தொழிற்பேட்டை அமைந்திருக்கின்றது. அதனுடைய இன்பராஸ்ட்ரக்சுக்கு அரசாங்கம் கொடுத்தது 7½ கோடி

(திரு. குமரி அனந்தன்) [1980 ஜூலை 19]

ரூபாய், பாங்கிக் கடன் கொடுத்தது 10 கோடி ரூபாய், அங்கே தொழில் வளர்ப்பவர்கள் போட்ட மூலதனம் 2 கோடி ரூபாய். இப்படி மொத்தத்தையும் கணக்கிலெடுத்துப் பார்த்தால் 20 கோடி ரூபாய் மூலதனத்தில் 750 தொழில் கூடங்கள் அங்கே வந்திருக்கின்றன. அங்கே 20 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். 20 ஆயிரம் பேர்கள் நேரடியாக வேலை வாய்ப்பைப் பெறுகிறார்கள் என்பதைத் தவிர, அந்தத் தொழில் களுக்கு வேண்டிய சிறுசிறு பொருட்களைச் செய்து தருகின்ற லேதப்பட்டறைகளில் மட்டும் 20 ஆயிரம் பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். மொத்தம் 40 ஆயிரம் பேர்கள் வேலை வாய்ப்பு பெறக்கூடிய முறையிலே அங்கே வளர்ச்சி ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்பதை மறந்துவிட வேண்டாம். ஏறத்தாழ 30 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருள்களை அங்கே அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் உற்பத்தி செய்வதால் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு அதிலிருந்து வரியாக வருமானம் வருகிறது.

[பிற்பகல் 12-20.]

அந்த ஒன்றரைக்கோடி ரூபாய் வரி அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்திருக்கின்ற எளிதான ஒரு வருமானம். அதே நேரத்தில் பெரிய தொழிற் கூடங்கள் 120 கோடி ரூபாய், 110 கோடி ரூபாய் என்ற அளவிற்கு மொத்த மூலதனம் ஆகின்ற பெரிய தொழிற் கூடங்கள், highly sophisticated machines வைத்திருப்பதால் 3,000 பேர், 4,000 பேர்களைத்தான் வேலைக்கு அமர்த்த முடிகிறது. ஆகவே, 120 கோடி ரூபாயை மொத்தமாகப் போட்டு 3,000 பேர், 4,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கின்ற நிலை நம் நாட்டிற்குப் பொருந்துமா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆனால், இப்படிப்பட்ட பெரிய தொழிற்சாலைகள் வராமலும் இருந்து விடக் கூடாது. அப்படிப் பெரிய தொழிற்சாலைகள் வருகின்ற நேரத்திலே, சின்னத் தொழிற்சாலைகள் அதற்குரிய பொருள்களைத் தயார் செய்து கொடுக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். எந்தெந்தத் தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தால் மூலதனம் குறைவாக இருக்கும், வேலைவாய்ப்பு அதிகமாக இருக்கும் என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். அதே நேரத்திலே தேவைப்படுகின்ற பெரிய தொழிற்சாலைகளையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதிலேயும் முனைந்து நிற்க வேண்டும்.

பெரிய தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றனவே, அவைகள் மின்சாரத்தை எவ்வளவு தூரத்திற்குப் பயன்படுத்துகின்றன என்பதைப் பாருங்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்லப் போனால் ஒரு புத்தகத்திலே கொடுக்கப்படும் புள்ளி விவரம் என்னவென்றால், Madras Aluminium Factory பயன்படுத்தும் மின்சாரத்தை மட்டும் பயன்படுத்தி அம்பத்தூரிலும், கிண்டியிலும் இருக்கின்ற அத்தனைத் தொழில் கூடங்களையும் இயக்கலாம்

1980 ஜூலை 19] (திரு. குமரி அனந்தன்)

என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரே ஒரு தொழிற்சாலை - அது தேவைதான்—அந்த அலுமினியம் தொழிற்சாலை இருக்கிறதே, அதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் மின்சாரத்தைக் கொண்டு ஏறக்குறைய 950 தொழிற் கூடங்களை இயக்க முடியுமானால், 30,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியுமானால், நாம் அப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகளுக்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை அரசு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரிய தொழிற்சாலைகளைக் கட்டும்போது இன்னொரு சிக்கல் கூட இருக்கிறது—என்ன அந்தச் சிக்கல் என்றால், புகை போக்கி மூலமாக வருகின்ற கருமையான -கரும் புகை மற்றும் அங்கிருந்து வரக்கூடிய கழிவுப் பொருட்கள், கழிவு நீர் சாலை யிலே ஓடுவது, கால்வாயிலே விழுந்து பக்கத்திலே இருக்கின்ற நீர் ஊற்றுக்களைக் கெடுத்து, வயல்வெளிகளையும் பாழ்படுத்தப் பார்க்கிறது.

என்னுடைய தொகுதியாகிய திருவொற்றியூரிலேயே மனிதன் தாங்கும் அளவிற்கும் மிஞ்சி, விஷ வாயு பரவி இருப்பதாக விஞ்ஞானிகள் கூறுகிறார்கள். அந்த அளவிற்கு air pollution இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவைகளை மனதில் வைத்துப் பார்த்தால், தொழில் கூடங்களைக் கட்டுகின்ற நேரத்திலேயே, effluent அவைகளை வெளியே விடாமல் டீர்ட்மெண்ட் கொடுத்து, அவைகளிலிருந்து வரும் விஷப் பொருள்களை மற்றப் பொருள்களாக, உரப் பொருள்களாக மாற்றி வெளியே விடும் பகுதியை வைத்து ஆரம்பிக்கப்படும் அந்தத் தொழிற்சாலை களுக்கு மட்டுமே அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆக, அதிகமாக மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் பெரிய தொழிற் சாலைகள் ஒருபக்கம், மிகக் குறைவான அளவிற்கு மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தும் சிறிய தொழிற்சாலைகள்—3 சதவீதம் மின்சாரத்தை மட்டுமே பயன்படுத்துகின்ற அந்த ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரிஸ்-க்குத் தட்டுப்பாடு இல்லாமல், இடையூறு இல்லாமல், இடையீடும் இல்லாமல் எப்பொழுதும் மின்சாரம் கிடைக்கின்ற சூழ்நிலையை அரசாங்கம் உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் சுட்டிக் காட்டினார். ஏனென்றால் கோவையிலே அதிகமாக இந்தப் பிரச்சினை இருப்பதால் சுட்டிக் காட்டினார். வேண்டிய தகடுகள் -ஸ்டீல் எந்த அளவிற்குக் கிடைக்கிறது என்றால், நமக்கு எவ்வளவு ஸ்டீல் ஷீட்ஸ் வேண்டுமோ அந்த அளவிற்குக்

(திரு. சூமரி அனந்தன்) [1980 ஜூலை 19]

கிடைப்பதில்லை. அந்த அளவிற்குக் கிடைப்பதில்லை என்றால், அதற்கு என்ன காரணம்? பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் அதிகமாகக் கிடைக்க, நம்முடைய மாநிலத்தில் குறைவாக இருப்பதற்கு ஒரு காரணத்தைச் சொல்கிறார்கள். அது சரியா தவறா என்பதை அரசாங்கம்தான் ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களில், inflated statistics கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எவ்வளவு தேவைப்படுகிறதோ அதற்குமேலே புள்ளி விவரத்தைக் கொடுத்து, எங்களுக்கு இவ்வளவு தேவைப்படுகிறது என்று அங்கிருக்கின்ற அந்த டிபார்ட்மெண்ட் எழுதி, அவர்கள் கொஞ்சம் குறைப்பதைக் குறைத்து, எப்படிக் கடைவியாபாரத்தில் முதலில் அதிகமாக விலையைச் சொல்லி, பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்து, பிறகு மன நிம்மதியோடு வருகிறார்களோ அதைப்போல, மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கக் கூடிய முறை இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள், அது உண்மையா பொய்யா என்பதை - நான் திருத்திக் கொள்கிறேன். அன்பார்லி மெண்டரி என்று வந்து விடக்கூடாதே என்பதற்காக மாற்றிக் கொள்கிறேன். - அது உண்மையா அல்லவா என்பதை விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட பாணியை நாமும் பின்பற்ற வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், மற்றவர்கள் இதைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதாகக் கருதுகிறேன். அவர்களுடைய தேவைக்கு மேற்பட்டு அங்கே கொடுப்பதால், இங்கே நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்காமல் அநியாய விலைக்கு - கள்ள மார்க்கெட்டில் தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. சிட்கோ என்ற நிறுவனத்தில் - சிறு தொழில்களுக்காக உதவுகின்ற நிறுவனத்தில் ஸ்டீல் விலை ஒரு டன் வாங்க வேண்டுமென்றால் 3,500 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் Hindustan Steels - இடத்தில் நேரடியாகப் பெறுவது என்றால் 3,200 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது. சிறு தொழில்களுக்கு உதவுகின்ற இடத்தில் 300 ரூபாய் அதிகமாக வைத்து விற்கிறார்கள். ஆனால், Hindustan Steels-லே 3,200 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கிறது. அவர்களுக்குக் கிடைக்காத காரணத்தால் வெளியே வாங்குவது என்றால் 5,400 ரூபாய்க்கு விற்கப்படுவது மட்டுமல்ல; கூவி விற்கப்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு அது கிடைக்கிறது என்று சொன்னால், எங்கோ தேவைக்கு மேலே அதை வாங்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதுதான் இதிலேயிருந்து தெரிகிற தெளிவு. அதை நமது அரசாங்கம் கணக்கிலே எடுத்துக் கொண்டு மத்திய அரசாங்கத்திடம் அதைப் பற்றிய நமது எண்ணத்தை, நமது கவலையைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்

அதே நேரத்திலே இன்னொன்றை நாம் அடிக்கடி சொல்லி வருகிறோம். இங்கேயிருக்கின்ற தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் கிராமப் பகுதிகளுக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று சொல்கிறோம்.

1980 ஜூலை 19] (திரு. குமரி அனந்தன்)

ஆனால், கிராமப் பகுதிகளுக்குப் போகின்ற அந்தச் சில தொழிற்சாலைகளுக்கு மின்சாரம் கிடைப்பது என்பது குதிரைக் கொம்பாக இருக்கிறது. எனவே, அவர்கள் தொழிற்சாலைக் கட்டி வைத்துவிட்டு திண்டாடுவது எந்த வகையிலே நியாயமாகும்? நமது மக்களுக்கும் நன்மை பயக்கும் என்பதனைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அதைப் போல, சிறு தொழில் சேவை மையம் என்ற ஒரு மையம் மத்திய அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகிறது. இன்றைக்கு மதுரையிலே ஒரு எக்ஸ்டென்ஷன் சென்டர் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள், நமது அரசாங்கமும் கேட்டிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தை வலியுறுத்தி அதனை உடனே நீங்கள் வாங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலே ஒரு நிலையம் கோவையிலே அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அனுமதிக்கப்பட்ட அந்த நிலையத் திற்கு ஆட்கள் இன்னும் நியமிக்கப்படவில்லை. யென்பதையும் உங்கள் நினைவுக்கு கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒரு செய்தி, தாத்துக்குடியிலேயிருந்து மட்டும் ஏறத்தாழ 60 மூலிகைப் பொருட்கள் வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்று மதி செய்யப்படுகின்றன. வெளிநாட்டுக்காரர்கள் வந்து, உட்கார்ந்து கொண்டு, 60 மூலிகைப் பொருள்களை வாங்கிச் செல்கிறார்கள். அந்த 60 மூலிகைப் பொருள்களையும் நமது நாட்டிலேயே நாம் மருந்தாகத் தயாரித்தால், தொழில் வளமும், வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும். உதாரணத்திற்கு நில ஆவரை என்று சொல்கின்ற SENNA, நித்திய கல்யாணி என்று சொல்கின்ற CHLORIA SUPERIA, சர்ப்பகாந்தி என்று சொல்கின்ற SERPENTINA இப்படிப்பட்டவைகளெல்லாம் வெளி நாடுகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு, அதன்மூலமாக அங்கே யிருந்து உயிர்காக்கும் மருந்தாக அது இங்கே வந்து, மூலிகைகளை அனுப்பி, உயிர் காக்கும் மருந்துகளாக அங்கேயிருந்து இங்கே வந்து, மக்களுடைய பணத்தைக் கொள்ளை அடித்துக் கொண்டிருப்பதைப் போன்ற ஒரு சூழ்நிலையைத் தவிர்த்து, இங்கேயே, அவைகளை உற்பத்தி செய்கின்ற இடத்திலேயே, மருந்துகளை உற்பத்தி செய்தால், விவசாயிகளுக்கும் நிவாரணம் கிடைக்கும், தொழிற்சாலைகளும் உண்டாகும், வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும் என்று சொல்கின்ற வகையிலே, நீங்கள் அதனைச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு கருத்து. சிறு தொழில்களைச் சிறப்பாக நடத்துகிறவர்களைக் கூப்பிட்டு, அரசு நடத்துகின்ற தொழில்களிலே மேற்பார்வையாளர்களாகவாவது வைக்கலாமா? ஆக நடத்துகின்ற சிறு தொழில் முதலாளிகளை மிகச் சிறப்பாக நடத்துகின்றவர்களைக் கூப்பிட்டு, அரசு நடத்துகின்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு மேற்பார்வையாளர்களாவாவது.

(திரு. குமரி அனந்தன்) 1980 ஜூலை 19

ஆலோசகர்களாகவாவது வைத்தால், அரசு நடத்துகின்ற தொழிற்கூடங்கள் நஷ்டம் இல்லாமல் நடக்குமா, என்று — அவர்களுடைய இலவச ஆலோசனையைப் பெற முடியுமா என்று நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.

பெரிய தொழிற்சாலைகளிலேயிருந்து வரி கட்டுகிறவர்கள் 1 கோடி ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்து, ரூ. 15 இலட்சம் வரி கட்டுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அவர்கள் இன்னொரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பார்களானால், அதிக வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பார்களானால், அவர்கள் கொடுக்கின்ற ரூ. 15 இலட்சத்திலே ரூ. 10 இலட்சத்தைக் கடனாகக் கேட்டாலும் கொடுத்தால் பரவாயில்லை. ஏனென்றால், நாம் ஒவ்வொரு படித்த பட்டதாரிக்கும் மற்றவர்களுக்கும், ரூ. 50 கொடுப்பது நல்ல திட்டம் என்றாலும், நாம் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டிய இந்த நேரத்தில், ரூ. 15 இலட்சத்திலே, ரூ. 10 இலட்சத்தை அவர்கள் கடனாகக் கேட்டால் கொடுத்து, ஒரு தொழிற்சாலையைத் திறப்பார்களானால் அதனையும் நாம் அனுமதிக்க வேண்டுமென்று உங்களை அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அதிக நேரம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்ற காரணத்திற்காக, முடிப்பதற்கு முன் ஒரே ஒரு சின்ன வேண்டுகோள். தமிழகத்திலே எந்த, எந்த இடத்திலே, என்ன, என்ன பொருள் கிடைக்கின்றது என்பதைப் பார்த்து, அதற்குத் தகுந்தவாறு நாம் சில சலுகைகளையும் அளிக்க வேண்டும், சில தொழில்களையும் ஆரம்பிக்க வேண்டும். கையால் செய்கின்ற தீப் பெட்டி போன்றவைகளுக்கு வரி விலக்கு அளித்தால் ஏராளமாக உற்பத்தி செய்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அதைப் போலே, தர்மபுரி மாவட்டம் போன்ற இடங்களிலே மாம்பழங்கள் ஏராளமாக உற்பத்தியாகின்றன. பழச்சாறு தயாரிப்பு தொழிற்சாலைப் போன்றவைகளை ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்யலாம்.

நீலகிரி மலையிலே, கூடலூரிலே இஞ்சி கிடைக்கிறது. இஞ்சிச் சாறு தொழிற்சாலைக் கூட நம்மிடத்திலே இல்லை. தென்னிந்தியாவிலே, கேரளாவிலே, காலிக்கட்டிலே இஞ்சிச் சாறு தயார் செய்கின்ற ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கிறது. இப்பொழுது இஞ்சிச் சாறு என்பது நமது நாட்டு அம்மி என்று சொல்கின்ற தொழிற்சாலையிலேயேதான் நமது தாய்மார்கள் உற்பத்தி செய்து வருகிறார்களே தவிர, வேறு தொழிற்சாலைகளில் பெரும் அளவிலே உற்பத்தி செய்யவில்லை.

1980 ஜூலை 19] (திரு. குமரி அனந்தன்)

கடுக்காய் கல்வராயன் மலையிலே கிடைக்கிறது. அந்தக் கடுக்காயை அதிக அளவில் உற்பத்திச் செய்து, அதிலேயிருந்து எண்ணெய் எடுத்தால், அந்த ரசத்தை எடுத்தால், திரவத்தை எடுத்தால், வெளிநாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்யலாம். இப்பொழுது ஒரு கிலோ ரூ. 200-க்கு வெளிநாட்டிலேயிருந்து வாங்கி வருகிறோம். நமது நாட்டிலே உற்பத்தியாகின்ற கடுக்காயை கொண்டு நாம் தைலம் எடுக்காத காரணத்தாலே, ரூ. 200 கொடுத்து ஒரு கிலோ வெளிநாட்டிலேயிருந்து வாங்கி வருகிறோம் என்று சொன்னால், இன்னும் எத்தனை, எத்தனை இடங்களிலே நமது கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டி இருக்கிறது, நமது கை உழைக்க வேண்டியிருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, தொழில் வளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டு அமைகிறேன், வணக்கம்.

[பிற்பகல் 12-30.]

திரு. எம். சின்னராஜ் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில் துறை அமைச்சரால் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள தொழில் துறை, பால் வளத் துறை, ஆகிய மானியக்கோரிக்கைகள் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

கோவை மாவட்டம் தொழில் துறையில் சிறந்த மாவட்டம் என்ற முறையிலும், அந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலும் நான் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேசுவதைப் பெருமையாகக் கருதுகிறேன்.

இங்கே தொழில் கொள்கை இல்லை என்றும், தொழில் வளர்ச்சி இல்லை என்றும், அதற்கான இரண்டு காரணங்களை வைத்தார்கள். ஒன்று-தொழில் வளம் பற்றிய கொள்கைகளில் சிறந்த கொள்கையை இந்த அரசு கடைபிடிக்க வில்லை என்றும், தொழில் வளர்ச்சிக்கான ஆக்கப் பூர்வமான ஆதரவை நாம் கொடுக்கவில்லையென்றும் அவர்கள் குற்றம் சாட்டினார்கள். அதே நேரத்தில், தொழில் அமைதியை நாம் காக்கவில்லை. அதனால், சில தனிப்பட்ட தொழில் முதலாளிகள் வேறு மாநிலங்களுக்குச் செல்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்றும் அவர்கள் கூறிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த மூன்று குற்றங்களையும் நான் ஆதாரமற்றவை என்று மறுத்து, ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கே எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில், இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்பை முழுவதும் படிக்கவில்லையென்றாலும், முதல் சில பக்கங்களைப் புரட்டினால் அரசாங்கம் கொண்டு இருக்கிற தொழில் கொள்கை, அது எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிற நடவடிக்கைகளை நாம் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

(திரு. எம். சின்னராஜ்) [1980 ஜூலை 19]

தனியார் தொழிலை ஊக்குவிப்பது, கூட்டுறவுத் துறையில் புதிதாகத் தொழில்களைப் புகுத்துவது, சிறு தொழில்களை ஏற்படுத்தி தொழில்களை மேற்கொள்வது என்கிற கொள்கைகளை கடந்த காலங்களில் நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறதைப் போல இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. அவர்கள் கூறத் தக்க குற்றச்சாட்டுகள் உண்மை அல்ல என்கிற வகையில், இன்று ஏற்பட்டு இருக்கிற புதிய தொழில்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டப்பட்டு இருக்கின்றன.

5.632 சிறு தொழில் மையங்கள் புதிதாக மாவட்ட தொழில் மையங்கள் மூலம் துவக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் மூலமாக பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதே முறையில் தனிப்பட்ட தொழிலைத் துவங்குவதற்கும் பல நிதிக் குழுக்கள் மூலம் அதிகமாகக் கடன் வழங்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தனியார் தொழில் தொடங்குவதற்காக தனிப்பட்ட தொழில் துவங்குவதற்காக ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசுத் துறையிலேயும் கூட்டுறவுத் துறையிலேயும் உள்ளவர்களுக்கு ஊக்கம் அளித்திருக்கிறோம் என்பதை கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே இருந்து அறிய முடிகிறது. அதை எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் அறியவேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம் தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் மைய அரசின் கொள்கையின் அடிப்படையில் பெரும் தொழில்கள் முன்னேற வேண்டிய கட்டாயம் இருக்கிறது. நம் மூலதனக் கடன் உதவியும், மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் கூடுதலாக மின்சார வசதி, இரும்பு உருக்கு போன்றவை நிலக்கரி, ரயில் வேகன்கள், டீசல், சிமென்ட் போன்றவைகளை நமக்கு ஈட்டித் தரும் பொறுப்பு மத்திய சர்க்காரின் கையில் இருப்பதால், தொழில் வளர்ச்சிக்கு நாம் எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சி, மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆக்கப்பூர்வமான ஆதரவு இருந்தால் தான் நாம் சீரிய முறையிலே வளர்ச்சி அடையமுடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே நேரத்தில் நம்மிடமிருந்து கைவிட்டுச் சென்ற சில தொழில்களை எல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் பலகோடி பெருமான தொழிற்குறையைத் துவக்கியிருக்கிறார்கள். இன்னும் கூட அவர்கள் துவக்கியிருக்கும் தொழில்களை கோவை மாவட்டத்திலேயும், பிற மாவட்டங்களிலும் பின்தங்கிய மாவட்டங்களிலும் துவக்க மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், குறிப்பாக இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இங்கே தொழில் அமைதி இல்லை என்று கூறுகிற வகையில் இந்திரா காங்கிரஸ் உறுப்பினர் அவர்கள் லட்சுமியில்லைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். They

1980 ஜூலை 19] (திரு. எம். சின்னராஜ்)

are having a second thought என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்களுடைய நிறுவனங்களை, கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கிற காரணத்தால் லட்சுமி மில்ஸ் நிறுவனங்களைப் பற்றி அறிவேன். அந்த நிறுவனங்களைப் பொறுத்த அளவில் அவர்களுடைய தொழில் உறவு நீண்ட நெடுங்காலமாக வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழராக இருந்தாலும்கூட திரு. ரமணி அவர்கள் போன்றவர்கள் இயக்கங்கள் நடத்தி போராடி வந்தால் கூட அந்த லட்சுமி மில்ஸில் தொழில் அமைதியின்மை ஏற்பட்டதே கிடையாது. அப்படிப்பட்ட அவர்களிடம் செக்கண்டு தாட் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்கு வேறு காரணம்தான் இருக்குமே தவிர, தொழில் அமைதி இன்மை காரணமாக இருக்க முடியாது என்பதை தெளிவாகக் கூறிக்கொள்கிறேன். ஆகவே தனியார் தொழில் நடத்துகிறவர்கள் வேறு மாநிலத்திற்குப் போவதற்கு இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பல்ல. தொழில் அமைதியின்மையும் பொறுப்பல்ல என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் மூலதனங்களும் மற்ற வசதிகளும் ஏற்படுத்த இந்த அரசாங்கம் பின்வாங்கவில்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன். கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் நிறைந்த பகுதியாகும்.

அங்கே இன்று தொழில் கல்விக்காக பல கல்லூரிகள் இருந்தாலும், டெக்ஸ்டைல் படிப்பை சொல்லித்தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இருக்கின்ற ஐ.டி.ஐ. அங்கே பல தொழில் கல்வியைக் கற்றுக் கொடுத்தாலும்கூட பஞ்சாலைகளிலே வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு தொழிற் கல்வியைப் பெற்றுத்தருகிற வகையில் புதிதாக எடுக்கப்படும் ஆட்களுக்கு நல்ல டெக்கினிக்கல் குவாலிபிகேஷன் ஏற்படுகிற வகையில் ஐ. டி. ஐ. ஒன்றைப் புதிதாக துவங்க வேண்டும் என்றும் தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு டெக்னிக்கல் இன்ஸ்டிடியூட் துவங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் பெரும் தொழில் என்ற முறையில் குனியமுத்தூரில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்துவதற்கு கடந்த காலத்தில் பங்குத் தொகை வாங்கப்பட்டு, அது இன்னும் துவக்கப் படாமல் இருக்கிறது. அங்கே கரும்பு பயிரிடக்கூடிய விவசாயிகள் பக்கத்தில் உள்ள சித்தூர் கிராமத்தில் உள்ள கரும்பு ஆலைக்கு அதனை எடுத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. சில நேரங்களில் அவர்கள் வாங்க மறுத்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதி விவசாயிகளின் துயரைப் போக்கும் வகையில் கூட்டுறவுத் துறையில் அந்த சர்க்கரை ஆலையைத் துவக்க அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. எம். சின்னராஜ்)

[1980 ஜூலை 19]

கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே இருக்கிற சிறு தொழிலுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் மத்திய அரசோடு விவாதித்து தேவையான மூலப் பொருள்களை வாங்கித் தருவதற்கு நம்முடைய அரசு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பால் வளத்துறையைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அந்த ஒன்றியத்தின் துணைத் தலைவராக 2½ ஆண்டு காலம் இருந்தேன் என்கிற காரணத்தால் அதில் உள்ள சில குறைபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆனந்த் பாணியில் அந்தச் சங்கங்களை மாற்றுவதற்கு நாம் கொள்கை அளவில் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். இருந்தாலும் பழைய சங்கங்கள் இன்னும் முன்மாதிரியே இருக்கின்றன. அதையும் ஆனந்த் பாணியில் விரைவில் மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு அதிகாரிகள் இன்னும் அந்தச் சங்கங்கள் தங்கள் ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருக்க வேண்டும் என்று அபிப்பிராயம் வைத்துக் கொண்டு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எப்போது அரசாங்கம் ஒரு கொள்கை முடிவு எடுத்து விட்டதோ, அதன் பிறகு இத்தகைய கருத்துக்கு இடம் இல்லை. ஆகவே அவற்றை விரைவில் ஆனந்த் முறை திட்டமாக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆங்காங்கு அதிலே இருக்கும் சிறு சிறு குறைகளை அகற்றுவதன் மூலம், நாட்டில் வெண்மைப் புரட்சி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டு, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. பொ. விஜயராகவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது கொடுக்கப்பட்டு இருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு முற்படுகிறேன். தொழில் துறையைப் பொறுத்த வரையில், இன்றைக்கு நம்முடைய தொழில் துறை முறைப்படி இன்னும் சிறப்பாகச் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழில் முன்னேற்றம் இந்த மாநிலத்தில் அதிகமாக வேண்டுமானால், அந்தத் தொழில் துறையின் ஒத்துழைப்பு எந்த அளவிற்கு தொழில் அதிபர்களுக்கும், சிறு தொழில் முனைவர்களுக்கும் கிடைக்கிறதோ அந்த அளவிற்குத்தான் இந்த மாநிலத்தில் தொழில் வளரும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பெரிய தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, சிறிய தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, அவைகள் சரியான முறையில் செயல்பட அரசு உதவி செய்திட வேண்டும் என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1980 ஜூலை 19] (திரு. பொ. விஜயராகவன்)

இன்று காலையில் கூட இங்கே பல பிரச்சனைகள் எழுப்பப்பட்டன. உதாரணமாக அசோக் லேலண்ட் நிறுவனம் - பேருந்துகளுக்கான சேசிஸ் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை - பற்றிய பிரச்சினை எழுப்பப்பட்டது. அந்தத் தொழிற்சாலையைப் பற்றி நான் அறிந்த வரையில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் அங்கே ஒரு ஆண்டுக்கு 900 சேசிஸ் என்ற அளவிற்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அதை அவர்கள் ஏறத்தாழ 3500 என்கிற அளவிற்கு அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற அளவில் உயர்த்துவதற்கு அந்தத் தொழிற்சாலை திட்டம் தீட்டியிருப்பதாக நான் அறிகிறேன்.

அப்படி திட்டங்களை அவர்கள் தீட்டியிருப்பார்களானால் அரசாங்கம் அந்தத் திட்டங்கள் இந்த மாநிலத்திலேயே நிறைவேற்றப்படுகிற அளவிற்கு அவர்களுக்கு உரிய ஏற்பாடுகளையும் வசதிகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், தற்போது 900 சேசிஸ் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை, மூன்று மடங்கு அளவிற்கு தன்னுடைய உற்பத்தித்திறனை அதிகரித்துக் கொள்ளப் போகிறது என்று சொல்கிற போது பல்லாயிரக் கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அந்த வகையில் நம்முடைய மாநிலத்தில் வேலை வாய்ப்பு பெருகுவதற்கு வழி இருக்கிறது. அதன் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சி அதிகரிக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது என்பதை இந்த அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்த்து எந்த அளவிற்கு அந்தத் தொழிற்சாலைக்கு ஊக்கமும் உதவியும் செய்ய முடியுமோ அதனைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போன்று கனரகத் தொழில்கள் நம்நாட்டில் பெருகினால், அதைச் சுற்றி அதிக சிறு சிறு தொழில்கள் வளரவும், அதன் மூலம் படித்தவர்கள், வேலைஅற்று இருக்கிறவர்கள் கூட தாங்களாகவே சொந்தத் தொழில் தொடங்கவும் சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதை இந்த அரசு உன்னிப்பாகக் கவனித்து, உன்னிப்பாக எண்ணிப்பார்த்து, இந்த மாநிலத்தில் அந்த அசோக் லேலண்ட் 3,600 சேசிஸ் தயாரிக்கும் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த எல்லாவகையான முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.40]

இன்னொன்று, தொழில் தொடங்க லார் முன்வந்தாலும், சிறு தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, பெரும் தொழிலாக இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளை அரசாங்கம் செய்து கொடுக்க முன்வர வேண்டும். குறிப்பாக சிறு தொழில் தொடங்க வருகின்ற தொழில் அதிபர்கள் படித்து பட்டம் பெற்று அதிலும் எஞ்சினீயரிங் பட்டம் பெற்று வருகின்ற இளைஞர்களாக

(திரு. பொ. விஜயராகவன்) [1980 ஜூலை 19]

இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற சிரமங்களை இந்த அரசு உன்னிப்பாக கவனித்து, ஆவன செய்ய வேண்டும். புதிதாக தொழில் தொடங்க வருகின்றவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற நடைமுறை சிக்கல்களை உணர்ந்து, அதை எவ்வளவுக்குக் குறைக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு குறைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

தொழில் பேட்டை இல்லாத இடங்களில் சிறு சிறு தொழில்களைத் தொடங்க முன்வந்தால் அவர்களுக்கு ஏற்படுகிற சிரமம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. ஒரு முறை, இருமுறை தொழில் தொடங்க முன்வந்து, அதில் இருக்கிற இன்னல்களைப் பார்த்து, இங்கே தொழில் தொடங்க முடியாது என்று சொல்லி ஒடிப்போகிற சூழ்நிலை இந்த மாநிலத்தில் இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமானால், ஒரு தொழிலைத் தொடங்க வேண்டுமானால் முதலில் பஞ்சாயத்து லைசென்ஸ் அல்லது முனிசிபாலிட்டி லைசென்ஸ் வாங்க வேண்டும். அதன்பிறகு சுகாதார அதிகாரியிடம் சென்று நோ அப்ஜெக்ஷன் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும். அதற்குப் பின்னால் மின்சார இலாகாவுக்குப் போய் மின்சாரம் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்பதற்கு நோ அப்ஜெக்ஷன் சர்ட்டிபிகேட் வாங்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருப்பதால் தொழில் தொடங்க திட்டமிட்ட ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாக தொடங்க முடியாமல் போனால் திட்டமிட்ட காலத்திலிருக்கிற விலைவாசி, பின்னால் பல மாதங்கள் கழித்து அல்லது ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து தொடங்கப் போகும் காலத்திலிருக்கிற விலைவாசி இந்த இரண்டுக்கும் இருக்கிற மாற்றத்தினால் தொழில் தொடங்க வாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விடுகிறது என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட காரணங்களை எல்லாம் கருத்திற் கொண்டு, 5 எச்.பி., 10 எச்.பி. திறனுள்ள சிறுதொழில்களுக்கு ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக தொடங்க, பிராஜெக்ட் ரிப்போர்ட் கொடுத்து ஒரு மாதத்திற்குள்ளாக தொடங்க தொழில் துறை எல்லாவற்றையும் செய்து கொடுக்கும் வகையில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால் அதிகமான தொழில்களைத் தொடங்க வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அதைப் போல தொழில்களுக்கு பண உதவி அளிக்கின்ற அரசாங்க நிறுவனங்கள் காலதாமதம் செய்யாமல் விரைவாக வேண்டிய நிதி உதவிகளைச் செய்து கொடுக்க முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டால்தான், அதற்கும் தொழில் துறை வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுத்தால்தான் புதிய தொழில்களை தொடங்க பலர் முன்வருவார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 19] [திரு. பெ. விஜயராகவன்]

இன்றைக்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அது தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தை தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டமாக அறிவிக்க இந்த அரசு மத்திய அரசோடு வாதாடி, அந்த அறிவிப்பைப் பெற்றுத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கனரகத் தொழிற்சாலை என்கிற நிலையில் எதுவுமே இல்லை. இன்றைக்கு பார்க்கிறோம். ஒரு சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒரு பெரிய ரப்பர் தொழிற்சாலையை இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்தி அதிலே பல இலட்சம் ரூபாயை அரசாங்கம் இழந்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ரப்பர் அதிகமாக உற்பத்தியாகிற கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் 'டிட்கோ' அல்லது வேறு அரசாங்க நிதி உதவி அளிக்கும் கழகங்கள் மூலம் உதவி பெற்று டயர் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதைப்போல, இந்துஸ்தான் டெலிபிரின்டர்ஸ் தொழிலை விரிவாக்கம் செய்ய இன்னொரு தொழிற்சாலையை அமைக்கப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதைப்போல இந்துஸ்தான் போட்டோ நிறுவனம் அதனுடைய தொழிலை விரிவு படுத்தும் சூழ்நிலை இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இந்தத் தொழில்களில் ஏதாவது ஒன்றையாவது கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மணவாளக்குறிச்சியில் 'இந்தியன் ரேர் எர்த்' நிறுவனம் பல்வேறு கனிவளப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்கிறது. இப்போது டைட்டானியம் குளோரைடு, டைட்டானியம் ஆக்சைடு, டைட்டானியம் மெட்டல் போன்ற பொருட்களை நம்முடைய நாட்டுக்கு வெளி நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்கிறோம். அதற்குப் பதிலாக அந்த இந்தியன் ரேர் எர்த் நிறுவனம் தயாரிக்கின்ற கனிவளப் பொருட்களை அடிப்படையாக வைத்து இறக்குமதியாகின்ற பொருட்களை தயாரித்தால் அந்நியச் செலவாணி மிச்சமாகும். ஏராளமானவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்கும். அதை மத்திய அரசும் மாநில அரசும் இணைந்து செய்வதற்கான சூழ்நிலைகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1980 ஜூலை 19]

அடுத்து எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பெறுத்தவரையில் தென்னை நார் சம்பந்தப்பட்ட கயிற்றுத் தொழில் மிகவும் அதிகமாகப் பரவி இருக்கின்றது. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமை என்னவென்றால் நெல்லை மாவட்டத்திலிருந்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு தென்னை நார் கொண்டு செல்லக் கூடாது என்ற அளவிலே அரசாங்கம் ஒரு தடையை விதித்திருக்கிறது. நான் பலமுறை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன் இதுபற்றி. ஆனால் இது வரையில் அந்தத் தடையை நீக்குவதற்கான ஒரு உத்தரவை இந்த அரசு பிறப்பிக்கவில்லை. ஆகவே இருக்கக்கூடிய தொழில் நிறுவனங்களும், பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களும் தாங்கள் வேலை செய்வதற்கான மூலப்பொருள் கிடைக்காத காரணத்தினால் அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே அந்தத் தடையை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்-தலைமை)

திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப் : மாண்புமிகு சபைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற மானியக்கோரிக்கைகளின் மீது என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவிக்க நான் ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் மத்திய அரசு 1,400 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில் இந்த அரசு தொழில் வளர்ச்சிக் காக 32 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இது குறித்து நான் மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறேன், மிகவும் வருந்துகின்றேன். இந்த அரசினர் தொழில் மையமாக ஆக்க வேண்டும்; தொழில் பேட்டைகள் நிறைய வர வேண்டும்; நிறைய தொழிற்சாலைகள் வர வேண்டும் என்றெல்லாம் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதற்காக இவ்வளவு சிறிய தொகை அதாவது 2 சதவீதம் கூட இல்லை—ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்படி ஒதுக்கினால் எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியும்? எத்தனைத் தொழிற்சாலைகளுக்கு இவர்கள் நிதியுதவி செய்ய முடியும். இதன் காரணமாக வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறையுமா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் அமைச்சர் திரு திருநாவுக்கரசு அவர்கள் திருச்சியில் இது சம்பந்தமாக பேசுவதாக பேப்பரில் வந்திருக்கின்றது. தொழில் வளர்ச்சிக்காக மாநில அளவிலே அட்வைசரி கமிட்டி போடப் போகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அட்வை

1980 ஜூலை 19] [கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்]

சரி கமிட்டிக்குப் பதிலாக ஸ்டேட்டியூட்டரி கமிட்டியை அவர்கள் போடுவார்களேயானால் அது மிகவும் உதவிகரமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவ்வாறு கமிட்டி போட்டுவிட்டால் மட்டும் போதாது. அந்தக் கமிட்டி, சிறந்த முறையில் தொழிற்சாலைகளை நடத்துகின்றவர்களாக இருப்பவர்களைக் கொண்ட கமிட்டியாக இருக்க வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் நம்முடைய மாநிலத்திலே தொழில் வளர்ச்சி எவ்வளவு தூரம் இருக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரத்திற்கு அவர்கள் நமக்கு உதவிகரமாக இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இன்னொன்றும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். 10 வருடங்களுக்கு முன்பு பெரிய பேங்குகள் ஒவ்வொரு டிஸ்ட்ரிக்ட்டிலேயும் என்னென்ன பொட்டன்ஷியாலிட்டி இருக்கின்றது என்பதை எல்லாம் ஆராய்ந்து ஒரு பெரிய ரிப்போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அநேகமாக எல்லா டிஸ்ட்ரிக்ட்டுகளையும் அது கவர் செய்திருக்கின்றது. அதை அரசாங்கத்தினர் பார்த்து ஏதாவது செய்திருக்கிறார்களா? அதை அடாப்ட் பண்ணி இருக்கிறார்களா? அதைப்பற்றி யாராவது யோசனை செய்தார்களா அப்படி அதுபற்றி கவனிக்காவிட்டாலும் கூட இப்போதாவது வெகு சீக்கிரமாக அதைப்பற்றி அவர்கள் ஆலோசிக்க வேண்டும். அதன் மூலம் எந்தெந்த டிஸ்ட்ரிக்ட்டிலே என்னென்ன தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிக்கலாம் என்று பார்த்து அதற்கேற்ப முயல வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல் டாட்டா எக்கனாமிக்கல் சர்வே ரிப் போர்ட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவ்வாறு ரிப்போர்ட் கொடுக்கப் கப்பட்டு சற்றேறக்குறைய இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் ஆகி இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். அதன் மூலம் 30, 35 பெரிய தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்த முடியும் என்ற குறிப்பை அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ரிப்போர்ட்டின் அடிப்படையில் எத்தனை தொழிற்சாலைகளை நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார்களா? இன்னின்ன துறையிலே இன்னின்ன செய்யலாம் என்று ஏதாவது தொழில்களைத் துவக்குகின்ற முயற்சியிலே ஈடுபட்டார்களா?

[பிற்பகல் 12-50]

இருந்தாலும் கூட நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் திருநாவுக்கரசு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “இந்த மாநிலத்தில் நிறைய தொழிற்சாலைகள் வருவதற்காக நாங்கள் ஊக்கமாகப் பாடுபடுவோம்” என்று அதற்காக நான் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

We will adopt a persuasive attitude to see that more Industries are brought with their help and co-operation. என்று சொல்லி

[கே.எஸ்.ஜி. ஹாஜா சரீப்] [1980 ஜூலை 19]

இன்னொன்றையும் சொன்னார்கள், “சென்டிர்ல் கவர்மெண்டிடம் அதற்காக நாங்கள் வாதம் செய்துகொண்டிருக்கப் போவதில்லை” என்று.

This reflects the reality of the situation. I feel Mr. Speaker Sir, that there is no use of simply filling affidavit with the Central Government for starting Industries. We should be more persuasive to go and press them and see that the Industries are being started and we should not complain that they have not started the Industries in our State. It is in our own interest that we should very often go and tell them and very often go and remind the various Ministries concerned so that we can achieve what we want.

இப்பொழுது பேசுகிறபோது நியூஸ் பிரிண்ட் பிராஜக்ட் என்கிற ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை இங்கே வரப்போகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு நியூஸ் பிரிண்ட் பிராஜக்ட் என்கிற அந்தத் தொழிற்சாலை 152 கோடி ரூபாய் திட்டத்தில் வரப்போகிறது என்று சொல்லியிருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமான ஒரு செய்தி. இதுமாதிரி பெரிய தொழிற்சாலைகள் நம் மாநிலத்திற்கு நிறைய வர வேண்டும். இதுமாதிரி பெரிய தொழிற்சாலைகள் வந்தால் தான் நமக்கும் ஒரு கௌரவம் இருக்கும் என்பது மட்டும் அல்லாமல், இதில் சம்பந்தப் படக் கூடிய அதாவது வேலை செய்யக் கூடிய வேலையாட்களின் எண்ணிக்கையும் மிகவும் அதிக அளவில் ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்தத் தொழிற்சாலைக்குக் குறைந்த பட்சம் 3 லட்சம் டன் கோல் ஆண்டு தோறும் தேவைப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படித்தேவைப்படும் நிலக்கரியை கல்கத்தா துறைமுகத்திலிருந்து கொண்டு வர நீங்கள் ஏற்பாடு செய்வீர்களா? அப்படி செய்தால் நலமாக இருக்கும். ஏனென்றால் இரயில்வேயை மட்டும் நம்பினால் இதில் போதாது. இரயிலில் ஒரு வாகனில் 20 டன் கோலுக்கு (நிலக்கரி) மேல் ஏற்றிக் கொண்டு வர முடியாது. அதே சமயத்தில் கப்பலில் கொண்டு வந்தால் ஒரு கப்பலுக்கு ஆறாயிரம், ஏழாயிரம் டன்கள் கொண்டு வரமுடியும்.

இதற்கிடையில் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு, தமிழ்நாட்டில் இருக்கக் கூடிய அத்தனைத் தொழிற்சாலைகளுக்கும் எந்தெந்த தொழிற்சாலைக்கு எவ்வெவ்வளவு நிலக்கரி தேவைப்படும் என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதில் சிங்கரேணியில் நமக்குக் கிடைப்பது

1980 ஜூலை 19] (திரு. கே. எஸ். ஜி. ஹாஜாசெரீப்)

மொத்தம் எவ்வளவு? போக மீதி எவ்வளவு கல்கத்தாவிலிருந்து கொண்டு வர வேண்டியிருக்கும் என்று பார்த்து, அதை ஒட்டு மொத்தமாக கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் ஒருதடவை மட்டும் 5 இலட்சம் டன்னுக்கு குறையாமல் நிலக்கரியைக் கப்பலில் வரவழைக்க முடியும். அப்படிச் செய்வதினால் கோஸ்டல் சர்வீஸில் இருப்பவர்களுக்கும் மிகவும் ஊக்கமாக இருக்கும்.

Coastal service should be a second line of defence. Now this second line of defence is not there, Mr. Speaker Sir. I would emphasize that the Government should adopt a policy to see that all coal in tender for the various Industries, apart from what Singareni collieries can serve us should be brought from Calcutta and the various organising talents should be utilised to see that this is being done very Successfully."

அடுத்து, நிறைய டிஃபென்ஸ் (Defence) தொழிற்சாலைகள் இங்கே வருவதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. இது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்று டிஃபென்ஸ் புரொடக்ஷன் அமைச்சரைக் கண்டு பேசி அவைகளை நம் மாநிலத்தில் கொண்டு வருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அதுவுமில்லாமல் இப்பொழுது ஆயில் ரிபைனரி தொழிலில் இரண்டு மடங்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கப் போகிறார்கள் என்று சொல்லப்படுவதினால் அப்படிச் செய்யும் போது, நம் மாநிலத்தில் பெரிய பெட்ரோலியம் கம்பெனிகள் வருவதற்கு, ஏற்படுத்துவதற்கு நல்ல ஸ்கோப் இருக்கிறது. இந்த வாய்ப்பை அமைச்சர் அவர்கள் விட்டு விடக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

Sir, the Hon. Minister for finance has given a statement about the Ashok Leyland. Let me be very frank in telling Mr. Speaker that I am not satisfied with the statement. Ashok Leyland has got a tremendous amount of potentiality. How can they be allowed to go outside our State for establishing a very big equally big industry in those States. If they have been very adamant, if they have been very unreasonable I think the Government here should have invoked the help and co-operation of the Central Government either directly or through their representatives in Parliament and see that this Industry was not permitted to go outside our State.

(திரு. கே.எஸ்.ஜி. ஹாஜாசெரீப்) [1980 ஜூலை 19]

I feel that Ashok Leyland might have given a project Report and on that basis only the proceedings should have taken place and without the project report how such a useful Industry should have first thought of starting conceiving and then to say that they are very adamant, they are very unreasonable in their demand and therefore you can not accept those demands and therefore that Industry has gone out of our hands is a very sorrowful state of affairs.

இம்மாதிரியான நிலை வரக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பெரிய தொழில்கள் வளரக் கூடிய நல்ல தொரு சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

நமது லேபர் பாலிஸி, ஆல் இந்தியா லேபர் பாலிஸியுடனும் மற்ற மாநிலங்களின் லேபர் பாலிஸியுடனும் ஒத்துப் போகக் கூடியதாக இருந்தால் நமக்கு சாதகமாக இருக்கும். அப்படியில்லாமல் நமது லேபர் பாலிஸி மட்டும் மிகக் கடினமாக இருந்தால் பெரிய இண்டஸ்ட்ரீஸ் அல்லது நடுத்தர இண்டஸ்ட்ரீஸ் வருவதற்கு கஷ்டமான நிலை ஏற்படும். அப்படி வந்தாலும் The production cost will be considerably high and that will result in our marketing these Industries outside our State or send them out.

ஆகவே, இதைப் பற்றி ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது சென்னை துறை முகத்தில் கப்பல்கள் ரிப்பேர் செய்யக் கூடிய 'கீன்ஸ்' இருக்க வேண்டும். பல ஆண்டுகளாக அதற்காக முயற்சி செய்து வருகிறோம். ஆனால் இதுவரை அது நடைபெறவில்லை. இப்போது அதற்காக, அதை அமைப்பதற்காக ரொம்பத் தீவிரமாக கவனிக்கப் பட்டு வருகிறது என்று அறிகிறேன். ஆகவே இதைப் பற்றி நமது சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருடன் பேசி அதை நிறுவுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம், இங்கு வரக் கூடிய கப்பல்களில் ஏதாவது கோளாறு ஏற்பட்டால் ஒன்று விசாக் போக வேண்டும் அல்லது கல்கத்தா போக வேண்டும் அல்லது பம்பாய் போக வேண்டும், இல்லாவிட்டால் பக்கத்திலுள்ள சிங்கப்பூர் போக வேண்டும் என்ற நிலைதானிக்கிறது. ஆகவே அதை இங்கே சென்னையில் நிறுவினால் அது நமக்கு ஆதரவாக இருக்கும் என்பதோடு கூட அதனால் நாம் அந்நியச் செலாவணியையும் சம்பாதிக்க முடியும் என்றும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1980 ஜூலை 19] (திரு. கே.எஸ்.ஜி. ஹாஜாசெரீப்)

எனக்கு முன் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள் 'ப்ரொஸீஜரல் டிபிகல்டஸ்' நிறைய இருக்கிறது, அவற்றை அகற்ற வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நானும் அதைச் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு இன்டஸ்ட்ரீ தொடங்க வேண்டுமென்றால் ஒரே கட்டடத்தில் எல்லாவிதமான செளகரியங்களும் இருக்க வேண்டும். என்னென்ன லைசென்ஸ் வேண்டுமோ அவை கிடைக்க வேண்டுமானாலும் சரி, தண்ணீரே கிடைப்பதற்காக என்றிருந்தாலும், மின்சாரம் கிடைப்பதற்காக இருந்தாலும் சரி எல்லாம் விரைவாகக் கிடைக்க ஒரே கட்டடத்தில் இருக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் ஒவ்வொரு ஊருக்குப் போவது என்று சொன்னால் அதனால் மிகவும் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. நம் இன்டஸ்ட்ரீஸ் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் ஊக்கமும், தைரியமும், நல்ல தொழில் அறிவு உள்ளவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட, அரசாங்கத்தின் பாலிஸி ஒத்ததாக இருந்தால் தான் அவர்கள் விரைவாக, ஊக்கமாக நிறையத் தொழில்கள் ஏற்படுவதற்கு வேண்டியதைச் செய்ய முடியும். எப்படியிருந்தாலும், நல்ல சூழ்நிலை ஏற்பட்டு நல்ல பர்ஸினி உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் கூற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அசோக் லேலன்ட்டுக்கு நல்ல வேகம் கொடுக்க வேண்டும். பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் இங்கு வருவதற்கு நல்லதொரு நிலையை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. க. பாரமலை: இந்தத் தொழில் மானியக் கோரிக்கை மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பினை நல்கிய உங்களுக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மானாமதுரையில் இன்டஸ்ட்ரீயல் க்ரோத் சென்டர் ஆரம்பிப்பதற்கு அரசு அங்கீகரித்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது இந்த கோரிக்கை அறிக்கையில், அதற்காக நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மானாமதுரை அதற்கு எல்லாவிதங்களிலும் பொருத்தமான இடமாகும். அங்கு அனைத்து வசதிகளும் இருப்பதால் இந்த சென்ட்ரை அங்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள்.

[பிற்பகல் 1-00]

அந்த மாவட்டத்திலே பல்வேறு புதிய தொழிற்சாலைகளைக் கொண்டு வருவதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புக்களை அதிகாரித்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்கின்றபோது, இராமநாதபுரம் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று இங்கே பல்வேறு தொழிற்

(திரு. க. பாரமலை) [1980 ஜூலை 19]

சாலைகளை துவங்க இந்த அரசாங்கம் நினைத்தாலும், அப்படி துவங்குகின்ற தொழிற்சாலைகளில் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கப்படாமல், வெளியே உள்ளவர்கள் வருகின்ற காரணத்தினால், எந்த நோக்கத்திற்காக அந்த தொழிற்சாலைகள் கொண்டு வரப்பட்டதோ, அந்த நோக்கம் நிறைவேறாமல் இருக்கிறது. எனவே, இனிமேலாவது அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, இந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலைவாய்ப்பு வழங்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை]

அதோடு, இந்த அறிக்கையிலே டிட்கோ சார்பில் பல தொழில்கள் துவங்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. 40 கோடி ரூபாய் செலவிலே பாலீஸ்டர் நூல் தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கப் போவதாகவும், மற்றும் மக்னீசியம் மெடல் புராஜக்ட் தொழிற்சாலை ஒன்றை ரூ. 4.29 கோடி செலவில் ஆரம்பிக்கப் போவதாகவும், அதேபோல் வெடிமருந்து தொழிற்சாலை ஒன்று 15 கோடி மூலதனத்திலே Swedish collaboration-ல் ஆரம்பிக்கப் போவதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது உண்மையிலேயே மகிழ்ச்சி தருவதாக இருக்கிறது.

அதோடு, மாண்புமிகு மதிப்பிற்குரிய ஹாஜாசெரீப் அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். 150 கோடி ரூபாய் செலவிலே இங்கே நியூஸ் பேப்பர் தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்க இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதுவும் உண்மையிலே மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. லேலண்ட் போன்ற தொழில் நிறுவனங்கள் எல்லாம் வெளியே போய்க் கொண்டிருக்கின்ற நிலையில், ஆண்டிற்கு ஏறக்குறைய 50 ஆயிரம் டன் நியூஸ் பிரின்ட் பேப்பரும், ரைட்டிங் பேப்பர் 40 ஆயிரம் டன்னும் உற்பத்தி செய்வதற்காக 150 கோடி ரூபாய் மூலதனம் போடக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது. இது மத்திய அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமது மாண்புமிகு ஹாஜாசெரீப் அவர்கள் இதற்கு பர்கவேஷன் தேவை என்று சொன்னார்கள். எனவே, இதிலே அரசாங்கம் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்தி, இதை "Constant" ஆக மேலும் பர்கவேஷன் செய்து, இதைப் பெற்றுத் தருவதற்கு இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 19]

[திரு. க. பாரமலை]

அதோடு இந்த அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற பல்வேறு விஷயங்கள் நமக்கு மன நிறைவு அளிப்பதாக இருக்கிறது என்று சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம், இந்த சிறுதொழில்கள் தமிழ் நாட்டில் மின்சாரம், எண்ணெய், நிலக்கரி, ரயில்வே வேகன் போன்றவைகளின் பற்றாக்குறை காரணமாக அதனுடைய உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடியது என்றிருந்தாலும் கூட, ஒவ்வொரு துறையிலும் ஏறக்குறைய பல்வேறு முன்னேற்றங்கள் இதிலே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

1979-80 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழில் யூனிட்கள் 5,632 மூலம் 67,000 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப் பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதைப்போல், 1976-77 ஆம் ஆண்டு புதிய சம்பெனிகளுக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட பங்கு மூலதனம் 2,269 லட்சமாக இருந்தது. 1979-80ல் 9,979 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இதிலே ஏறக்குறைய 100 கோடிக்கு உயர்ந்திருக்கின்றது என்று சொல்லும்போது, மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. அதைப்போலவே, 1979-80ல் இன்டஸ்ட்ரியல் செக்டார் மூலம் 1½ லட்சம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு உண்டாக்கும் திட்டம் போடப்பட்டு, 1979-80லே 2.33 லட்சம் பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போலவே 1980-81லே 2.65 லட்சம் பேர்களுக்கு புதிதாக வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கும் திட்டம் போடப்பட்டிருந்தாலும், அதையும் மிஞ்சிவிடும் என்ற நம்பிக்கை தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட திட்டங்கள் அமுல் நடத்தப்படுமானால், ஓரளவு வேலைவாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கின்ற கொடுமை கொஞ்சம் தணியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மத்திய சர்க்காரின் நிதி உதவிபத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எட்டு சதவீதமாக இருந்தது, 4 சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த (Imbalance) இம்பாலன்சை ஈடு செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கேட்டுள்ளதாக அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே நம் அரசாங்கம் கடுமையான முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பால்பண்ணைகளைப் பொறுத்தவரை அறிக்கையில் 6,270 கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருப்பதாகவும் அவற்றிலே 2,540 சங்கங்கள் Dormant அல்லது லிக்விடேஷன் நிலையில் இருப்பதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலை நீடிக்குமானால் எதிர் பார்க்கிற பலனை அடைய முடியாது. இன்றைக்கு கூட்டுறவு பால் உற்பத்திச் சங்கங்கள் பல்வேறு புதிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கும் நேரத்தில் நிர்வாகத்தில் ஏற்படும் சில குறைகளைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன் —

[திரு. க. பாரமலை]

[1980 ஜூலை 19]

'The Co-operatives offer a fair price to milk producers for the milk supplied to them and exploitation by middle men and private traders is thereby eliminated.

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மத்தியில் இருப்பவர்கள் எலிமினேட் செய்யப்பட்டிருந்தாலும் கூட்டுறவுத் துறையில் தனிப்பட்டவர்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகிற நிலையைப் பார்க்கிறேன்.

குறிப்பாக, இராமநாதபுரம் நகரத்தில் இருந்த பெரிய கூட்டுறவு பால் வழங்கும் சங்கம் புத்தாண்டுக் காலமாக தொடர்ந்து நல்லமுறையில் நடந்து கொண்டிருந்தது. தொடர்ந்து நல்ல லாபம் ஈட்டிக் கொண்டிருந்தது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சங்கம் எந்த விதமான பொருளாதாரக் குற்றங்களும் இல்லாத நிலையில் சீரியஸ் இர்ரெகுலாரிடீஸ் இல்லாத நிலையில் அதிகாரியின் சொந்த இஷ்டத்தில் அந்த நிர்வாக போர்டைக் கலைத் தீர்மானம். நானும் மரியாதைக்குரிய சட்டப் பேரவை உறுப்பினர், ராமசாமி அவர்களும் கூட சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிக்கு எடுத்துச் சொல்லியும்கூட அந்த நிர்வாக போர்டு கலைக்கப்பட்டது. அதே போன்று திருப்புவனத்தில் ஒரு பால் சொசைடி நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிலே லட்சம் ரூபாய்க்கும் அதிகமான கையாடல், ஃப்ராடு நடந்திருக்கிறது, சீரியஸ் இர்ரெகுலாரிடீஸ் நடந்திருக்கிறது என்று நான் சொல்லவில்லை—ஆடிட் அறிக்கையில் இருக்கிறது. அதன்மீது இதுவரை எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லையென்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆடிட் பிரிவு தனியாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. பால்வள நிறுவனம் தனியாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. சீரியஸ் இர்ரெகுலாரிடீஸ் இருக்கிறது என்று ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டால் அதுபற்றி ஸ்பெஷல் ரிப்போர்ட் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி ஸ்பெஷல் ரிப்போர்ட் அனுப்பியும் இன்றுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் வேறு சில காரணங்களால் தலைவர் நீக்கப்பட்டிருக்கிறார். இன்னொரு கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் Decreed Debtor ஆக இருந்தால் மற்றொரு சங்கத்தில் தலைவராக இருக்க முடியாது ஆனால் அவர் மீண்டும் தலைராக செயல்பட அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார். இன்னொரு துறையில் அவர் தலைராக இருப்பதால் இதிலேயும் தலைவராக இருக்க முடியாது என்று அவர்பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். இப்படிப்பட்ட இர்ரெகுலாரிடீக்கு யார் பொறுப்பாக இருந்தாலும் அதிகாரிகள் மட்டத்தில் இருந்தாலும் சரி, 'நான் அபிஸியல்ஸ்' மட்டத்தில் இருந்தாலும் சரி, கடுமையான நடவடிக்கை வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம். ஜெய் ஹிந்த் !

1980 ஜூலை 19] [திரு. க. பாரமலை]

*திரு. மி. வின்சென்ட் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழில்கள், பத்திரப் பதிவு, பால் வழங்கு திட்டங்கள் மானியக் கோரிக்கைகள் பாராட்டுக்குரியனவாக அமைந்துள்ளன என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழில் வளர்ச்சி குன்றிவிடக்கூடாது என்பதில் அக்கறை கொண்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தொழில் நலம் காக்க இன்றைய தினம் இரண்டு அமைச்சர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சபை உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

1976 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டுக்கு வருகை தந்த இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் தொழில் வளர்ச்சியில் மூன்றாவது இடத்தில் இருந்த தமிழ்நாடு தி.மு.க. ஆட்சியில் 13-வது இடத்திற்குச் சென்றுவிட்டது என்று அன்றைய தினம் கொல்லிச் சென்றார்கள். பதிமூன்றாவது இடத்திலிருந்து அதைத் திருப்பி மூன்றாவது இடத்திற்குக் கொண்டு வர இந்த அரசு ஆக்கப்பூர்வமான பணிகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்தில் பணிவாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு ஆரம்பமாக மத்திய அரசிடம் தேங்கிக் கிடக்கிற 90-க்கு மேற்பட்ட உரிமங்களுக்கு காலதாமதமின்றி விரைந்து அனுமதி பெற மத்திய அரசை வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1976-க்கு முன்னால் ஆட்சி புரிந்தவர்கள் குமரி மாவட்டத்திற்கு இழைத்திட்ட கொடுமைதனை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் ரப்பர் விளைவது குமரி மாவட்டம், அந்த மூலப் பொருள்களான ரப்பர் 50 லட்சம் டன் கிடைக்கிறது. ஆனால் தொழிற்சாலையை குமரி மாவட்டத்தில் ஏற்படுத்தாமல் அன்றையதினம் ஆட்சி புரிந்தவர்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். இராமநாதபுரத்திலாவது அந்தத் தொழிற்சாலை செயல்படுகிறதா என்றால் செயல்படவில்லை.

[பிற்பகல் 1-10]

அன்றிருந்த கலைஞர் மாமி குமரி மருமகளிடம் கொடுமைக்காரியாக நடந்து கொண்டாள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் பழிவாங்கப்பட்டது குமரி மாவட்டம், பறிக்கப்பட்டது குமரி மாவட்டத்தினுடைய உரிமைகள். தமிழ்நாட்டிலே இன்றைக்கு ரப்பர் தொழிற்சாலையே இல்லை என்ற நிலைமையை அன்றைய தினம் ஆட்சிபுரிந்தவர்கள்தான் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பாழாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரக்கணக்கானோர் குமரி மாவட்டத்தில் தொழில் நுட்பப் பயிற்சி

(திரு. மி. வின்சென்ட்) [1980 ஜூலை 19]

பெற்றவர்கள் வேலைவாய்ப்பைப் பெறவேண்டிய இளைஞர்ள்ப அதைப் பெறமுடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே தேவையான மூலப் பொருட்கள் கிடைக்கின்ற குமரி மாவட்டத்திலே ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிற் துறையிலே குமரி மாவட்டம் மிகவும் பின்தங்கி இருக்கிறது. அங்கே ஒரு ரப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்வதற்குக் காரணம் அங்கே தேவையான மூலப்பொருட்கள் எல்லாம் கிடைக்கின்றன. மணவாளக்குறிச்சியிலே உலோக மணல் கிடைக்கிறது. அதிலிருந்து பிரித் தெடுகிறபோது டைட்டானியம் என்ற கனிப்பொருள் விலையுயர்ந்த பொருள் கிடைக்கிறது. அதை இன்றைக்கு ஜப்பான், அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்புகிறார்கள். அந்த டைட்டானியத்தைத்தான் விமானம் பாடி கட்டுவதற்குப் பயன்படுத்துகிறார்கள், அப்படிப்பட்ட உலோகத்தை இன்றைக்கு வெளிநாடுகளிலிருந்து இந்தியா இறக்குமதிசெய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல; விலை உயர்ந்த தாதுப் பொருட்களான Monazite, Iluminate, யுரானியம், சிர்க்கான், ரூட்டைல் போன்ற விலை உயர்ந்த தாதுப் பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. அதன் மூலமாக Titanium Chloride, Titanium Oxide, Titanium metal போன்ற பல்வேறு பொருட்களையும் அதிலிருந்து உற்பத்தி செய்யமுடியும். இன்னொன்று, குமரி மாவட்டத்திலே பல்வேறு தாதுப் பொருட்கள் கிடைக்கின்றன. தமிழகத்திலே குமரி மாவட்டம் இருப்பதால் அங்கே கிடைக்கக்கூடிய விலை உயர்ந்த உலோகப் பொருள்கள், தாதுப்பொருட்களை வேண்டாமென்று மத்திய அரசு கருதுகிறதா? என்ற சந்தேகம் எங்களுக்கு எல்லாம் இருக்கிறது. அங்கே டைட்டானியப் products செய்யும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தினால் அரசுக்கு எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கும், படித்த பட்டதாரிகளுக்கு எவ்வளவு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எண்ணிப் பார்த்து டைட்டானியம் புராடக்ஸ் செய்யக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையை குமரி மாவட்டத்திலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோதையாறிலே இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம்ஸின் இரண்டாவது தொழிற்சாலையை நிறுவ நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஆரல்வாய்மொழியிலிருந்து காவல்கிணறுவரையிலே சிமின்ட் உற்பத்திக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்கள் கிடைக்கின்றன, ஆகவே ஆரல்வாய்மொழியிலே ஒரு சிமென்ட் தொழிற்சாலை அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1980 ஜூலை 19] (திரு. மி. வின்சென்ட்)

குமரி மாவட்டத்தின் பல பகுதிகளிலேயும், தூத்துக்குடியிலேயும், வேதாரண்யத்திலேயும் உப்பு கிடைக்கிறது. அதிகமாக உரம் செய்யக்கூடிய முறையிலே யூரியா உரத் தொழிற்சாலையை அங்கே அமைக்கவேண்டுமென்றும், அதுபோன்று குமரி மாவட்டத்தில் மணக்குடியில் சோடா ஆஷ், கெமிக்கல்ஸ் இவைகளை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையை நிறுவ வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி, மணக்குடி, பள்ளம், புத்தன்துறை, கேசவன் புத்தூர், பொழிக்கரை ஆகிய இடங்களிலே கடலோரப்பகுதிகளிலே பெட்ரோல் கிணறுகளைத் தோண்டக்கூடிய முறையிலே oil gas commission மூலம் நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குமரி மாவட்டத்திலே முந்திரிப் பருப்புத் தொழிற்சாலையிலே 30 ஆயிரம் பேர்கள் வேலைசெய்கிறார்கள். அதற்கு மூலப்பொருட்கள் கிடைப்பது அரிதாக இருப்பதால் பல நாட்களுக்கு அவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மூலப்பொருட்கள் கொடுப்பதற்கு தனி கோட்டா எதுவும் கிடையாது. ஆகவே அரசு கேஷ்நட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் தமிழ்நாடு என்ற முறையிலே தொடங்கி கச்சா முந்திரியை அந்த ஆலைக்குக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குமரி மாவட்டத்திலே வாழை, நேந்திர வாழை அதிகமாக இருக்கிறது. அதில் சத்துணவு அதிகமாக இருக்கிறது. 5 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு உற்பத்தியாகிறது. அதைப் பக்குவப்படுத்தி டீன்களிலே அடைத்து விற்பனை செய்யும் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்தால் அதை நாட்டின் பல பாகங்களுக்கும், எண்ணெய் வள நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்து, அதை ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எலக்ட்ரிக் டைப்ரைட்டர்ஸ் உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழிற்சாலையை இந்துஸ்தான் டெலி பிரின்டர்ஸ் நிறுவனம் ஏற்படுத்தப்போகிறது. அதை நாகர்கோவிலே ஏற்படுத்தினால் அது அங்கே உள்ள ஆயிரக்கணக்கான தொழில் நுட்பப் பட்டதாரிகளுக்குப் பயன் அளிக்கும். தூத்துக்குடி துறைமுகம் அங்கேயிருந்து 60 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலே இருக்கிறது, அதைப்போலவே திருவனந்தபுரம் துறைமுகமும் 60 கிலோமீட்டர் தூரத்திலேதான் இருக்கிறது. குமரி மாவட்டம் தொழில் துறையிலே மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இருப்பதால் அதை அங்கே நிறுவ மத்திய அரசுக்கும் அந்த நிறுவனத்திற்கும் பரிந்துரை செய்ய மாநில அரசு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(திரு. மி. வின்சென்ட்) [1980 ஜூலை 19]

இங்கே திரு. துரைமுருகன் அவர்கள் இந்த மானியத்தைப் பற்றி விளக்குகின்ற நேரத்தில் இது குழப்பத்திலே ஒரு உச்சம் தான் என்று வர்ணித்தார்கள். “எட்டாத பழத்துக்கு கொட்டாவி விட்டவர்கள்” குழம்பிக் கிடக்கிறார்கள். நைந்த உள்ளம் ஒன்று மானியக் கோரிக்கையைப் படிக்காமலேயே சொல்லி இருக்கிறது என்பதால் நான் விட்டு விடுகிறேன்.

தமிழக மக்கள் வாழ்வு மலர தீட்டப்பட்ட திட்டங்களின் உச்சம்தான் இந்த மானியம் எனப் பாராட்டுகிறேன்.

தும்பை விட்டு வாலைப்பிடிக்கும் குணம் இந்த அரசுக்கு என துரை முருகன் சொன்னார். இந்த அரசு தும்பையும் விடாது ; உங்கள் கொம்பையும் விடாது. இரண்டையும் சேர்த்துப் பிடிக்கும் இந்த அரசு என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வாலும் இல்லாமல், நூலும் இல்லாமல் பறக்கும் அறுந்து போன பட்டம்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்று கூறி, மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து முடிச்சின்றேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று காலை இந்த விவாதத்திலே நான் பங்கெடுத்து கொள்ள வேண்டும். ஆகையினால் சட்டமன்றச் செயலாளர் மூலமாகக் கேட்டு அசோக் லேலண்ட் சம்பந்தமான இன்வெஸ்ட்மென்ட்டும், எம்ப்ளாய்மென்டும் எவ்வளவு என்று கேட்டு, நேற்றைய தினம் பகல் 12 மணி அளவிலே, சட்டமன்றத் துறை செயலாளரிடத்தில் கேட்ட அந்த விவரம் இதுவரையில் எனக்குக் கிடைக்கவில்லை. ஒரு மாமன்ற உறுப்பினருக்குக் கொடுக்க வேண்டிய மிகச் சாதாரணமான இந்தச் செய்தியைக்கூட எங்களுக்குத் தராமல் இருந்தால் இந்த மன்றத்திலே நாங்கள் பணியாற்றுவது எப்படி என்று நீங்கள்தான் முடிவு செய்ய வேண்டும்.

மன்ற உறுப்பினர்கள் கேட்கக்கூடிய இந்தப் புள்ளி விவரத்தைத் தராதவர்கள்—நான் இப்பொழுதுகூட கொஞ்ச நாழிக் முன்னதாகக் கூட—இந்தத் துறையை நிர்வகிக்கும் மாண்புமிகு திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களிடத்திலே பேசினேன். அவரே இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த செயலாளரிடத்தில் பேசியிருப்பார் என்று கருதுகிறேன். இந்த மன்றத்திலே வந்து அந்த ப்ராஜக்ட் ரிப்போர்ட்டே இல்லை என்று சொன்னார்கள். ப்ராஜக்ட் ரிப்போர்ட் இல்லாமல் அல்லது ‘லெட்டர் ஆஃப் இன்டென்ட்’-க்கு அப்ளிகேஷன் போடுகின்ற அதிலேயாவது இருக்கும் அல்லவா, இத்தனை கோடி நாங்கள் இன்வெஸ்ட் செய்யப் போகிறோம், இவ்வளவு பேருக்கு வேலை கொடுக்கப் போகிறோம், இன்னின்ன கன்சஷன்களை எங்களுக்குத் தாருங்கள் என்று அவர்கள் கேட்டிருக்கவில்லையா? அப்படிச் கேட்டிருக்காமல் எப்படி முதலமைச்சர் இந்த மன்றத்திலே இந்தச்

1980 ஜூலை 19] (திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி)

சலுகைகளையெல்லாம் எங்களால் கொடுக்கமுடியாது என்று சொல்ல முடியும்? மேலவையிலே—நம்முடைய அவை முன்னவரவர்கள்—இது சம்பந்தமான ஒரு நீண்ட விவாதத் திற்கு,—எப்படிப் பதில் சொல்லியிருக்க முடியும்? என்பது ஆராய வேண்டிய விஷயமாகும். ஆகைபால் அந்த டெடெயில்ட் ப்ராஜக்ட் ரிப்போர்ட் இல்லையென்றால் 'லெட்டர் ஆஃப் இன்டென்ட்' டினுடைய அப்ளிகேஷனில் இவைகளெல்லாம் இருக்கும். அதைக்கூட இந்த மன்றத்திற்குத் தரவில்லை என்றால் அது ஒரு ப்ரீச் ஆஃப் பிரிவிலேஜ் ஆகும். சம்பந்தப்பட்ட நேரத்தில் அவைகள் கிளப்பப்படும் என்பதனை இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே பேசுகின்ற நேரத்தில் நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே தொழில் வளம் தேங்கிக் கிடக்கிறது. சரியாக, முறைப்படி தொழில்கள் இங்கே வளர வில்லை என்று பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். நானும் அதையே திருப்பிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். காமராஜர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த சமயத்தில் இந்தத் தமிழ் நாட்டினுடைய தொழில் வளர்ச்சியைத் தூண்டி விட்டவர் இன்றைய தினம் நிதியமைச்சராக இருக்கக்கூடிய திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்கள் ஆவார்கள். அவர்கள் ஏற்படுத்திய 'பேஸ் ஆஃப் இன்டஸ்ட்ரியலைசேஷன்' இருக்கிறதே, அந்த வேகம் தொடர்ந்து அண்ணா அவர்களுடைய ஆட்சியிலேயும், அதற்குப் பிறகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுடைய—திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஆட்சியிலேயும் அந்த வேகம், அந்த மொமெண்டம் இருக்கத்தான் செய்தது. ஆனால் கடந்த மூன்றாண்டுகளாக இங்கே நடைபெற்று வரக்கூடிய புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுடைய ஆட்சியில் இந்தத் தொழில் வளர்ச்சியின் வேகம் இருக்கிறதே, அது லிம்பிங்—நொண்டிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், முன்னோக்கிச் செல்ல வில்லை, பின்னோக்கிச் செல்லக்கூடிய நிலையிலே இருக்கின்றது என்று முதலிலே குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன்.

“இன்டஸ்ட்ரியல் இன்வெஸ்ட்மென்ட் மார்க்கெட்” இருக்கிறதே அது 'வெரி காம்பெடெட்டிவ்'. தமிழ் நாட்டிலே மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவிலேயும் எந்த மாநிலத்திலே தொழில் துவங்கவேண்டுமென்றாலும், அதற்கு இன்வெஸ்ட்மென்ட் செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கக் கூடியவர்கள் பம்பாயிலே இருக்கிறார்கள். எந்த மாநிலத்திலே அதற்கு அதிகமான கன்செஷன் கொடுக்கிறார்கள், எங்கெங்கே நல்ல ரா-மெட்ரியல்ஸ் கிடைக்கிறது, எங்கே மார்க்கெட் இருக்கிறது, எந்த அரசாங்கம் நமக்கு உதவியாக இருக்கும், எங்கே லேபர் அன்ரெஸ்ட் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று அவைகளையெல்லாம் மனதிலே வைத்துத்தான் இந்த இன்வெஸ்ட்மென்ட் மார்க்கெட்டிலே இருக்கக்கூடியவர்கள் முடிவு செய்வார்கள்.

(திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி) [1980 ஜூலை 19]

அந்த நிலை தமிழ்நாட்டிலே இல்லாத காரணத்தினால்தான் கடந்த மூன்றாண்டுகளாக இங்கே தேக்கம் இருக்கிறது. இங்கே ஸ்டேக்னேஷன் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த இன்வெஸ்ட்மெண்ட் சரியாக தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இல்லை என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

தமிழ்நாட்டிலே என்ன இல்லை? நிறைய 'மேன் பவர்' இருக்கிறது. உழைக்கக்கூடிய பல விஞ்ஞானிகள் இருக்கிறார்கள். சரியான இஞ்சினியர்கள் இருக்கிறார்கள். மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையிலே கூட, கர்நாடகத்தைப் பார்த்தால் கர்நாடகத்தை விட தமிழ்நாட்டிலே மின்சாரம் நிறைய கிடைக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய கட்டுப்பாடுகள், அங்கே இருக்கக்கூடிய போதுமானதாக இல்லை என்ற நிலை, இங்கே இல்லை. ஆனால் என்ன இல்லை? இங்கே இருக்கக்கூடிய, தொழிலை நிர்வகிக்கக்கூடிய அமைச்சர்கள் சரியாக இல்லை. அதிகாரிகள் மட்டும் சரியாக இருந்துவிட்டால் போதுமா? விமானம் நல்ல விமானமாக இருந்துவிட்டால் போதுமா? அதை ஓட்டுகிறவன் சரியாக இருந்தால் தானே ஒழுங்காக இறங்கும். இல்லாவிட்டால், எங்கேயாவது எக்ஸ்ப்ளோட் ஆகும். கப்பல் சரியாக இருந்துவிட்டால் போதுமா? அதை ஓட்டக்கூடியவர்கள், காப்டன் சரியாக இருந்தால் தானே, கப்பல் சரியாகப் போகும். இல்லாவிட்டால் பாறையிலே மோதும். ஆகவே, இங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் சரியாக இருக்கின்றார்கள் என்று சொன்னார், திரு. ஹாஜா செரீப் அவர்கள். நான் அதிலே கருத்து மாறுபடவில்லை. ஆனால் அதை நடத்தக்கூடிய, அந்தத் துறையை நிர்வகிக்கக்கூடியவர்கள் இதுவரையிலே சரியாக நடத்தவில்லை. முதலமைச்சர் இதுவரையிலே பெரிய தொழிற்சாலைகளைத் தன்னுடைய பொறுப்பிலே வைத்திருந்தார். இப்பொழுது அருமைச் சகோதரர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்களிடத்திலே ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள்.

எதற்காக இரண்டு மந்திரிகள்? ஏன், ஒரு மந்திரியே போதுமே? எல்லாவற்றிற்கும் திரு. கிருஷ்ணசாமியே பொறுப்பேற்கட்டுமே அல்லது நம்முடைய திரு. திருநாவுக்கரசுவிடமே இருக்கட்டுமே. ஒவ்வொரு செக்கரட்டரியும் மேஜர் இண்டஸ்ட்ரி, மைனர் இண்டஸ்ட்ரி என்று பிரிக்க வேண்டியுள்ளது. இது எதற்காக? ஒரே மந்திரியை வைத்துப் பார்க்கலாமே? பார்க்கக்கூடாதா? திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன் அவர்களிடம் இரண்டும் ஒன்றாகத்தான் இருந்தது. ஆக, இரண்டு மூன்று மந்திரிகள் என்று மந்திரிகளை அதிகப்படுத்தினால் தொழில் வந்துவிடும், வளர்ந்து விடும் என்று நினைத்தால் அது தவறு. ஆனால், இவர்கள் நிர்வாகத்தில் சரியாகச் செயல்பட வில்லை.

There is no dynamism in Industrial Development.

1980 ஜூலை 19] (திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி)

இங்கே தொழில் வளர்ச்சியிலே ஸ்டேக்ஸ்டென் இருக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டுகிறேன். கம்பேர் பண்ணிப்பாருங்கள். கர்நாடகாவிலே Industrial Development Corporation இருக்கிறது. மகாராஷ்டிராவிலே (SICO) இருக்கிறது. அங்கே என்ன செய்கிறார்கள்? அட்ராக்ட் பண்ணுகிறார்கள், அவர்கள் எல்லாம் தொழில் அதிபர்களை நீங்கள் வாருங்கள் வாருங்கள் என்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே இருப்பவர்களை எல்லாம் நீங்கள் போங்கள் போங்கள் என்று அசோக் லேலண்ட்காரனை கழுத்தைப்பிடித்து வெளி ஸ்டேட்டுக்குத் தள்ளுகிறீர்கள். யாராவது தொழில் அதிபர்களை இங்கே வாருங்கள், இங்கு வந்து ஆரம்பியுங்கள், எங்களிடத்திலே வந்து பேசுங்கள் என்று ஏதாவது டிஸ்கஷன் நடந்தது உண்டா? இங்கே வரக்கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்காக, முதலமைச்சர் அடிக்கடி அவர்களோடு பேசினாரா? அவர் இந்த இலாக்காவை வகித்திருந்த சமயத்தில் என்ன செய்திருக்கிறார், 3 ஆண்டுக்காலமாக? தொழில் அதிபர்களைக் கூப்பிட்டு, நீங்கள் அதை வையுங்கள், இதை வையுங்கள் என்று பேசியதாகப் பத்திரிகையிலே ஒன்றையும் காணோம். ஆகையினாலேதான் இந்த மாநிலத்திலே தொழில்கள் வளரவில்லை. அதற்கான முழுப் பொறுப்பும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைத் தான் சாரும் என்று இங்கே நான் குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, Performance in the existing industrial units is not encouraging எப்படி வரும்? வெளியிலே இருக்கிறவன் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் பண்ண வேண்டுமென்றால் இருக்கிற யூனிட் சரியாக இருக்கிறதா என்று பார்ப்பான். இங்கு சரியாக இருந்தால்தானே, புதிதாக ஆரம்பிக்க முன்வருவான்? இங்கே இருக்கிற 'கோல்பிராப்ளம்' என்ன? 'ரா மெட்டிரியல்ஸ் பிராபிளம்' என்ன? இருக்கிற யூனிட்கள் ஒழுங்காக இருந்தால்தானே மேலும் புதிதாகத் தொழில்களைத் துவங்குவான்.

கலைஞர் காலத்திலே இராணிப்பேட்டை வந்தது. அதே போல் ஹோசூர் வந்தது. அதே போல் திரு ஆர். வெங்கட்ராமன் காலத்திலே பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ளலாம், அம்பத்தூர் வந்தது, கிண்டி இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் வந்தது. நாங்கள் மறைமலை நகர் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டுப் போனோம். 3 வருஷமாக என்ன செய்தீர்கள்? எத்தனை தொழிற்சாலைகள் இங்கே வந்திருக்கின்றன? 3-வது இடத்திலே இருக்கிறோமா, 12-வது இடத்திலே இருக்கிறோமா என்று எங்கே பார்ப்பது? ரோட்டில் போகும்போது, மறைமலை நகரிலே நிறைய தொழிற்சாலைகளாக வந்து, நிறைய புகை வந்தால் இங்கே வந்திருக்கிறது

(திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி) [1980 ஜூலை 19]

என்று சொல்லலாம். கடுதாசியிலே திட்டத்தைப் போட்டுவிட்டால் எங்கே வளர்ச்சி? 13-ஆ; 3-ஆ என்று சொல்லிவிட்டால் போதுமா? ஆகையினால் இவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்ததற்குப் பிறகு வளர்ச்சியே இல்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். லேட்டர் ஆஃப் இன்டென்டை, தபால் ஆபீஸ் மாதிரி இங்கேயிருந்து அனுப்பிவைத்துவிடுகிறோம். 96 அனுப்பிவைத்திருக்கிறோம், 106 அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம் என்றால் யார் வேண்டுமானாலும் லேட்டர் ஆப் இன்டென்ட் கேட்கலாம். ரூ. 250 சலான் கட்டிவிட்டு, ரூ. 100 கோடியிலே ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி இதை ஆரம்பிக்கிறேன் என்று சொன்னால், நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் வேறு ஒன்றும் பார்க்க வேண்டியதில்லை, சிபாரிசு பண்ணுவார்கள். சிபாரிசு பண்ணுவது முறை. நான் சிபாரிசு பண்ணக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் லேட்டர் ஆஃப் இன்டென்ட் வந்ததற்குப் பிறகு, அவனுக்கு 6 மாதம், ஒரு வருஷத்திற்கு எக்ஸ்டன்ஷன் கொடுக்கிறார்கள் அல்லவா, கவர்மென்ட் ஆஃப் இந்தியாவிலே, அந்த ஒரு வருஷத்திலே அவன் என்ன செய்கின்றான், நெசசரி காப்பிட்டல் இருக்கிறதா? ரெய்ஸ் பண்ணுகிறானா? மெஷினரி இருந்ததா? அதற்கு ஏற்பாடு செய்தானா? அதற்கு அட்வான்ஸ் கொடுத்தானா? அல்லது போதுமான 24 சதவீதம் 26 சதவீதம் காப்பிட்டல் கொண்டு வர முயற்சி எடுத்தானா? அல்லது டிடுகோவோடு சேர்ந்து நடத்தலாம் என பார்ட்டிசுபேஷன் கேட்கிறானா? அல்லது சிப்காட்டைக் கேட்கிறானா? மற்ற மற்ற இடங்களிலே போய் என்னோடு சேருங்கள், நான் தொழில் ஆரம்பிக்கப்போகிறேன் என்று சொல்கிறானா என்று ஃபாலோ அப் ஆக்ஷன் எங்கேயிருக்கிறது? இந்த அரசாங்கம் ஃபாலோ அப் செய்வதில்லை. லேட்டர் ஆஃப் இன்டென்ட் வாங்கிக்கொடுத்துவிட்டாலே போதுமா? மாடு வந்து விட்டது, பிடித்துக் கட்டினால் கட்டு, விட்டால் விடு என்று சொல்கிறானே அதைப் போலத்தான் இந்த மாநில அரசாங்கம் செயல்படுகிறதே தவிர, வேறல்ல. ஆகையினால், இங்கே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்படவில்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, இன்னொன்று, அந்த ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரியல் யூனிட்டுக்கு வருகிறேன். இதில் சிட்கோ ஓரளவு உதவி செய்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இருந்த காலத்தில் உதவி செய்தது. அதே போல், டிக் கன்சார்ஷியத்தோடு சேர்ந்து உதவி கொடுத்தது. இப்பொழுதும் அவர்கள் உலக வங்கியினுடைய எம். எம். டி. ஏ. வினுடைய உதவியோடு, ரூ. 2 இலட்சம், ரூ. 3 இலட்சம் வரைக்கும் கொடுக்கிறார்கள்.

ஓர்க்கிங் காப்பிட்டல் எங்கே இருக்கிறது? ரா மெட்டிரியல்ஸ் எங்கே இருக்கிறது? ரா மெட்டிரியல்ஸ் என்றால், ஸ்டீல் வந்து 6 மாத காலமாயிற்று, சிட்கோ ஆர்டரில். அவனவன் யூனிட்டை

1980 ஜூலை 19] (திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி)

போட்டுவிட்டுக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறான். ரா மெட்லீரியல்ஸ் இல்லாமல் எப்படி நடத்த முடியும்? 'கோல்' இல்லாமல் எப்படி நடத்த முடியும்? அதற்கு அரசாங்கம் என்ன செய்தது? எத்தனை தடவை ஸ்டீல் மினிஸ்ட்ரோடு, ஸ்டீல் அத்தாரிட்டியோடு பேசியிருக்கிறீர்கள்? அடிக்கடி வேகன் வருகிறதா என்று செக் பண்ணுகிறீர்களா?

No follow up action. If there is no follow up action how can there be industrial growth?

கிறு தொழிலுக்கு மிக முக்கியமான கன்ஸ்டிரிக்டர் என்னவென்றால் ஓர்க்கிங் காப்பிட்டல் கிளையாது. ஓர்க்கிங் காப்பிட்டலுக்குக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு நேஷனலைஸ்ட் பாங்குக்குப் போகவேண்டும். நேஷனலைஸ்ட் பாங்கிலே கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஷெட் போடுகிறார்கள். இஞ்ஜினியரிங் படித்தவன், பி. காம் படித்தவன், பி. இ. டெக்னிக்கல் படித்தவன் வேறுயாராவது ஒரு டெக்னிக்கல் கோர்ஸ் படித்தவன் ஆரம்பிக்க வருகிறான். ஆனால் வந்தால் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? உடனே ஓர்க்கிங் காப்பிட்டல் இல்லை என்கிறார்கள். அதற்காக அவன் நேஷனலைஸ்ட் பாங்கிற்குப் போகிறான்; அங்கே உங்களுக்கு என்ன சொத்து இருக்கிறது? அதையெல்லாம் கொண்டு வா என்று கேட்கிறார்கள். சாதாரணமாக, நேஷனலைஸ்ட் பாங்கு உதவி பண்ண வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, மாநில அரசாங்கமும் சொல்லுகிறது. மத்திய அரசாங்கமும் சொல்லுகிறது. ஆனால் சாதாரண எஸ். எஸ். ஐ. யூனிட் போடுகிறவர்கள் எல்லாம் அவன் சாதாரண டெக்னோ கிராட்டாக இருந்தாலும் சரி, ஸ்மால் ஸ்கேல் என்டர் ப்ரூன ராக இருந்தாலும் சரி அவன் பாங்குக்குப் போய் அந்த மானே ஐரைக் கெஞ்சி, பாங்கினுடைய எஸ். எஸ். ஐ. டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு முன்னால் போய்பிரே பண்ணி பேம்பர் பண்ணி பாரம்ஸ்சுக்கு கிரீஸ் பண்ணுகிறான். அதோடு மட்டுமல்லாமல், சேங்ஷன் பண்ணுவதற்காக எல்லாவற்றையும் சப்ளை செய்கிறான். ஆமாம், எல்லாவற்றையும்.

அந்த எஸ். எஸ். ஐ. யூனிட்காரனை இங்கே இருக்கிற தமிழ்நாடு அரசாங்கம் அந்த நிலைக்குத்தான் கொண்டுபோய் வைத்திருக்கிறதே தவிர, வேட்கை என்பதையும் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இதன் விளைவு எஸ். எஸ். ஐ. யூனிட் எல்லாம் மூடப்பட்டு கிடக்கிறது. சிட்கோ கொடுத்த லோனில் வாங்கிய மெஷின்கள் அத்தனையையும் கொண்டு போய் கிண்டியிலே வைத்திருக்கிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால் ஓர்க்கிங் காப்பிட்டல் இல்லை. ரா மெட்லீரியல்ஸ் போதவில்லை. ஆகவே கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியவில்லை. சீல் வைத்தாரு

(திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி) [1980 ஜூலை 19]

விட்டது. சிட்கோவில் இருக்கிற விலைக்கும், அங்கே அந்த மெஷின் 50 சதவீதம் அல்லது 40 சதவீதம் கூட இருக்காது. மெஷின்கள் வாங்குகிறபோது 125 சதவீதத்திற்கு இன்வாய்ஸ் போட்டு வாங்குகிறான். 2 வருஷம், 3 வருஷம் அந்த மெஷினை அடி அடி என்று அடித்து, இப்போது சிட்கோ கொண்டு போய், உள்ளே வைத்திருக்கிறார்கள். ஏலத்தில் விட்டுப் பாருங்கள், ஒரு லட்சம் விலையுள்ள மெஷினை 25,000 கூட கேட்கத் தயாராக இல்லை. இதுதான் சிட்கோவின் நிலை. அதற்குக் காரணம் ஓர்க்கிங் காபிட்டல் இல்லை; ரா மெடிரியல்ஸ் இல்லை. ஆகவே ஒன்றும் பண்ண முடியவில்லை.

அது மட்டுமல்ல, எம். எம். டி. ஏ., உலக வங்கி லெவலில் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அரும்பாக்கத்தில் இன்டஸ்ட்ரியல் ஷெட் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு கிரவுண்ட் விலை 22,000 ரூபாய். இதுதான் நீங்கள் செய்வது. இப்போது அங்கே சதுர அடி ரூ. 70 அல்லது ரூ. 80. ஒரு இன்டஸ்ட்ரீ ஆரம் பிக்க, அந்த ஷெட் கட்டுவதற்கு ஒரு சதுர அடி ரூ. 80 மூல தனம் வைக்க வேண்டுமானால் அவன் எங்கே வாழப் போகிறான்? எங்கே உருப்படப் போகிறான்? இன்டஸ்ட்ரியலிஸ்ட் 3 மாதம், 6 மாதம் தொழில் நடத்தி, அதற்குப் பிறகு முடிவிட்டு, சாவியைக் கொண்டு போய் சிட்கோ மேனேஜிங் டைரக்டர் கீதாகிருஷ்ண னிடம் கொடுத்து வைத்துக்கொள்ளச் சொல்லிப்போய் விடு கிறான். இதிலே சீரான முறையிலே இந்த அரசாங்கம் நடவடிக்கையை எடுக்கவில்லை.

அடுத்து, டி.ஜி.சி.சி. லோன். குறைந்தபட்ச லோன் ரூ. 25,000. மினி லோன் என்றிருக்கிறது, இது ரூ. 300, 500, 5,000 வரையில் போகிறது. இந்த 5,000-க்கும் 25,000-க் கும் இடையிலே இருப்பவன் பாடு திமிசங்கு சொர்க்கம்தான். மினி லோன் 5,000 வரையில், அதற்குப் பிறகு 25,000 லிருந்து 30 இலட்சம் வரையில் லோனாகக் கொடுப்பார்கள். ஐ.டி.பி.ஐ. கியாரண்டியாகக் கொடுப்பார்கள். 25 இலட்சம் ரூபாய்வரையில் ஷேர் காபிட்டலை அண்டர்-வே பண்ணலாம். ஆகவே, 85 இலட்சம் வரையிலும் வரலாம். அங்கு என்ன நடக்கிறது என்றால் performance is very bad. பணம் இல்லையா என்றால், நிறைய இருக்கிறது. டி. ஜி. சி. சி. யில் போதுமான பணம் இருக்கிறது. பிரைவேட் பர்சன்ஸ் டிபாசிட் கொண்டுபோய் கொடுத்தால், வேண்டாம் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட் கியாரண்டி தேவையில்லை என்று சொல்கிறார்கள். காரணம் என்ன? ஐ.டி.பி.ஐ. காரர்கள் சொல்கிறார்கள், நாங்கள் கொடுக்கிறோம் 100 கோடி, 200 கோடி, எங்களுடைய பில்லிலே நீங்கள்

1980 ஜூலை 19] (திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி)

டிஸ்கவுண்ட் பண்ணிக் கொள்ளுங்கள். ஸ்கீம் சாங்ஷன் பண்ணி எங்களிடத்திலே அனுப்புங்கள், நாங்கள் பணம் தருகிறோம். நீ எதற்கு டிபென்சர் அண்டு டிபாசிட் பண்ணுகிறீர்கள். பண்ட்ஸ் டிபிகல்டி இல்லை. தமிழ் நாட்டிலே எம். ஜி. ஆர். ஆட்சி வருவதற்கு முன்னாளிருந்து டி.ஐ.சி.சி. யைப் பொறுத்தவரையிலும் பணம் இல்லை என்ற குறை இல்லை. ஆனால், அங்கேயிருந்து செயலாற்றியவருக்கு மனம் இல்லை. அப்படி மனம் இல்லாத காரணத்தினால்தான், போதுமான லோன்கள் சரியாக டிஸ்பர்ஸ் ஆகவில்லை. என்ன ஆகியிருக்கிறது என்றால், அங்கே கோவிந்தராஜன் என்ற புண்ணியவான் இருந்தார், எம். டி. யாக. இப்போது இல்லை. நல்ல வேளை. அவர் அந்த 3, 3½ வருஷம் இருந்தபோது, டி.ஐ.சி.சி.யின் வேலையே ஸ்தம்பித்துப் போய்விட்டது. காரணம் என்னவென்றால், லோன் சாங்ஷன் பண்ணுவதே இல்லை. ரிக வரியிலேயே பாயிண்டாக இருந்தார்.

லோன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். டெக்ஸ்டைல் மில்லுக்கு 10,000 ஸ்பின்டில் மில்லுக்கு 200 லட்சம். அதாவது 2 கோடி கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த 2 கோடியிலே 85 லட்சம் டி.ஐ.சி.சி. கொடுத்திருக்கிறது. மீதி நேஷனலைஸ்ட் பாங்காலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஐ.சி.ஐ.சி. கியாரண்டி கொடுத்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு எண்டர் ப்ரூனர் வந்து என்ன பண்ணுகிறார் என்று சொன்னால், 200 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கிறார்கள். 1 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு ஆளுக்கு வேலை. அதே சமயத்தில் ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரி ஆரம்பிப்பவர்களுக்கு, 1 லட்சம், 2 லட்சம், 3 லட்சம் என்று கடன் கொடுத்தால், குறைந்தபட்சம் 15 பேர்களுக்காவது வேலை கொடுப்பார்கள்.

(பிற்பகல் 1-30.)

1 லட்சத்தில் 15 பேருக்கு வேலை கிடைப்பது வேண்டுமா அல்லது ஒரு லட்சத்துக்கு ஒரே ஒரு ஆளுக்கு வேலை கிடைப்பது வேண்டுமா? ஆகையால் தான், இந்த T.I.C. performance is very bad என்று குறிப்பிட்டேன். டெக்ஸ்டைல்ஸ் மில்லுக்குக் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக டி.ஐ.ஐ.சி.யின் நோக்கம் நிறைவேற்றவில்லை. நல்ல வேளையாக அவர் இப்போது அந்த இடத்தில் இல்லை. வேறு ஒருவர், நல்லவர் இப்போது வந்து இருக்கிறார். இனிமேலாகிலும் அது முறைப்படி நல்லபடியாக நடக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

1 லட்சம், 5 லட்சம், 10 லட்சம் என்ற வரையிலும் ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரிஸ்க்கு பிரையாரிட்டி கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால்தான் தமிழ் நாட்டில் சீரான முறையில் தொழில் வளரும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி) [1980 ஜூலை 19]

இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். டி.ஐ.ஐ.சி.யில் அப்ளிகேஷன் போட்டு படி ஏறி இறங்க முடியவில்லை, இழுத்து அடிக்கிறார்கள், என்ற குற்றச்சாட்டு பரவலாக இருக்கிறது. என்ன காரணம்? அசெட்ஸ் அன்ட் லயாபிலிட்டிஸ் கேட்கிறார்கள்? லோன் அப்ளிகேஷன் போடுகிறவனிடத்தில் இதை ஏன் கேட்க வேண்டும்? தொழில் ஆரம்பிக்கிறவன் 20 சதவீதம், 25 சதவீதம் முதலீடு கொண்டு வந்து, அவன் கொடுக்கிற ஸ்கீம் பீசிபிளாக இருந்தால் லோன் சாங்ஷன் செய்ய வேண்டியது தானே? இது என்ன மார்வாடி கன்சர்னா? இதையெல்லாம் கேட்பது என்றால் நாங்கள் எதற்காக அங்கே போக வேண்டும்? நாங்கள் எங்கேயாவது பணியாளிடம் போய்க் கடன் வாங்கிக்கொள்கிறோம், உண்டி மர்ச்சன்டீஸ்டம் போய் கடன் பெற்றுக்கொள்கிறோம். அந்த அசெட்ஸ் அன்ட் லயாபிலிட்டிஸ் பாரத்தில் என்ன கேட்கிறார்கள் என்றால் உங்களுடைய சொத்து எவ்வளவு, வீடு, வாசல் எவ்வளவு பெறும், அது சொந்தமா, ஆன் செஸ்டிரல் ப்ரொபர்டியா, ஜாயின்ட்டா, செல்ப்-அக்குவயர்ட்டா என்று இப்படியெல்லாம் கேட்கிறார்கள்.

டி.ஐ.ஐ.சி. கேட்க வேண்டியது என்ன? கொடுக்கிற ஸ்கீம் வயபிளா? பீசிபிளிட்யாக இருக்குமா? முதல் போடுகிறவன் கொண்டு வருகிற மூலதனத் தொகை எவ்வளவு? அவனுக்கு கபாசிடி எவ்வளவு? அவன் கொண்டு வருகிற மெஷனரி புதிதா பழையதா, லேன்ட், பில்டிங் மதிப்பு சரியா, அவனுடைய பாங்கர் கான்பிடன்சியல் ரிப்போர்ட்டில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார், இவற்றையெல்லாம் பாருங்கள், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அதை விடுத்து, கொலேட்டரல் செக்யூரிட்டி கொண்டு வா என்று சொன்னால், ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் தான், எம். ஏ. சிதம்பரம் தான் தொழில் ஆரம்பிக்க முடியும். வேறு யாரும் ஆரம்பிக்க முடியாது. சாதாரணமாக இன்ஜினியரிங் பட்டப்படிப்பு படித்து விட்டு 'டெக்னோகிராட்' டாக் இருப்பவன் தொழில் ஆரம்பிக்க முடியாது. அவன் கொலேட்டரல் செக்யூரிட்டி எங்கேயிருந்து கொண்டுவர முடியும் ஆகவே தான் தமிழ் நாட்டில் தொழில் வளரவில்லை. அதற்கு டி.ஐ.ஐ.சி. உறுதுணையாக இருந்தது. இதற்கு முன்னால் இருந்த மேனேஜிங் டைரக்டர் பேரில் பல புகார்கள் வந்து இருக்கின்றன. சி.ஐ.டி. யை விட்டு விசாரித்துப் பாருங்கள். என்னென்ன செய்து விட்டுப் போய் இருக்கிறார், என்ன என்ன எடுத்துக் கொண்டு போய் இருக்கிறார் என்று தெரியும். 'I have got facts'. ஆகவேதான் டி.ஐ.ஐ.சி. ஒழுங்காகச் செயல்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கருநாடக மாநிலத்தில் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், 15 சதவீதம் சப்சிடி கொடுக்கிறார்கள். 10 சதவீதம் ஸ்டேட்

1980 ஜூலை 19] (திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி)

சப்சிடி - சென்டிரல் சப்சிடி ஸ்கீம்படி தருகிறார்கள். 25 சதவீதம் சப்சிடி தருகிற அவர்கள் மாநிலத்திற்குச் செல்வார்களா, இங்கே வருவார்களா?

மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி டிஸ்மிஸ் செய்த சமயத்தில், தென்னகம் பத்திரிகை ஆசிரியராக இருந்தார், அதில் ஒரு குற்றச்சாட்டு எழுதினார், என்ன குற்றச்சாட்டு எழுதினார் என்றால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக மந்திரிகள் முறைகேடாக 71 சிறு தொழிலுக்கு, பெரும் தொழிலுக்கு சிபாரிசு செய்து விட்டார்கள் என்று சொல்லி லிஸ்ட் போட்டார்கள். அப்பொழுது எம்ர்ஜன்சி இருந்தது. இங்கே ஸ்பெஷல் ஆபீசராக திரு. விஜயராகவன் அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர் உடனடியாக அந்த ஃபைல்களை எல்லாம் கொண்டுவா என்று சொல்லி விட்டார். அங்கே ஒன்றும் வேலை நடக்கவில்லை. அந்த ஃபைல்களை எல்லாம் பூதக் கண்ணாடி வைத்துக் கொண்டு இங்கே பார்த்தார்கள். அப்புறம் திருப்பி அனுப்பினார்கள்.

யார் தொழில் ஆரம்பித்தால் என்ன? தொழிலை ஆரம்பிக்கிறவர் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால் வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஏனென்றால் அவன் பணம் கொண்டு வருகிறான், முதலீடு செய்கிறான், அதனால் 10 பேருக்கு வேலை கிடைக்கிறது. அதனால் அரசாங்கத்திற்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் கிடைக்கிறது. அதனால் தமிழ் நாட்டில் வளர்வது கட்சி அல்ல, தொழில். அவன் தோலைப் பார்க்கக் கூடாது. அதனால் தமிழ் நாட்டிற்கு என்ன லாபம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும், அப்போது மாதவன் தொழில் அமைச்சராக இருந்தார். அவர் சொல்லி டி.ஐ.ஐ.சி.யில் கடன் கொடுத்து இருக்கக்கூடும். இப்போது கூடத்தான், திரு. கிருஷ்ணசாமி அவர்கள் அமைச்சராக இருக்கிறார்கள். நான் தொழில் தொடங்கப் போகிறேன். டி.ஐ.ஐ.சியிடம் கடன் மனு போட்டு இருக்கிறேன். கொஞ்சம் சொல்லுங்கள் என்று சொன்னால் சொல்ல மாட்டார்களா? அப்படிச் செய்தால் அது முறைகேடா? அப்போது அது முறைகேடாக இருந்து இருக்கும். இப்போது நிலைமை வேறு. அது முறைகேடு இல்லை. ஆகவே, தொழில் தொடங்காமல், வளராமல் இருந்ததற்குக் காரணம் நீங்கள்தான். அப்போதே அப்படி இருந்தீர்கள், இப்போது எப்படி தொழில் வளர முன் வருவீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்,

(திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி) [1980 ஜூலை 19]

அடுத்து, அசோக் லே லண்டைப் பொறுத்தவரையில், ரிப் போர்ட் இல்லை என்று சொல்லி விட்டார். லெட்டர் ஆப் இன்டென்ட் இருக்குமா என்று கேட்டால், அதுவும் இல்லை என்று சொல்லி விட்டார். இப்போது என்ன கேட்டார்கள்? 58 லட்ச ரூபாய் சேல்ஸ் டாக்ஸ் லோன் வேண்டும். கொடுப்பதற்கு என்ன? ஒரு கோடி மூலதனம் போட்டு இருந்தால் 8 சதவீதம், 8 லட்சம் வரை சேல்ஸ் டாக்ஸ் கலெக்ஷனை அவர்களே, 6 வருஷத்திற்கு இன்டரஸ்ட் ஃபிரீயாக வைத்து இருந்து விட்டு, ஃபர்ஸ்ட் டிஸ்பர்ஸ்மென்ட் 9 வது வருஷத்தில் இருந்து ரி-பேமென்ட் செய்ய வேண்டும். இப்போதும் 1 கோடி மூலதனம் கொண்டு வருபவர்கள் 9 வருஷம் கழித்துத்தான், வசூல் செய்த சேல்ஸ் டாக்ஸை திருப்பிக் கட்டுகிறார்கள். அது வரையில் அவர்கள் அந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் கலெக்ஷனை லோனாக எடுத்துக்கொண்டு பின்னால் கட்டுவதற்கு அனுமதி இருக்கிறது.

அசோக் லே லாண்டில் எத்தனை கோடி கேட்டுவிட்டார்கள்? 100 கோடி கேட்டார்கள்? 200 கோடி கேட்டார்களா? ஒரு கோடி. காபிடல் கொண்டு வந்தால் 48 இலட்சம் கொடுக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் அவர்கள் எத்தனை கோடி காபிடல் போடுகிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் கொடுக்கப் போகிறோம். அப்படி இருக்கும்போது அவர்களுக்கு ஏன் அனுமதி அளித்திருக்கக்கூடாது? இப்போது சொல்லுகின்ற இந்தக் கணக்கை எல்லாம் வெங்கட்ராமன் அன்றைக்குச் சொல்லியிருந்தால் நம்முடைய மாநிலத்தில் சேஷசாயி நிறுவனம் வந்திருக்குமா? அல்லது மால்கோதான் வந்திருக்குமா? இன்றைக்கு சேஷசாயி இருப்பது நமக்குப் பெருமை; அதைப்போல மால்கோ இருப்பது நமக்குப் பெருமை. நம்முடைய மாநிலம் தொழில் வளம் பெற வேண்டுமென்றால் அதற்குரிய சிந்தனை நமக்குத் தேவை. அசோக் லே லாண்ட் இந்த மாநிலத்தில் தொழில் தொடங்கியிருந்தால் அது நமக்குத்தான் பெருமை. எவ்வளவு மூலதனம் போடுவார்கள்? எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும்? இப்போது எல்லாம் வெளிமாநிலத்திற்குப் போய்விட்டதே. அவர்கள் வெளிமாநிலத்திற்குப் போனதற்குக் காரணம் உங்களுடைய புரட்சித் தலைவர்தான், இந்த அமைச்சரவைதான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனால் 10,000 பேர்களுக்கு மேல் கிடைக்க வேண்டிய வேலை வாய்ப்பும் போய் விட்டது.

நம்முடைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்காரர் திரு. உமாநாத் அவர்கள் பிரைவேட் செக்டாருக்கு கொடுத்து நம்முடைய கஜானாவை காலி செய்ய வேண்டுமா என்று கேட்டார் 1980. அது நம்முடைய கஜானா பணம் அல்ல; அவர்கள்

1980 ஜூலை 19] (திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி)

வசூல் செய்து முதலீடு செய்கிறார்கள் (திரு. உமாநாத் குறுக்கீடு) I am not yielding. நான் முடித்த பின்னால் சொல்லுங்கள்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அவர்கள் 12 year interest free loan கேட்டார்கள். அதையெல்லாம் கொடுத்தால்....

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ஒரு கோடி காபிடல் கொண்டு வந்தால் 48 இலட்சம் கொடுக்கிறோம். 100 கோடி கொண்டு வந்தால் அதற்கு ஏற்றமாதிரி கொடுத்தால் என்ன தவறு?

This Government is touchy on this issue. It shows their small mindedness.

ஆகையால் பெரிய தொழில்கள் வளருவதற்கு இவர்கள் ஒத்துழைக்கவில்லை என்று குற்றஞ்சாட்டுகிறேன்.

இன்னொன்று. ஷுகர் இன்டஸ்ட்ரீஸ் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். போன வருஷம் எவ்வளவு ஷுகர் கிடைத்தது? 54.65 இலட்சம் டன் கரும்பு கடந்த ஆண்டு ஆடியிருக்கிறது. 1978-79 ஆம் ஆண்டில் 57.68 இலட்சம். ஆனால் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 41 இலட்சம்தான். இது எப்படிக்குறைந்தது? மழை இல்லையா, அல்லது வறட்சி வந்ததா? கரும்பு உற்பத்தியைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசின் அணுகுமுறை சரியாக இல்லாததால் உற்பத்திக் குறைந்திருக்கிறது. இன்னொரு காரணம், attractive price கொடுக்கவில்லை.

எங்கள் கட்சித் தலைவர், மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கரும்பு விவசாயிகளையும், கரும்பு ஆலை அதிபர்களையும் அழைத்து 'ட்ரைப்பார்ட்ரியேட் கான்ஃபிரன்ஸ்' கூட்டுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்களை அழைத்துப் பேசுங்கள் என்று சொன்னார்கள். அதை நீங்கள் செய்யவில்லை. இதிலே நீங்கள் சரியாக 'டீல்' பண்ணாததினால் கரும்பு விவசாயிகள் கரும்பு உற்பத்தி செய்யவில்லை. உற்பத்திச் செய்த கரும்பையும் சர்க்கரையாக்கப்பயன்படுத்தாமல் நிறைய, கரும்பை 'ஜாகிரி' யாக்க டைவர்ட் செய்தார்கள். அதனால் இன்ஸ்டால்டு கபாசிட்டியில் 61 சதவீதம்தான் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

61 per cent of its installed capacity is utilised. Is it not a national waste? Are you not responsible for the low utilisation of capacity? What are those people doing?

(திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி) [1980 ஜூலை 19]

நான் இன்னும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1973-74 ஆம் ஆண்டில் நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்தோம். நான் எம்.எல்.ஏ. யாக இருந்தேன். இங்கே எல்லோரும் பேசினோம். எல்லா மில்லுக்கும் ஒரு ரெக்கமென்டேஷன் கொடுத்தோம். கரும்புக்கு என்ன விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று அந்த ரெக்கமென்டேஷனில் சொன்னோம். டைரக்டர் ஆஃப் ஷுகர்ஸ் அதை அனுப்பினார். பலர் அந்த விலை கொடுத்தார்கள். சிலர் கொடுக்கவில்லை. அதிலே ஒருவர், சவுத் இந்தியா ஷுகர்ஸ் மாணிக்கசாமி கோர்ட்டுக்குப் போனார். அரசாங்கம் டைரக்ஷன் கொடுக்கலாமா? அரசாங்கம் கொடுத்த டைரக்ஷன் செல்லுமா என்று கோர்ட்டிலே வழக்காடினார். ஹைகோர்ட்டில் தீர்ப்பு கொடுத்தார்கள். அப்போது இங்கே இருந்த எம்.ஜி.ஆர். அரசு தூங்கிக் கொண்டிருந்தது. அந்த நேரத்தில் அரசாங்க வழக்கறிஞர், அட்வேகேட் ஜெனரல் கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை; அரசாங்கத்தின் சார்பில் மறுப்புத் தெரிவிக்கவில்லை. அரசாங்கம் அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை. அட்வேகேட் ஜெனரலை வைத்து வழக்கு போடச் சொல்லவில்லை. அதனால் அவர்கள் வெற்றிபெற்றார்கள். சவுத் இந்தியா ஷுகர்சுக்கு சர்க்குலர் போகிறது 1978 ஜனவரி 3-ந் தேதி. இந்த அரசாங்கம் சொன்னால் கேட்க வேண்டியதில்லை என்று ஹைகோர்ட்டு சொல்லியிருக்கிறது என்று சர்க்குலர் போகிறது. அதனால் இங்கே உற்பத்தி குறைந்து, 57.68 இலட்சமாக இருந்தது குறைந்துபோய் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் 41.99 இலட்சத்திற்கு வந்துவிட்டது; 61 சதவீதத்திற்கு கபாசிப்டி குறைந்து வந்திருக்கிறது. இதற்கு மூலகாரணம் இந்த அரசின் செயலற்ற தன்மைதான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்

[பிற்பகல் 1-40.]

இன்னொன்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கவர்னர் ஆட்சிக் காலத்திலே ட்ரைப்பார்ட்டைட் கான்ஃபரன்ஸ் கூட்டப் பட்டது. நெல்லிக்குப்பத்திலே உள்ள விவசாயிகள் போராட்டம் நடத்தினார்கள். மாண்புமிகு திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் கூட ஜெயிலுக்குப் போய்ப் பார்த்தார்கள். நாங்களும் பார்த்தோம். ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று பேசினோம். ட்ரைப்பார்ட்டைட் கான்ஃபரன்ஸ் நடந்தது.

Agriculture Secretary, Industries Secretary, Director of Sugar and all people representing all the sugar factories and cane growers' representatives have participated in that and took the decision.

என்ன டெசிஷன்? 10 ரூபாய் அட்ஹாக்காக விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதன்படி எத்தனை ஆலைகள் கொடுத்தன? நெல்லிக்குப்பம் ஆலை அதைக்

1980 ஜூலை 19] (திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி)

கொடுப்பதாகக் கையெழுத்துப் போட்டு அங்கே விவசாயிகளுக்கு 40 இலட்ச ரூபாய் கொடுக்கப்படவிருக்கிறது. வேறு எத்தனை ஆலைகளில் கொடுத்தார்கள்? டெக்கானிலே கொடுத்தார்கள். வேறு யாராவது கொடுத்தார்களா? இந்த மந்திரி சபை ஏற்பட்டு கிட்டத்தட்ட 1½ மாதம் ஆகின்றது. இந்தச் சர்க்கரைத் தொழிலை நிர்வகிக்கக் கூடிய மந்திரி அவர்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? இந்த மாதிரி ஒரு மீட்டிங் நடந்ததே, அதன்படி விவசாயிகளுக்கு எல்லா ஆலைகளும் பணம் கொடுத்ததா என்று பார்த்தார்களா?

You leave the Cane growers at the mercy of the private sugar factory.

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னதாக சிஸ்மாவினுடைய தலைவரவர்கள் அதாவது திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் சுயோ மோட்டாவாக அரசாங்கத்திடமிருந்து எந்தவிதமான வேண்டுகோளும் இல்லாமல் சிஸ்மாவினுடைய மீட்டிங்கிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள். சர்க்கரை விலை 720 ரூபாய் என்று ஆகிவிட்டது, ஆகவே விவசாயிகளுக்கு 10 ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதன்படி அவர் எல்லா ஆலைகளுக்கும் ஒரு சர்க்குலர் அனுப்பி இருக்கிறார். கோத்தாரி நிறுவனமும் அதற்கு ஒப்புக் கொண்டு சரி கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறது. இவ்வாறு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் மனம் வந்து கொடுக்கிறார்களே தவிர இவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள்? கரும்புக்கு விலையை அதிகமாக உயர்த்தினால்தானே கரும்பு அதிகமாகக் கிடைக்கும். எத்தனை ரூபாய் கொடுப்பதற்கு இவர்கள் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள்?

இங்கே இன்னொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இண்டியன் சுகர் மில்ஸ் அசோசியேஷன் அதாவது இஸ்மா மத்திய அரசுக்கு ஒரு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது. அதாவது மினிமம் 150 ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று. அவ்வாறு சொன்னதை மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு அவர்கள் சொன்னதை மாநில அரசும் பர்சியூ பண்ண வேண்டும். அப்படி பர்சியூ பண்ணினால்தான் இங்கே இந்த மாநிலத்திலே இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்கு ஒரு டன்னுக்கு 175 ரூபாய் கிடைக்கும். ஆகவே அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ரிப்போர்ட்டிலே சொல்லி இருக்கிறார்கள், அதாவது பர்சேஸ் டாக்ஸ் எல்லாம் கட்டவில்லை என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்படியானால் எத்தனை கோடி ரூபாய் பர்சேஸ் டாக்ஸ் அரியர்ஸ் இருக்கின்றது. எனக்குத் தெரிந்த அளவில்

(திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி) [1980 ஜூலை 19]

10 கோடி, 12 கோடி ரூபாய் அரியர்ஸ் இருக்கின்றது. அதை ரைட் ஆப் பண்ணுவதற்கு டேபிளுக்குக் கீழே சில விவகாரங்கள் எல்லாம் நடக்கின்றன. ஆகவே அதை ரைட் ஆப் பண்ணுவதற்கான சட்டம் வரவேண்டும், அந்தச் சமயத்திலே அது சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்வேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை.)

அடுத்து திருப்பூரில் மாடுகள் செத்து விட்டதாம். ஹிண்டு பேப்பரிலே செய்தி வந்திருக்கின்றதாம். ஆனால் இங்கே இருக்கின்ற டிரக்டர் ஆஃப் அனிமல் அஸ்பெண்ட்ரிஸ் அதை டெலிகிராஃபிக்க லாகக் கண்டு பிடியுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். மாடு செத்து விட்டது என்று சொல்லப்படுகின்றது. மாடு ஏன் சாகாது? டிஸ்ட்ரிக்ட் இன்டஸ்ட்ரிஸ் சென்ட்ரலே ஜெனரல் மேனேஜராக மாட்டு வைத்தியம் படித்தவரைப் போட்டிருக்கிறீர்கள். இது தான் புரட்சி. திரு. எம். ஜி. ஆர். ஆட்சியிலே இதைத் தவிர வேறு எந்தப் புரட்சியையும் பார்க்க முடியாது. இப்படிச் செய்கின்ற ஒரே தகுதி நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத்தான் இருக்கின்றது. மாட்டு வைத்தியம் படித்தவர்களைக் கொண்டு போய் இன்டஸ்ட்ரிஸிலே போடுவதும், இன்டஸ்ட்ரிஸ் படித்தவர்களைக் கொண்டு போய் மாட்டு வைத்தியத்திற்குப் போடுவதும், இதுதான் புரட்சி.

அடுத்து தொழில் வளர்ச்சியைப் பற்றி சொல்ல வருகிறேன். நம்முடைய தமிழகம் 3-வது இடத்திலே இருக்கின்றதோ 4-வது இடத்திலே இருக்கின்றதோ அந்த இடத்தைப் பற்றிய பிரச்சினைக்கு நான் வரவில்லை. எஸ். எஸ். ஐ. யூனிட்கு நம்பர் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது. தமிழ் நாட்டை முதல் இடத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றால், நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே எல்லாக் கிராமங்களிலும் குடிசைத் தொழில்களாக நடக்கின்றதே ஒரு தொழில், சாராயம் காய்ச்சுகின்ற தொழில், அந்தத் தொழிலுக்கு எஸ். எஸ். ஐ. நம்பர் கொடுத்து விட்டால் இந்தியாவிலேயே தமிழகம் முதல் தொழில் மயமான மாநிலமாக மாறிவிடும், கொடுத்து விடுங்களேன், தமிழ் நாட்டிற்கு முதலிடத்தை வாங்கிக் கொடுத்தோம் என்ற பெயரை நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாமே.

அறுந்து போன கயிற்றை வைத்துக் கொண்டு, பொத்தலாகிப் போன பாணையை வைத்துக் கொண்டு, ஆழ் கிணற்றிலிருந்து தண்ணீரை எடுப்பது எப்படியோ அந்த வகையில்தான் இங்கே நம்முடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் ஆட்சி. இந்த ஆட்சியை வைத்துக் கொண்டு தொழில் வளம் பெருக்குவது

1980 ஜூலை 19] (திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி)

என்பது சாதாரணமாக முடியக் கூடியது அல்ல என்று சொல்லிக் கொண்டு, எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்றைக்கு வேண்டாம் இன்னொரு நாள் வைத்துக் கொள்ளவோம். மணி 1½ ஆகி விட்டது. இரண்டு அமைச்சர்கள் பதில் அளிக்க வேண்டும்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : எனக்கு ஒரு நிமிடம் கொடுத்தால் போதும், அமைச்சர்கள் பதில் சொல்லும் போது, அவர்களுக்கும் அது உதவியாக இருக்கும். நான் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். தயவு செய்து அனுமதிக்க வேண்டும். அசோக் லேலண்ட் சம்பந்தமாக புள்ளி விவரங்கள் வேண்டும் என்று திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசுகிறபோது கேட்டார்கள். அதே போல் கோச் பேக்டரி—அதுதான் திருப்பதிக்குப் போய் விட்டதே அதனுடைய புள்ளி விவரங்களும் (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இது எப்படி பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகும். இன்னொரு நாள் நல்ல பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டராக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். பாதி சொல்லி முடித்து விட்டீர்கள், அதற்கு அமைச்சர் பதில் அளிக்கும் போது சொல்லிவிடுவார், அதனால் உட்காருங்கள்.

திரு. அ. ரகுமங்கன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏன்னை முடித்துவிட அனுமதிக்க வேண்டும். இந்த இரண்டுக்கும் சேர்த்து புள்ளிவிவரங்கள் சபையிலே வைக்கப்பெற வேண்டும் : இன்றைக்கு இல்லா விட்டாலும் நாளையாவது, மறு நாளாவது வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப்பெற்றது).

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் (மணியடிக்கப் பெற்றது) இது வேறு விஷயம், அவர் கேட்டதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை, வேறு விஷயமாக கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்படி எல்லாரும் கேட்டுக் கொண்டே போனால், நேரம் திடையாகு,

(பேரவைத் துணைத் தலைவர்) [1980 ஜூலை 19]

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, முக்கியமான விஷயம், கண்டிப்பாக அனுமதிக்க வண்டும். இந்த அவையிலே 4 மாற்றுத் தலைவர்கள் நியமனம் பெற்றிருக்கிறார்கள். சில நேரங்களில் (மணியடிக்கப்பெற்றது).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் என்ன கேட்கப் போகிறீர்கள் என்பது தெரிகிறது. மாண்புமிகு திரு சி. வி. வேலப்பன் அவர்கள் ஐந்தாவது மாற்றுத் தலைவராக நியமிக்கப்பெற்றிருக்கிறார்கள். ஒரு முறை நானும் ஊரில் இல்லாதபோது, மூன்று மாற்றுத் தலைவர்களும் இல்லாத நேரத்தில் இவர் ஐந்தாவது மாற்றுத் தலைவராக நியமிக்கப்பெற்றார். அவையிலே அதை அன்றைக்கே சொல்லியாகிவிட்டது. பட்டியலிலும் அவர் பெயர் இடம் பெற்றிருக்கிறது.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : அன்றைக்கு யாரும் இல்லை என்ற காரணத்தினால் மாற்றுத் தலைவராக தற்காலிகமாக நியமிக்கப் பெற்றார். தற்காலிகமாக இருக்கின்ற நிலையில் அவர் அவையில் ஏற்படுகிற ஒழுங்குப் பிரச்சினையில் தீர்ப்பு கொடுத்தால் அது செல்லுபடியாகுமா? அதுதான் எனக்குத் தெரிய வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அன்றைக்குத் தற்காலிகமாக நியமனம் செய்யப்பெற்றாலும், அவர் மாற்றுத் தலைவர்களில் ஒருவராக தொடர்ந்து நியமனம் செய்யப்பெற்று சபையில் அன்றே அறிவித்தாகிவிட்டது. அவர் பெயரும் பட்டியலில் சேர்க்கப்பெற்று விட்டது. அதனால் இதில் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் எதுவும் இல்லை. உட்காருங்கள்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்களில் 16 பேர்கள் தங்களுடைய மேலான கருத்துக்களை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். எடுத்து வைக்கப்பெற்ற கருத்துக்கள் குற்றச்சாட்டுக்கள் என்ற அடிப்படையிலும், ஆலோசனைகள் என்கிற அடிப்படையிலும், பாராட்டுக்கள் என்கிற அடிப்படையிலும், பலவகையான கோணங்களில் எடுத்து வைக்கப் பெற்றிருக்கின்றன. இங்கே விவாதத்தைத் துவக்கிவைத்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்களிலிருந்து, அவரைப் போலவே அத்தனையையும் ஒருங்கிணைத்துப் பேசிய திரு. கிருமூணுச்சீர்த்தி வரை பலவகையான கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

1980 ஜூலை 19] (திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு)

[பிற்பகல் 1-50]

அதிலும் குறிப்பாக தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசுக்கு எந்தவிதமான கொள்கையும் இல்லை என்றும் அதைப் போல தொழில் வளர்ச்சி நொண்டிக் குதிரையாக இருந்திருக்கிறது, கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் என்றும் இப்படி பல தரப்பட்ட குற்றச்சாட்டுக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்த அரசாங்கத்தினுடைய தொழில் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில் கிராமப்புற சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சியை மேம்படுத்தி வேலை வாய்ப்புகள் அதிகமாகப் பெறத்தக்க விதத்தில் மேம்பாடு செய்ய வேண்டுமென்ற அளவில் இருந்தாலும் சிறு தொழில்கள், ஊரக தொழில்கள் வளர்ச்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறபோது அதே நேரத்தில் பெரிய தொழில்களும் இங்கே அதற்கு இணையாக வளர்ந்தால்தான் அதனால் சிறு தொழில்கள் வளரமுடியும் என்பதை இந்த அரசு முழுமையாக உணர்ந்திருக்கிறது. சிறு தொழில்கள், ஊரகத் தொழில்கள், என்பதை ஒரு கண்ணாகவும், பெரிய தொழில்கள் நடுத்தரத் தொழில்கள் என்பதை மறு கண்ணாகவும் பாவித்து இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறது. ஒரு கண்ணால் பார்க்க முடியும் என்றாலும் ஒரு முழுமையான மனிதனுக்கு இரண்டு கண்களும் இருந்தால்தான் இரண்டு கண்களும் பார்வையுள்ள கண்களாக இருந்தால்தான், அவன் முழுமையான மனிதனாகக் கருதப்படமுடியும். அதைப் போலவே இந்த இரண்டு பிரிவுகளும் முழுமையாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டால் தான் தொழில் துறை முழுமை அடைந்ததாகச் சொல்ல முடியும் என்றளவில்தான் இந்த அரசு தன்னுடைய தொழில் கொள்கைகளை வகுத்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே போல் தொழில்கள் துவங்குவதைப் பொறுத்த வரையில் வேலைவாய்ப்புகளை உண்டாக்கிக் கொடுப்பதைத்தான் அதன் முதுகெலும்பான நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறோம். வருகிற 1980-81 ஆம் ஆண்டில் ஏறக்குறைய மூன்று இலட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு இந்த அரசு திட்டமிட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல பேர்கள் எடுத்துக் கூறியது போல் தொழில் அதிபர்கள், அதிகாரிகள் என்றளவில் மாநில அளவில் ஒரு ஆலோசனைக் குழு அமைப்பதற்கு இந்த அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது என்பதை நான்

(திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு) [1980 ஜூலை 19]

எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தொழில் துவங்க நினைப்பவர்கள் அல்லது தொழில் அதிபர்கள் அடிக்கடி அவர்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லுகிற விதத்தில் அவர்களைக் கொண்ட மீட்டிங்ஸ் நடத்துவதற்கு திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழில்வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில் இதற்கு முன்னால் இந்த மன்றத்திலே பலதடவை விவாதிக்கப்பட்டு பதில்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு, 1977-க்குப் பின்னால் இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் தொழில் வளர்ச்சி நொண்டிக் குதிரையாக இல்லாமல் ஓடுகிற பந்தையக் குதிரையாக முதலில் தான் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், மாண்பு மிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களும் நிதி நிலை அறிக்கைக்குப் பதில் சொல்லுகிற போதும் விவாதங்களுக்கு இடையில் பலமுறையும் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருந்தும் கூட தொழில் வளர்ச்சியில் நாம் இன்னும் பின்தங்கியிருக்கிறோம் என்பது போல் பரவலான குற்றச்சாட்டுக்கள்தான் இங்கே மீண்டும் சில உறுப்பினர்களால் வைக்கப்பட்டன. அப்படி குற்றச்சாட்டுக்கள் வைக்கிறபோது அதற்கு ஏதாவது ஆதாரங்களைத் துணையாக வைத்துக் கொண்டு அப்படிப்பட்ட ஆதாரங்களின் அடிப்படையில்தான் யாராவது சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் யாரும் எந்த ஆதாரத்தையும் வைத்துக் கொண்டு தொழில் வளர்ச்சி பின்தங்கியிருப்பதாகச் சொல்லவில்லை.

ஆனால், அதற்கு மாறாக நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல் தொழில் துறையிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு வேகமான பந்தையக் குதிரையைப் போல் ஓடுகிறது என்பதற்கு நான் பல ஆதாரங்களைச் எடுத்துச் சொல்ல முடியும்.

தொழில் வளர்ச்சியில் சராசரி தொழில் உற்பத்தி 1976-ல் 137.6 ஆக இருந்தது, 1978-ல் 164.1 ஆக உயர்ந்தது; அது மேலும் 1979 ல் 172.3 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது. அதே போல் பதிவுபெற்ற தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 1977-ல் 8,508 ஆக இருந்தது, 1979-ல் 9,139 ஆக பெருகியுள்ளது. அதே போல் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 1977-ல் 5.23 லட்சமாக இருந்தது, 1979-ல் 5.73 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. அதே போல் பயன்படுத்தும் மின் சக்தியின் அளவு 1976-77-லே 3051 மில்லியன் யூனிட்டாக இருந்தது, 1979-80 லே 3,732 மில்லியன் யூனிட்டாக அதிகரித்துள்ளது.

1980 ஜூலை 19] (திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு)

பதிவு பெற்ற நிறுவனங்களின் எண்ணிக்கை 1976-77-லே 186 ஆக இருந்தது, 1979-80-லே 420 ஆக உயர்ந்துள்ளது. புதிதாக பதிவுபெற்ற நிறுவனங்களுக்கு அனுமதித்த பங்கு மூலதனம் 1976-77-லே 2,269 லட்சமாக இருந்தது. 79-80-லே 9959 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது. அதுமட்டுமல்லாமல் காபிட்டல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் சப்ஸிடியைப் பொறுத்தவரையில், நாம் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து 10 கோடி ரூபாய் கடந்த 3 ஆண்டுகளில் தொடர்ச்சியாகக் பெற்று, இந்திய நாட்டிலே முதலாவது இடத்திலே தமிழ்நாடுதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதேபோல், இந்த அரசு கடந்த 3 ஆண்டுகளில் பின்தங்கிய பகுதிகளிலே தொழில்கள் துவங்குவதற்கு எவ்வளவு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டுள்ளது என்பதற்கு இது எடுத்துக் காட்டாகவும் அமைந்திருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்கள்.

Thiru. K.S.G. Haja Shereef: What is the actual paid up capital and subscribed capital?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : 10 கோடி ரூபாய் சிப்காட் பெற்று இங்கே தொழில் நிறுவனங்களுக்கு கடந்த 3 ஆண்டுகளில் கொடுத்திருக்கிறது. அதைப்போல், நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகின்றபோது குறிப்பிட்டதைப்போல் இந்திய அளவிலே இன்டஸ்ட்ரீஸ் சர்வீஸ் என்ற அந்த அளவிலே 1979 வரை தமிழ்நாடு மூன்றாவது இடத்தில் இருந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போல், இன்டஸ்ட்ரீயல் டெவலப்மெண்ட் பாங்கு ஆப் இந்தியா விடம் தொழில் வளர்ச்சிக்காக நிதி உதவி பெறுவதிலே தமிழ்நாடு மூன்றாவது இடத்திலே இருந்து வந்திருக்கின்றது. எனவே, எந்தவிதமான தொழில்களும் இங்கே உண்டாகவில்லை அல்லது தொழில் வளர்ச்சி மந்தமாக இருந்தது என்றோ அல்லது தொண்டிக் குதிரையாக இருந்தது என்பதற்கோ எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை என்பதை நான் இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : I do not want to interrupt the Minister. ஆனால், ஒரே ஒரு பாயிண்ட். இந்த 3 ஆண்டுகளில் 10 கோடி ரூபாய் சப்ஸிடி வாங்கியதாகச் சொல்வது அதற்கு முன்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட தொழில்களுக்கான சப்ஸிடி. இந்த சப்ஸிடி ஸ்கீம் இப்போது போயிருக்கிறது. இந்த 15 சதவீதம் சப்ஸிடி போன வருஷத்தில் கொடுத்தது ; அடுத்த வருஷம் வரும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : அப்படி 1977-க்கு முன்பு கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லிவிட முடியாது. 1977-க்கு பின்பும் அந்தத் தொழில்களுக்காகவும் உதவியைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

(திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு)

[1980 ஜூலை 19]

பெரிய, நடுத்தர தொழில்களுக்கு உதவும் நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில், அதிலே சிப்காட்டைப் பொறுத்தவரை 1972 முதல் 1977 வரை கடன் அனுமதித்தது 5.95 கோடி ; கடன் கொடுத்தது 4.21 கோடி.

[பிற்பகல் 2-00]

அதைப்போல் 1977 முதல் 1980 வரை கடன் அனுமதி 13.50 கோடி ; வழங்கியது 7 கோடி ரூபாய் ; 1979-80-ல் வழங்கப்பட்ட கடன் 3 கோடி ரூபாய் ; 1980-81-ல் அனுமதிக்கப் பட்ட கடன் ரூபாய் 12 கோடி. வட்டியில்லா விற்பனை வரிக் கடன் வழங்க 31-3-1977 வரை ரூபாய் 2.92 கோடி. 1-4-1977 முதல் 30-6-1980 வரை 5.72 கோடி ரூபாய்.

இதைப்போல் ராணிப்பேட்டை, ஹேரகூர் போன்ற இடங்களில் இன்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளெக்ஸ் ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தியிருப்பது போல் மானாமதுரை, புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களிலும், தூத்துக்குடியிலும் நெய்வேலி மற்றும் மதுரை மையங்களிலும் இன்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளெக்ஸ் -தொழில் இணையங்கள் தொடங்க இந்த அரசு முடிவு எடுத்திருக்கிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் தொடர்ந்து எல்லா மாவட்டங்களிலும் இந்த இன்டஸ்ட்ரியல் காம்ப்ளெக்ஸ் -தொழில் இணையங்களை ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு ஆலோசித்து வருகிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். “சிப்காட்” டைப் பொறுத்தவரை நான் கொடுத்திருக்கின்ற புள்ளி விவரங்கள் கடந்த 3 ஆண்டுகளில் அந்த நிறுவனம் சிறப்பாகப் பணியாற்றியிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதாக அமையுமென்று மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன்.

டி. ஐ. ஐ. சி. பொறுத்தவரை 1979-80-ல் 17.18 கோடி உதவி அளித்திருக்கிறது. இது 1977-78-ஆம் ஆண்டை விட 48.2 சதவிகிதம் கூடுதலாகக் கடன் உதவி அளித்துள்ளது. அது மட்டுமல்லாமல் சென்னையிலே மட்டும் கடன் உதவி வழங்கி வருகிற இந்தத் திட்டத்திற்கு மாறாக மாவட்ட அளவிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கான தொகைக்கு கடன்கள் கொடுப்பதற்கான அளவுக்கு வசதிகள் செய்து தருவதற்கு இந்த அரசு பரிசீலித்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதைப்போல் “டிட்கோ” -தமிழ்நாடு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரை 31-3-1977 வரை தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை பொதுத் துறையில் இரண்டாக இருந்திருக்கின்றது. மொத்த முதலீடு 13.86 கோடியாக இருந்திருக்கின்றது. வேலை வாய்ப்பு 2,075 பேருக்கு. 31-3-1977 முதல் 31-3-1980 வரை தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை மொத்த முதலீடு 28.76 கோடி ரூபாய் ; வேலை வாய்ப்பு 800 பேருக்கு.

1980 ஜூலை 19] (திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு)

கூட்டுத் துறையைப் பொறுத்த வரை 31-3-1977 வரை தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை 10 ; முதலீடு 115.06 கோடி ரூபாய்; வேலை வாய்ப்பு 5,350 பேருக்கு. 31-3-1977 முதல் 31-3-1980 வரை தொழிற்சாலைகளின் எண்ணிக்கை கூட்டுத் துறையில் 4 ; முதலீடு ரூபாய் 11.81 கோடி ; வேலை வாய்ப்பு 1,150 பேருக்கு.

அது மட்டுமல்லாமல் “ டிட்கோ ”-வைப் பொறுத்தவரை 40 கோடி ரூபாய் செலவில் 15,000 டன் உற்பத்தித் திறனுடைய பாலியெஸ்டர் இழை நூல் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையும், ரூபாய் 4.29 கோடி மூலதனச் செலவில் 600 டன் உற்பத்தித் திறனுடைய மாக்னீசிய உலோகத் தொழிற்சாலையும், ஸ்வீடன் நாட்டு உடனுழைப்புடன் ரூபாய் 15 கோடி செலவில் 15,000 டன் உற்பத்தி செய்யும் வெடி மருந்துத் தொழிற்சாலையும் ஆரம்பிக் கப்பட இருக்கிறது. மேலும், “ டிட்கோ ” ரூபாய் 3 கோடி செலவில் அரக்கோணத்தில் கழிக்கப்பட்ட இரும்புத் துண்டுகளைக் கொண்டு மின்சார உலைக் கல உருக்குப் பிரிவை விரிவுபடுத்தும் திட்டத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சர்க்கரை ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில் புதிய ஆலை களுக்கு ஊக்குவிப்பதற்காக ஏறக்குறைய முழு நிர்மாணச் செல வுக்குச் சமமாக மத்திய அரசு தரவேண்டிய உதவி: நிறுத்தி வைக்கப் பட்டுள்ளதால், நாம் இச்சலுகைகளை நம்பி ஆரம்பித்த தஞ்சாவூர், பெரம்பலூர், வேலூர், திருப்பத்தூர் ஆகிய ஆலை கள் பெருத்த நட்டத்தில் இயங்கி வருகின்றன. தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பெரிய செலவையில் நிர்மாணிக்கப்பட்டு வரும் கூட்டுறவு ஆலைக்கான முழுச் செலவான சுமார் 7 கோடியையும் தமிழக அரசே தந்து அந்த ஆலை வரும் அக்டோபரில் உற்பத்தி துவங்கவிருக்கிறது.

மாயூரம், திருத்தணி ஆகிய இரண்டு புதிய ஆலைகளுக்கு மத்திய அரசிடம் உரிமம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. குறைந்த அளவு கரும்பு பயிரிடப்படும் பரப்பு உள்ள இடங்களில் சிறிய சர்க்கரை ஆலைகளைத் துவக்குவது பற்றியும் பரிசீலனை செய்யப் பட்டு வருகிறது.

மதுராந்தகம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையில் சுமார் 2½ கோடி ரூபாய் அளவில் கரும்புச் சக்கையை உபயோகித்து தினசரி 10 டன் காகிதம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலைக்கு பூர்வாங்க வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. ஆலைகளுக்கு உதவும் ஒரு தொழிற்கூடம் அமைப்பதும், எரிவாயு உற்பத்தி ஆலை ஒன்று அமைப்பதும், பரிசீலனையில் இருந்து வருகின்றன. பிற ஆலைகளிலும் மதுராந்தகத்தைப் போல் காகித ஆலைகள் துவக்க ஆலோசிக்கப்படும்.

(திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு) [1980 ஜூலை 19]

பெட்ரோல், டீசல் ஆகியவைகள் மிகவும் அரிதாகி வரும் இந்நிலையில் “எதினால்” (எரிச்சாராயம்) உபயோகித்து காரை ஒட்டுவது குறித்து பேரறிஞர் அண்ணா பல்கலைக் கழகத்தின் துணையோடு ஆராய்ச்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. இது வெற்றி பெற்றால் பிரேசிலுக்கு அடுத்தபடியாக தமிழ்நாடு இம் முறையில் வழிகாட்டியாக விளங்கக்கூடும்.

மத்திய அரசு லெவி சர்க்கரைக்கான விலையை நிர்ணயம் செய்யும்பொழுது ஆலைக்கு ஆதாயமற்ற குறைவான விலையையே நிர்ணயித்துள்ளது. 1979-80ஆம் ஆண்டுக்கு தமிழ்நாட்டுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 241.92 நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் பீகார் மாநிலத்திற்கு ரூ. 312.75 நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்முறைகளை மாற்றி மத்திய அரசு சர்க்கரைக்கு நியாயமான விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

அதைப்போல கரும்பு விலையை அதிகரித்துத் தரவேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்திக் கொண்டு இருக்கிறோம். இப்போது அடிப்படை விலை 125 ரூபாயாக உள்ளதை அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று நாம் கேட்கிறோம்.

மத்திய அரசு 1979-80ஆம் ஆண்டிலே 2 லட்சம் டன் சர்க்கரையை இறக்குமதி செய்தது. அதனுடைய விலை ஒரு கிலோவுக்கு 6½ ரூபாய் ஆகிறது. இப்படிச் செய்வதற்குப் பதில் டன்னுக்கு கரும்பு விலையை அதிகப்படுத்தினால் நாம் கரும்பு உற்பத்தியை அதிகமாக்கி சர்க்கரை விலையை குறைத்திருக்கலாம், விவசாயிக்கும் கரும்புக்கு அதிக விலை கிடைக்கும்.

1967-ல் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை சுமார் 9,000 அளவிலிருந்து 1977-ல் சுமார் 14,000 வரை உயர்ந்தது. அந்தப்பத்தாண்டுகளில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புக்குச் சமமாக அடுத்த இரண்டே ஆண்டுகளில் 4,000 பேருக்குப்பதிய வேலை வாய்ப்பு தரப்பட்டு தற்போது துவங்கவிருக்கும் உளுந்தூர்ப்பேட்டை ஆலையில் மேலும் சுமார் 600 பேருக்கு நேரடி வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டு உள்ள மற்ற புதிய திட்டங்கள் மூலம் மொத்தம் ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல் வேலை வாய்ப்புக் கிட்டும். தமிழ்நாடு சிமின்ட் நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஆலங்குளத்திலே இருக்கின்ற ஆலை நாள் ஒன்றுக்கு 1,200 டன் சிமின்ட் உற்பத்தி செய்யும் திறனுடன் 1,484 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளித்துள்ளது. உற்பத்தித் திறனை ஆண்டு ஒன்றுக்கு மேலும் 50,000 டன் அளவு அதிகரிப்பதற்காகவும், தற்போது 3 கோடி ரூபாய் செலவில் அபிவிருத்திப் பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. 1981ஆம் ஆண்டு இறுதிக்குள் இப்பணிகள் முடிவடையும்’ என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

1980 ஜூலை 19] (திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு)

(பிற்பகல் 2.10)

அதைப்போலவே, ஆலங்குளத்திலேயே புதிதாக ஆண்டொன்றுக்கு 36,000 டன் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் ஷீட் உற்பத்தி செய்யும் ஆலை ஒன்று இப்பொழுது நிறுவப்பட்டு வருகிறது. 1981 ஏப்ரல் மாதத்திற்குள் நிறுவப்பட இருக்கும் இந்த ஆலை சுமார் 250 பேருக்கு நேரிடையாக வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும்.

அதைப்போலவே, 30 மாத கால குறுகிய அளவுக்குள், 29 கோடி ரூபாய் செலவில் அரியலூர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டு இருப்பதை இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அறிவார்கள்.

மதுரை மாவட்டம் வேடசந்தூர் வட்டத்திலுள்ள பாளையம் பகுதிக்கும், திருச்சி மாவட்டம் குளித்தலை வட்டம் வரவாணை பகுதிக்கும் இடையில் கிடைக்கும் சுண்ணாம்பு கனிவனத்தைப் பயன்படுத்தி, ஆண்டொன்றுக்கு 4 இலட்சம் டன் சிமெண்ட் உற்பத்தி செய்வதற்கான திட்டம் ஒன்று இந்த அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழ்நாடு கனிம நிறுவனங்களைப் பொறுத்தவரையில், மொத்த விற்பனையில் சுமார் 95 விழுக்காடு அந்நியச் செலாவணியாகக் கிடைக்கிறது. 1980-81ஆம் ஆண்டில் இந்நிறுவனத்தின் உற்பத்தித் திறன் பல மடங்கு உயர்த்தப்பட்டு ஒரு கோடியே முப்பத்தி மூன்று இலட்சம் ரூபாய்க்கு விற்பனை செய்து, அதன் மூலமாகச் சுமார் ஐம்பத்தி இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் இலாபம் ஈட்டுவதற்கான திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதில் அந்நியச் செலாவணியாக ஒரு கோடியே இருபத்து நான்கு லட்சம் ரூபாய்கள் கிடைக்கும். கரும்பாறையை வெட்டியெடுத்து வெறும்பாறைகளாக வெளிநாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்வதைவிட அவற்றைத் தகடுபோல் அறுத்து, பளிங்குபோல் மெருகேற்றி ஏற்றுமதி செய்தால் தற்போது கிடைப்பதைவிடப் பெரும்ளவிற்கு இலாபத்தை ஈட்டக்கூடும். கரும்பாறைகளை வெட்டி மெருகேற்றும் இயந்திரங்கள் உலக நாடுகளில் எந்தெந்த நிறுவனங்கள் தயாரிக்கின்றன. அவற்றின் விலைகள், மெருகேற்றிய பாறைகளுக்கு உலகச் சந்தையில் நிலவும் கிராக்கி போன்ற விவரங்கள் இப்போது இந்நிறுவனத்தால் சேகரிக்கப்பட்டு வருகிறது. இவற்றின் அடிப்படையில் நல்ல மெருகேற்றும் தொழிற்சாலை சுமார் 50 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் அமைப்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

அதைப்போல, சேலத்தில் இருக்கின்ற “தமிழ்நாடு மாக்னாஸ்ட் நிறுவனம்” 7.45 இலட்சம் நிகர ஆதாயத்தைக் கொடுத்திருக்கின்ற அளவிற்கு மிகச்சிறப்பாகப் பணியாற்றியுள்ளது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

(திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு) [1980 ஜூலை 19]

தமிழ்நாடு உப்பு நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில், வேதாரண்யம் பகுதியில், ஏறத்தாழ 5,400 ஏக்கராப் பரப்பளவில் மரவக்காடு வடகாடு திட்டம் உருவாக்குவதற்கான ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு, அதற்கான வேலைகள் நடந்து வருகின்றன.

அதைப்போல, வேதாரண்யம் சதுப்பு நிலப்பகுதி உயிரின சூழ்நிலை பாதிக்காத வண்ணம் எவ்வளவு பரப்புக்களில் உப்பு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதற்கான திட்டங்களை வரைவதற்கான பம்பாய் இயற்கை வரலாற்று சங்கம் ஆராய்வதற்கு இந்நிறுவனம் 1.48 இலட்சம் ரூபாய் செலவிடத் தீர்மானித்துள்ளது. பம்பாய் இயற்கை வரலாற்று சங்கம் இரண்டு ஆண்டுகள் ஆராய்ந்த பின்பு வேதாரண்யம் சதுப்பு நிலத்தில் எந்த இடத்தில் உப்பு உற்பத்தி மேற்கொள்ள முடியும் என்பது குறித்து விரிவான அறிக்கை ஒன்றினைச் சமர்ப்பிக்கும்.

அதைப்போல, மாரியூர் -வாலிநோக்கம் உப்புத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், 5,617 ஏக்கர் பரப்பளவு உள்ளதாக இருக்கின்ற இத்திட்டம் செயல்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல உப்பு அதிகமாகக் கிடைக்கும் அந்தப் பகுதியில் உப்பு உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்குவதற்கு இந்த அரசு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நூற்பாலைகளைப் பொறுத்தவரை, புதிய கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள், பருத்தி பயிரிடுவோர் நலனுக்காக, 25,000 கதிர்கள் கொண்ட ஒரு புது நூற்பாலையும், செயற்கைப் பட்டு நூல், பாலிஸ்டர் நூல் போன்ற (Man-Made fibre) நூல்களை உற்பத்தி செய்ய முதல் தடவையாக இம்மாதிரியாக ஒரு நூற்பாலையும் கூட்டுறவு அடிப்படையில் முறையே மதுரை, திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் விரைவிலே நிறுவப்பட இருக்கின்றன. இவ்வித நூற்பாலை ஒவ்வொன்றின் மூலதனச் செலவு ரூ. 4 கோடியாகும். இவ்விரண்டு நூற்பாலைகளும் சுமார் 1,200 பேருக்கு வேலை வாய்ப்புகளை அளிக்கும்.

நெசவாளர் கூட்டுறவு மில்கள், மாவட்டத்திற்கு ஒன்று என்ற அளவில், புதுக்கோட்டை, தர்மபுரி மாவட்டங்களில் அமைக்கப் பட உள்ளன என்று ஏற்கெனவே இந்த மாமன்றத்தில் அறிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

அதைப் போல், விசைத்தறி கூடங்கள் அமைத்தல் (Power Loom Complex) தமிழகத்திலே உள்ள பிற்பட்ட பகுதிகளான அருப்புக்கோட்டை, சிவகிரி, திருச்செங்கோடு, தளவாய்புரம், ஜெயங்கொண்ட சோழபுரம், ஐக்கம்பட்டி, சங்கரன்கோவில்,

1980 ஜூலை 19] (திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு)

ராசிபுரம், அறந்தாங்கி, தாராபுரம் ஆகிய 10 இடங்களில் ரூ. 175 இலட்சம் மூலதனச் செலவில் 10 விசைத்தறிக் கூடங்கள் அமைக்கத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. அவைகளில் 4 விசைத் தறிக் கூடங்கள் நடப்பாண்டில் அமைக்கப்படும். இந்த விசைத்தறிக் கூடங்கள் சுமார் 2,000 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கும்.

தமிழ்நாட்டில் மைய அரசின் தொழில் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரை, 32,000 டன் உருக்குப் பொருளை உற்பத்தி செய்யும் சேலம் உருக்காலை 1981-ல் முதல் கட்டப் பிரிவு உற்பத்தியைத் தொடங்க இருக்கிறது. இதற்கான செலவு ரூ. 126.81 கோடி.

நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரி நிறுவனத்தின் திறன் 3.5 மில்லியன் டன்களிலிருந்து 6.5 மில்லியன் டன்களாக உயர்த்தப்படும். இரண்டாம் நிலக்கரிச் சுரங்கம் 4.7 மில்லியன் டன்கள் எடுக்கக் கூடியது ; இதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

சென்னை எண்ணெய் சுத்திகரிப்புத் தொழிற்சாலையில் கச்சா எண்ணெய் சுத்திகரிக்கும் திறன் இரு மடங்காக ஆவதற்கு, 2.8 மில்லியன் டன்களிலிருந்து இரு மடங்காக ஆவதற்கு வேண்டிய செயற் குறிப்பு மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது. இதன் துணைப் பிரிவுகளாக பெட்ரோ இரசாயன தொழில் பிரிவும், நாப்தா தொழில் பிரிவும் வேண்டும் என மத்திய அரசை வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரிண்டர்ஸ் லிமிடெட் வெவ்வேறு வகையான எலக்ட்ரானிக் கருவிகளை உற்பத்தி செய்ய 9 கோடி செலவில் பலதிறப்படுத்துவதற்கும், நவீனப் படுத்தி வதற்கும் திட்டம் ஒன்று மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது.

ஹிந்துஸ்தான் நிழற்படச் சுருள் நிறுவனம் கிராபிக் ஆர்ட்ஸ் சுருள்கள் தயாரிக்க 1979-ல் சென்னையில் ஒரு புதிய பிரிவைத் தொடங்கியது.

ரூ. 75.80 கோடி முதலீட்டில் திரைப்படச் சுருள் (பாசிடிக் கலர்) தயாரிக்கும் திட்டம் பரிசீலனையில் உள்ளது. இத் திட்டத்தையும் இம்மாநிலத்தில் இந்நிறுவனத்தின் கட்டிடத் திலேயே அமைக்க வேண்டுமென்று மாநில அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளது.

திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள பாரத் கனரக மின்சாதனை தொழிற்சாலை (பெல்) தனது ஆண்டு உற்பத்தித் திறனை 750 மெகா வாட்டிலிருந்து, 4,000 மெகாவாட்டாக உயர்த்தவும் மேலும் 500 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி இயந்திரங்களுக்குத்

(திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு) [1980 ஜூலை 19]

தேவையான உயரளவுத் திறன் கொண்ட சாதனங்களைத் தயாரிக்கவும் உற்பத்தி வசதிகளைப் பெருக்கவும் கருதியுள்ளது. திருச்சிராப்பள்ளியிலுள்ள 'பெல்' நிறுவனம் தனது புதிய திட்டங்களில் சுமார் 57 கோடி ரூபாயைக் கூடுதலாக முதலீடு செய்யக் கருதியுள்ளது.

இராணிப்பேட்டையில் தொடங்கக் கருதப்பட்டுள்ள 'பெல்' நிறுவனத்தின் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திற்கும் விரைவில் அனுமதி வழங்க வேண்டுமாய் மத்திய அரசை மாநில அரசு வலியுறுத்தும்.

அதைப் போல், கீழ்க்கண்ட திட்டங்களுக்கு விரைவில் அனுமதி வழங்குமாறும், அவற்றைத் தமிழ் நாட்டில் தொடங்க அனுமதி வழங்குமாறும் மாநில அரசு மத்திய அரசை வலியுறுத்தும். பாரத் எலக்ட்ரானிக்ஸ் லிமிடெட் நிறுவனம் சென்னைக்கு அருகே ஒரு பிரிவைத் தொடங்குவதற்கும் விண் வெளித் துறையில் திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி பகுதிகளில் இரு விண்வெளி ஆராய்ச்சித் திட்டங்களைத் தொடங்குவதற்கும் நாம் மத்திய அரசை மேற்கொண்டு வலியுறுத்தி வருகிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலர் இங்கே எடுத்துக் காட்டியதைப் போல், கடந்த 10 ஆண்டுகளில் தமிழ் நாட்டிலே, மத்திய அரசுத் துறைகளில் முதலீடு செய்யப்பட்ட தொகைகளின் அளவு 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாகக் குறைந்திருக்கிறது. வட்டார அளவிலே காணும் இந்த ஏற்றத் தாழ்வை—வேறுபாட்டை நீக்க, மத்திய அரசினுடைய தொழில் முதலீட்டைத் தமிழ் நாட்டிலே அதிகரிக்க வேண்டுமென்கிற கோரிக்கையை இந்த அரசு தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வருகிறது.

(பிற்பகல் 2-20)

அதைப் போல, நாம் இங்கே இருந்து அனுப்பி இருக்கிற ஏறத்தாழ 90-க்கு மேற்பட்ட விண்ணப்பங்கள் மத்திய அரசின் நிலுவையில் இருக்கின்றன. அதிலே தொழில் உரிமம் வழங்குவதில் மத்திய அரசு ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைத்துக் கொண்டே வந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1977-ல் மத்திய அரசுநமக்கு 32 உரிமங்கள் கொடுத்திருக்கிறது. 1978-ல் 28 தான் கொடுத்திருக்கிறது. 1979-ல் 26 தான் மத்திய அரசு வழங்கியிருக்கிறது. எனவே, அங்கே இருக்கிற 90-க்கு மேற்பட்ட உரிமங்களையும் நமக்கு வழங்க வேண்டும் என்று இந்த மாமன்றத்தின் வாயிலாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போல, அசோக் லேலன்ட் நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்

1980 ஜூலை 19] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

கள் சொன்ன அந்த குற்றச்சாட்டுகளுக்கு எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் தெளிவாக பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசினுடைய தொழில் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில், இங்கே மாடு வருகிறது, கட்டினால் கட்டுங்கள், இல்லையென்றால் போங்கள் என்ற அளவிலேதான் எங்கள் கொள்கை இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த அரசின் கொள்கையைப் பொறுத்த அளவில் வருகிற அந்த மாடு நல்ல மாடாக இருந்தால், வேலைக்கு உதவியாக இருந்தால், அதைக் கட்டி வைத்துக் கொள்ளுவோம். வேலைக்கு உதவாத மாடாக இருந்தால், இங்கேயே தின்றவிட்டு மீண்டும் எங்கேயோ போய்விடும் என்ற நிலைமையில் இருக்கிற மாடாக இருக்குமானால், அதை விட்டு விடுகிற அந்தக் கொள்கையைத்தான் அரசு பின்பற்றி வருகிறது.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : — மாட்டினுடைய உயரம் என்ன? அகலம் என்ன? என்று அதைப் பற்றித் தெரியவில்லை; ஆனால் மாடு கெட்ட மாடு, அல்லது நல்ல மாடு என்று உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும்? எவ்வளவு பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை. நீங்கள் எப்படி அந்த மாட்டைப் பிடித்துக் கட்டப் போகிறீர்கள்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : — ஒட்டு மொத்தமாக புராஜக்டீஸ் என்ற அளவிலே அவர்கள் அறிக்கையை நமக்குத் தரவில்லை. ஆனால், வேறு மாநிலங்களிலே அவர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் சிப்காட்டைப் பொறுத்த வரையில் இன்னின்ன தொழிலுக்கு இவ்வளவு கடன் என்ற கணக்கு நம்மிடத்திலே இருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அரசாங்கத்திலே கொடுத்திருக்கிற விவரம் இந்த அரசின் கணக்கிலே இருக்கிற விவரத்தைவிட, அதிகமாக உபரியாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, மகாராஷ்டிரத்திலே என்று எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் 25 கோடி ரூபாய் அளவுக்குக் கூட தொழில் துவங்க உபரியாகக் கொடுத்து உதவி செய்கிறார்கள் என்றும், அப்படிப்பட்ட உதவிகளை நாம் செய்ய முடியுமா என்றும் அவர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், துவங்க இருக்கிற தொழில் என்ன தொழில் என்பதைப் பற்றியோ அல்லது எவ்வளவு கோடி ரூபாய் செலவிலே துவங்க இருக்கிறார்கள் என்பது பற்றியோ இன்னும் அவர்கள் முடிவாகச் சொல்லவில்லை. இன்று கூட அவர்கள் தொடர்பு கொண்டு கேட்கிறபோது, சொல்லவில்லை. அந்த அளவிலேதான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், நாம் கொடுக்கிற அந்த நிலைமை; அதனாலே கிடைக்கிற வேலை வாய்ப்பையும் பலனையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது, அது ஒத்து வராத நிலையில் அதற்கு நாம் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்று அவர்கள் பேசுகின்றபோது குறிப்பிட்டுச் சொன்னார்கள்.

[திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு] [1980 ஜூலை 19]

இங்கே மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் பசைகின்றபோது சொன்னார்கள். இந்த அரசு தனியார் துகறையை ஊக்குவிப்பதைப் பொறுத்தவரையில் தாராளமா இருக்கிறது என்றார்கள். பஞ்சாலை தனியார் துறையிலே துவங்கப் படுகிறது என்று சொல்லுகிறபோது, அதற்குப் பின்னாலே இருக்கிற பின்னணி என்ன என்று கேட்டார்கள். இப்படி ஒரு புறத்திலே தனியார் துறையை ஊக்குவிக்கிறபோது கேட்டு விட்டு, இன்னொரு தனியார் தொழில் இங்கே விரிவுபடுத்துவதற்காக அவர்கள் கேட்கிற எல்லாச் சலுகைகளையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இதையும் கொடுக்கிறபோது மாண்புமிகு கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இந்த அசோக் லேலண்டு நிறுவனத்திற்கு 25 கோடி, 30 கோடி உதவி செய்திருந்தால் அப்போது திருப்பிக் கேட்டிருப்பார்கள். 30 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட தனியார் நிறுவனத்திற்கு உதவி செய்திருக்கிறீர்களே, அப்படிச் செய்வதற்குப் பின்னாலே உள்ள பின்னணி என்ன என்று இதே கேள்வியை மாண்புமிகு உறுப்பினர் நிச்சயமாகக் கேட்கத் தவறமாட்டார்கள். எனவே, இந்த அவையிலே இந்த அரசைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல தெளிவாக தனியார் துறையைப் பொறுத்தவரையில் நியாயமாக, நம்மிடத்தில் கேட்கிற நியாயமான உதவிகளைச் செய்து வருகிறோம். அசோக் லேலண்டைப் பொறுத்தவரையில் ஓசூரிலும், எண்ணூரிலும் ஏறக்குறைய உற்பத்தித் திறனை அதிகரிப்பதற்கான இன்னொரு திட்டத்தை வைத்து இருக்கிறார்கள். அதற்கான உதவிகளைச் செய்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் கேட்கிற இன்னொரு பிரிவைத்தான் வேறு மாநிலத்தோடு ஒட்டி கேட்கிற அந்த அளவுக்கு நம்மால் உதவி செய்ய முடியவில்லை என்று நாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். எனவே, அசோக் லேலண்ட் நிறுவனத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதன் மீது தனியாக விருப்பு, வெறுப்பு எதுவும் இல்லை. நமக்கு இருக்கிற தொழில் கொள்கையின் அடிப்படையில் இங்கே முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். எனவே, இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் குறிப்பிட்டதைப் போல், இந்த அரசின் தொழில் கொள்கையில் எந்தவிதமான குழப்பமும் இல்லை என்பதையும், ஒருவேளை தனியார் துறையை ஊக்குவிப்பதா அல்லது வேண்டாமா என்பதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைமுருகன் அவர்களுக்கும் மாண்புமிகு திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கும் இடையே வேண்டுமானால் ஏதாவது கருத்து வேறுபாடு இருக்கிறதோ என்னவோ என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிற மற்ற ஆலோசனைகளைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசு அவற்றைப் பரிசீலனை செய்து, அதற்குத் தகுந்த வகையில் வேண்டிய

1980 ஜூலை 19] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

காரியங்களைச் செய்யும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, பெரிய தொழில்கள், நடுத்தர தொழில்கள் என்கிற வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்து இருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு, மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிற சமயத்தில் கரும்புக்கு தற்போது நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள ரூ. 125-க்கும் கூடுதலாக விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசைக் கேட்டுள்ளதாகக் கூறினார்கள். அப்படி அதிகமாகத் தர வேண்டும் என்று கேட்டு இருப்பது எவ்வளவு? ரூ. 125 என்பதை ரூ. 126 அல்லது ரூ. 127 அல்லது ரூ. 150 என்று ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டு இருக்கிறார்களா? குறைந்த பட்சம் எவ்வளவு உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை அறிவிக்க இயலுமா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தற்போதுள்ள ரூ. 125 என்கிற விலையை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டு இருக்கிறோம். எவ்வளவு உயர்த்திக் கொடுத்தாலும், அதை வாங்கிக் கொள்ள நாம் மகிழ்ச்சியோடு தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இதுவரையில் தொழில் துறை மானியம், பால் வளத்துறை மானியம், பத்திரப் பதிவுத்துறை மானியம் ஆகிய மானிய கோரிக்கைகளின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் 16 பேர் கலந்து கொண்டு தங்களது மேலான கருத்துக்களை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வாயிலாகவும் பல்வேறு கருத்துக்களையும், உணர்வுகளையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த இரண்டு வழிகளின் வாயிலாக இந்தக் கண்ணியமிக்க சபையில் அங்கம் வகிக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் உணர்வுகளை எல்லாம் எங்களாலே உணர முடிகிறது. எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் பெரும் தொழிலைப் பற்றியும், அவர் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற துறைகள் பற்றியும் சில விவரங்களை இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், என்னுடைய பொறுப்பிலே இருக்கின்ற சிறு தொழில், கிராமத் தொழில் ஆகிய ஊரகத் தொழில் பற்றிய மானியங்களைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்த சில விவரங்களுக்கு சில விளக்கங்களைச் சுருக்கமாக உங்கள் மத்தியில் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன்.

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி] [1980 ஜூலை 19]

முதல் கருத்து—இன்றைக்குத் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழும் குடும்பங்கள் 60 சதவீதத்துக்கும் மேலாக இருக்கிறார்கள். நாட்டில் வேலை இல்லாதவர்களில் 10-ல் ஒருவர் தமிழ் நாட்டில் உள்ளார். தமிழ் நாட்டில் வேலை இல்லாதவர்கள் எண்ணிக்கை 17 இலட்சம். முழு நேர வேலை இல்லாத தொழிலாளர்கள் அதை விடப் பன்மடங்கு ஆகும். இந்தச் சூழ்நிலையில் அரசாங்கத்தின் நீண்டகாலக் கொள்கை—அனைவரின் வாழ்க்கைத் தரத்தை நன்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று இருந்தாலும், அனைவருக்கும் உடனடியாக உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும் கிடைக்கும் வகையில் வேலை வாய்ப்புக்கள் கொடுக்க வேண்டும் என்பதைக் குறுகிய காலக் கொள்கையாக இன்றைக்குத் தமிழக அரசு கொண்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில்தான் தொழில் துறையிலும் கிராமப்புறங்களில் பிற்பட்ட பகுதிகளில் பெரும் அளவில் வேலை வாய்ப்புகளை விரிவாக்கும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன.

[பிற்பகல் 2-30]

கடந்த ஆண்டு 1,50,000 வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்க வேண்டும் என்று இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்ததற்கு மாறாக அதற்கு மேலாகவே 2,33,000 வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கியிருக்கிறோம். இன்னும் பல்வேறு திட்டங்களை மேலும் மும்முரமாகச் செயல்படுத்தி நடப்பாண்டில் 2,65,000 வேலைவாய்ப்புகள் உருவாக்கப்படும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. சங்கரய்யா அவர்களும், திரு. பெருமாள் அவர்களும் பேசுகின்றபோது சில கருத்துக்களை நல்குகின்ற வகையில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். இன்றைக்கு சிறு தொழில் துறையில் மிக வேகமாகவும் எழுச்சியாகவும் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற தொழில் கூட்டுறவுச் சங்கம் விரிவாகவும் பரவலாகவும் வந்து, அதே முறையில் புதியதொரு சூழல் தமிழகத்தில் உருவாவதற்கு அது ஒரு தொடக்கமாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்.

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் அதில் தீவிர கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாகத் தீப்பெட்டித் தொழில் வளர்ச்சியைக் குறிப்பிடலாம். அதைப்போல நீலகிரி போன்ற பகுதிகளில் தேயிலை விவசாயம் செய்கிற சிறு சிறு தேயிலை விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்குகின்ற வகையில் தேயிலை கூட்டுறவுத் தொழிற் சங்கங்களை நிறுவி, அதிலே இன்றைக்கு பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பை உருவாக்க

1980 ஜூலை 19] (திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி)

முடிந்தது. ஆனால் இன்றைக்குப் பரவலாக அந்த முயற்சியின் மீது ஒரு ஐயப்பாட்டினை, வினாவினை சிலர் நியாயமான முறையில் எழுப்புகிறார்கள். அதற்குப் பதில் கூறுவது என்னுடைய தார்மிகக் கடமை என்று கருதுகிறேன்.

குறிப்பாக தீப் பெட்டித் தொழிலில் வேலை செய்கின்றவர்களின் ஊதியம் நாள் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 3 அல்லது 5 தான் கிடைக்கிறது. இது எவ்வாறு போதும்? இவ்வாறு வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கி என்ன பயன் என்ற ஒரு நியாயமான ஐயப்பாட்டினை சிலர் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கும் ஒரு குடும்பத்தின் தலைவன் இந்த அரசின் ஊரக தொழில் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் பயனாக நாள் ஒன்றுக்கு 5 ரூபாய் ஊதியம் பெறும் வேலை வாய்ப்பைப் பெறுவதாக இருந்தால், அதன் பயனாக அந்தக் குடும்பம் வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலே செல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. இதைக் கூர்ந்து பார்க்கும்போது தொழில் துறையில் கடந்த ஆண்டு 2,33,000 வேலை வாய்ப்புகள் உருவாக்கப் பட்டன என்றால் அதன் பயனாக மட்டும் 1,50,000 குடும்பங்கள் வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருந்து வறுமைக் கோட்டிற்கு மேலே சென்றிருக்கும் என்று பெருமையோடு சொல்லலாம். இது இந்த மாமன்றத்திற்கும் மக்களுக்கும் மன நிறைவு தரும் சாதனை என்று பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சிறு தொழில்கள் நன்கு வளரவேண்டிய அவசியத்தையும் அதன்மூலம் சிறு தொழில் முனைவர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்கவும் தமிழக அரசு பல விதிமுறைகளைத் தளர்த்தி இருக்கிறது. பல நண்பர்கள் சொன்னார்கள். சிறுதொழில் செய்பவர்களுக்கு இன்றைய தினம் நடைமுறையில் “ப்ரோசீ ஜரல் டிஃப்பிகல்ஸ்” இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஒரு தொழிலைத் தொடங்கவேண்டுமென்றால் தொழில் முனைவர் பல இடங்களுக்குச் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. வங்கிக்குச் செல்ல வேண்டும்; நகராட்சி நண்பர்களிடம் சென்று அனுமதி வாங்க வேண்டும். இப்படி பல்வேறு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் சுருக்கி ஒரே இடத்தில் இருந்தால் தொழில் வளர்ச்சிக்கு, தொழில்களைத் தொடங்கும் முயற்சியில் ஈடுபடுகின்றவர்களுக்கு அது உந்துகோலாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அதை அனுசரித்து இன்று தமிழக அரசு பல விதிமுறைகளைத் தளர்த்தி இருக்கிறது. பல புது சலுகைகளை கடந்த ஓராண்டு காலத்தில் அளித்திருக்கிறது. அந்த விவரங்கள் எல்லாம் இந்தக் கொள்கை விளக்கக் குறிப்புகளில் தெளிவாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. நேரம் கருதி, அவைகளை நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின் கவனத்திற்கு அவைகளைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். என்னென்ன விதி

(திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி) [1980 ஜூலை 19]

களைத் தளர்த்தியிருக்கிறோம். என்னென்ன விதிகளை மாற்றியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவாகக் சொல்லியிருக்கிறோம். இப்போதுதான் திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் எடுத்துப் பார்க்கிறார்கள். நிச்சயமாக படித்துப் பார்ப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நான் ஏற்கனவே படித்து விட்டேன் என்று சொல்வதற்காக புத்தகத்தை எடுத்துக் காட்டினேன். ஒருவேளை அமைச்சர் படிக்காமல் இருந்தால் இனி படித்துப் பார்க்கட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி : தலைவரவர்களே, திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களை கால் நூற்றாண்டாகவே எனக்குத் தெரியும் என்ற காரணத்தால் அவர் எதற்காகச் சொல்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியும் என்றாலும் தலைவரவர்களே, இந்தப் பல்வேறு உத்தரவுகளின் பயனாக தமிழகத்தில் அனைத்துப் பிரிவினாள்ள சிறுதொழில் முனைவர்களும் முழுமையாகப் பயனடையும் வகையில் இந்தத் தொழில் துறை நிர்வாகம் இவ்வாண்டு செயல்படும் என்று உறுதி கூறுகிறேன்.

இந்தச் சிறுதொழில் முனைவர்களுக்கேற்ற வகையில் தமிழ்நாட்டில் கிடைக்கக்கூடிய மூலப்பொருள்களைப் பயன்படுத்தி லாபகரமாக செயல்படக்கூடிய புதிய திட்டங்களைத் தீட்டுவது அவசியமாகிறது. இன்றைக்கு ஒரு குறையை எடுத்துச் சொன்னார்கள். கிராமங்களிலே நல்ல வசதி இருக்கின்றது. மூலப்பொருட்கள் இருக்கின்றன. மனித சக்தி இருக்கின்றது. ஆனால் இவைகளை இணைத்து திட்டமிட்டு அவர்களுக்கு வழிகாட்டுகின்ற ஒரு அமைப்பு, ஒரு நிறுவனம் இல்லாத ஒரு பெரும் குறை இருக்கின்றது என்ற விவரத்தை பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தக் குறையைப் போக்குகின்ற வகையில் இந்தப் பணியை மேற்கொள்வதற்கு இதனைத் தமிழக அரசினுடைய கொள்கை திட்டமாக மேதகு ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே நாங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அதையொட்டி இன்றையதினம் சிறுதொழில் வளர்ச்சி மையம் ஒன்றை ஆரம்பிக்க அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் உங்களுடைய மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அந்த மையத்தினுடைய பெயர்

“Centre for appropriate Technology”

அந்த மையத்தினுடைய வாயிலாக இந்தச் சிறு தொழில் செய்கின்ற நண்பர்களுக்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளை வழங்கி நல்ல திட்டங்களையும் கொள்கை விளக்கங்களையும் கொடுத்து

1980 ஜூலை 19] (திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி)

எப்படித் தொழில் செய்வது என்பது போன்ற விவரங்களை எல்லாம் அந்த

Centre for appropriate Technology

ஏற்றுக்கொள்கிற வகையில் அந்த அமைப்பின் வாயிலாகச் செய்வதற்குத் தமிழக அரசு இன்றைக்கு முனைந்து செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே மாவட்டத் தொழில் மையத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக மகத்தான திருப்பத்தை தமிழகத்தினுடைய தொழில்துறையிலே உருவாக்கி இருக்கின்றது. இன்றைக்கு ஒரு விவரத்தை இங்கே எடுத்துக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். டெவலப் கமிஷனர், ஸ்மால்ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரீஸ்—மத்திய அரசின் சிறு தொழிலாளர்ச்சி நிறுவனத்தின் லோக் உத்யோக் சமாச்சார் என்ற பிரசுரத்தில் 1979 ஜூலை இதழில் மாவட்டத் தொழில் மையங்கள் செயலாற்றுவது பற்றி அதாவது அகில இந்திய ரீதியில் 22 மாநிலங்களில் எப்படி வேலை செய்கின்றது என்று பரிசீலனை செய்து, ஆய்வு செய்த பிறகு அது முடிவை அறிவித்திருக்கின்றது. அந்த முடிவிலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது என்றால்

“In order to arrive at the overall relative performance of the programme in different states, maximum weightage has been provided to generation of employment followed by number of new units established, sick units assisted, credit provided by financial institutions and a number of entrepreneurs identified. With the application of this weightage, the implementation of the District industrial programme happens to have been done best in Tamil Nadu.” என்று மத்திய அரசிலே இருக்கின்ற அந்த நிறுவனம் நல்ல நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கின்றது. அந்த வகையில் அது பல வகைகளில் சிறு தொழில் செய்கின்ற அந்த முனைவர்களுக்குப் பயனாக இருக்கின்றது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போலவே பட்டு வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையில் கிராமப் பொருளாதாரத்தில் ஒரு திருப்பத்தை, ஒரு சிறப்பான மாற்றத்தை இந்தப் பட்டு வளர்ச்சி இன்றைக்கு உருவாக்கி இருக்கின்றது. இந்தப் பட்டுத் தொழிலைப் பொறுத்தவரை அது சென்ற ஆண்டுதான் துவக்கப்பட்டது. பட்டுத் தொழிலை வளர்க்கும் இத் திட்டம் 1979 ஆம் ஆண்டுதான் துவக்கப்பட்டது. இந்தப் பட்டு

(திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி) [1980 ஜூலை 19]

வளர்ப்பு 1,57,000 பேர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கின்றது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் முசுக்கொட்டைச் செடி பயிரிடும் பகுதி 21,419 ஏக்கரிலிருந்து 31,470 ஏக்கராக அதிகரிக்கப் பட்டிருப்பதால் அதனால் 50 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு இன்றைக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது.

[பிற்பகல் 2-40]

இந்த நடப்பு ஆண்டில், அதாவது 1980-81 ஆம் ஆண்டில் மேலும் 8,000 ஏக்கரில் முசுக்கொட்டை பயிரிடப்பட்டு மேற் கொண்டு 40,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்க இந்த அரசு கருதியிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இதனைப் போலவே பட்டு வளர்ப்புத் தொழிலிலே பல புதிய திட்டங்களை இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது என்று சொல்லி சிறு தொழில்களைப் பற்றி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பால் வளத்தை எடுத்துக் கொண்டால், இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி பல நண்பர்கள் இங்கே பல விவரங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பாகச் சென்னையில் கடந்த ஒரு மாதகாலமாக அவர்னஸ் என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு புதிய எழுச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பால் நுகர்வோர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற, சென்னையிலே உள்ள மக்களில் 10 லட்சத்திற்கு மேற்பட்டவர்கள் இந்தப் பால் வள நிறுவனத்தின் வாயிலாக பயன் பெற்று வருகிறார்கள். சமீபத்தில் அரசு எடுத்த நடவடிக்கையின் காரணமாக இன்றைய தினம் அவர்கள் ஓரளவிற்கு நல்ல பாலைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லத்தான் வேண்டும்.

முற்றிலும் தீமைகள் முடிந்து விட்டதாகச் சொல்லவில்லை, முற்றிலும் குறைகள் அகற்றப்பெற்று விட்டதாக நான் சொல்லவில்லை. ஆனாலும் குறைகள் ஓரளவு குறைவதற்கான முயற்சிகளை அரசு மனமார எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதைத் கூறிக் கொள்கிறேன். இந்த நிறுவனத்தில் பரிசோதனை செய்கிற அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே கண்காணிக்கின்ற அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கும் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டும் என்று தமிழக அரசின் பல்வேறு துறைகளில் ஏற்கனவே இருப்பதைப் போன்று, அதிலும் குறிப்பாக பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம், மின்வாரியம் போன்று, பெரிய நிறுவனங்களில் உள்ளதைப் போன்ற, கண்காணிப்பு பிரிவு ஒன்றினை மாவட்டக் காவல் துறை அதிகாரியின் தலைமையில் இயங்குவது பற்றி விரைவில் அரசு முடிவு எடுக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1980 ஜூலை 19] [திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

ஒரு போலீஸ் அதிகாரியினுடைய தலைமையில் எப்படி மின் வாரியம் செயல்படுகிறதோ, எப்படி பல்லவன் போக்கு வரத்துக் கழகம் கண்காணிக்கப்படுகிறதோ, அப்படியே இந்தத் துறையிலும் கெடுதல்கள் நடந்தால், தீமைகள் நடந்தால், குறைகள் ஏற்பட்டால் அதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு காவல் துறையின் படை இருக்கும். தமிழகம் முழுவதும் இருக்கிற மக்களுக்கு உணவுக்கு அடுத்தாற்போல் இடத்தைப் பெற்றிருக்கும் இந்தப் பாவில் கலப்படம் செய்கிறார்கள், தண்ணீர் ஊற்றுகிறார்கள், பல குறைகள் நடைபெறுகின்றன என்று நுகர்வோர்களிடத்திலிருந்தும், சட்டமன்ற உறுப்பினர் களிடத்திலிருந்தும் பல புகார்கள் வந்ததின் அடிப்படையிலும், மக்களுக்கு மிகவும் தேவையான அடிப்படை உணவுப் பொருளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும், அதுவே மக்கள் ஆட்சியின் முதற் கடமை என்ற வகையில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய விழுமிய தலைமையில் இருக்கிற இந்த அரசு இன்றைய தினம் இத்தகைய நடவடிக்கையை எடுத்து இருக்கிறது.

அது மட்டும் அல்ல, இன்றைக்குப் பால் வள நிறுவனத்தில் இருக்கிற பல குறைகளில், வினியோகிக்கிற முறையில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதுதான் பொது மக்களிடம் இருந்து புகார்கள் வருவதற்குத் தலையாய காரணம் என்று நான் மனதார கருதுகிறேன். அப்படி வினியோகத்தில் இருக்கிற குறையை—நெருடலை மாற்றுகிற வகையில்தான் தமிழக அரசு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகிறது.

இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 10 லட்சம் மக்கள் பால் வள நிறுவனத்தின் வாயிலாகப் பயன் பெற்று வருகிறார்கள். இந்த நிறுவனத்தில் குறைபாடுகள் இருப்பதைப் போக்க சில காலமாகவே அரசு யோசித்து வந்தது. பால் வினியோகிக்கும் அமைப்பில் நுகர்வோர்களும் இடம் பெறாவிட்டால் இத்தகைய ஒழுங்கீனச் செயல்களை தடுத்து நிறுத்த முடியாமல் போய்விடும் என்று அரசு கருதுகிறது.

ஆகவே, சென்னை நகரில் பால் வள நிறுவனம் இப் போது இருக்கும் அமைப்பைப் தனியாகப் பிரித்து, அதாவது இன்றைக்கு பால் வள தலைமை நிறுவனத்திலிருந்தே மொத்தமாகப் பால் வினியோகம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் அதனைத் தனியாகப் பிரித்து, அதன் நடவடிக்கைகளை ஒரு நுகர்வோர் கூட்டுறவு நிறுவனத்திடம் ஒப்படைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஒவ்வொரு மாநகராட்சி, அல்லது வட்டம் அல்லது அதனைப் போன்றதொரு நிர்வாகப் பகுதியில் அவை பிரித்துக் கொடுக்கப் பெறும்,

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி] [1980 ஜூலை 19]

இன்றைக்கு சென்னை நகரில் 150 வட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த 150 வட்டங்களை வைத்து ஆங்காங்கே நுகர்வோர் கூட்டுறவு பால் சங்கத்தை நிறுவி, அந்த நுகர்வோர் கூட்டுறவு பால் சங்கத்தின் வாயிலாக, பாலை மக்களுக்கு விநியோகம் செய்தால் நிச்சயமாக இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை, இப்படிப்பட்ட தீமைகளை, இப்படிப்பட்ட கெடுதல்களைத் தடுக்க முடியும் என்று கருதி, அவ்வாறு மாநகராட்சி வட்டம் அல்லது அது போன்ற நிர்வாகப் பகுதியில் நுகர்வோர் கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து அவர்களிடம் பால் விநியோகிக்கும் நடவடிக்கைகளை அரசு ஒப்படைப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்து வருகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவசியம் ஏற்பட்டால் இந்தச் சங்கங்கள் ஒரு உயர்மட்ட நிறுவனத்தின் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டு வரப்படும்.

தமிழ்நாடு பால் வள நிறுவனத்திடமிருந்து நுகர்வோர் உள்ளிட்ட இந்த அமைப்பு இவ்வாறு மாறுதல் பெற்று, அதனைச் செயல்படுத்த ஒரு தனி அதிகாரி நியமிக்கப் பெறுவார். இப்படிப் பல முயற்சிகள் எடுத்து இந்தத் துறையிலே நல்ல மாறுதல்களை செய்ய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு இன்றைக்கு முயன்று கொண்டிருக்கிறது.

அதேபோல பத்திரப்பதிவுத் துறை பற்றி பல உறுப்பினர்கள் பல விவரங்களை கொடுத்துள்ளவெட்டுத் தீர்மானங்கள் வாயிலாகவும், இங்கே பேசிய நேரத்தில் சொன்ன உணர்வுகள் வாயிலாகவும் இந்த அரசு உணர்ந்து வந்திருக்கிறது. அதற்குரிய அதிகாரிகளை, சம்பந்தப்பட்டவர்களை நான் கலந்து உரிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு இந்த நான்கு மானியக் கோரிக்கைகளையும் அருள்கூர்ந்து நிறைவேற்றித் தரவேண்டும், வெட்டுத் தீர்மானங்களைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மானியக் கோரிக்கை எண். 24—தொழில்கள்.

திரு. சு. பாலன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

திருவாளர்கள் டி. மணி, கே. எம். தங்கமணி, பொ. உத்திராபதி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பக் கொள்ளப் பெற்றன.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள், திரு. பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாக கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : மானியக் கோரிக்கை எண். 24— தொழில்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 11,76,05,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்,

1980 ஜூலை 19]

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு.

திருவாளர்கள் கே. எம். தங்கமணி, ஜே. ஹேமச்சந்திரன், ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திருவாளர்கள் ப. சுந்தரம், பொ. விஜயராகவன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—“ மானியக் கோரிக்கை எண். 49—தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ.5,77,20,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும் ’,

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண். 6 —பத்திரப்பதிவு.

திருவாளர்கள் பெ. சு. திருவேங்கடம், என். சிவஞானம், பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், செ. சிவசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திரு. பொ. விஜயராகவன் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—“ மானியக் கோரிக்கை எண் 6 பத்திரப் பதிவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,08,16,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள்.

திருவாளர்கள் சு. பாலன், இல. பலராமன், ரா, கிருஷ்ணன், செ. சிவசாமி, ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

[1980 ஜூலை 19]

திரு. பொ. விஜயராகவன் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :—“மானியக் கோரிக்கை எண். 10—பால் வழங்கு திட்டங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 73,01,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்”.

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று நாளை மறுதினம் (21—7—1980) காலை 9-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2-49 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

49. தமிழ்நாடு 1974 ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்பு விதிகளில் திருத்தமொன்று செய்வது குறித்து உள்துறையின் (போக்குவரத்து I) 11—14—1980 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 1159 ஆம் எண். அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு (தமிழ்நாடு 1974-ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வண்டிகள் வரி விதிப்புச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 13/1974) 25(2) பிரிவின் கீழ் பேரவை முன் வைக்கப் பெற்றது.)

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

*80. கோரிக்கை எண் 6, பத்திரப் பதிவுத் துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, ஜூலை 1980 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

**81. கோரிக்கை எண். 10 பால் பன்னை வளர்ச்சித் துறை பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு 1980-81 (தமிழ், ஆங்கிலம்).

**82. 1979-80-ஆம் ஆண்டிற்கான தமிழ்நாடு பால்வள நிறுவனத்தின் ஆய்வுரை (தமிழ், ஆங்கிலம்).

௮83. தொழில் கொள்கையும் திட்டங்களும், 1980-81 (தமிழ், ஆங்கிலம்)

84. 1980-81ஆம் ஆண்டில் தொழில்கள் பற்றிய சாதனைத் திட்டம் (தமிழ், ஆங்கிலம்).

*—16-7-1980 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப் பெற்றன.

**—17—7—1980 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப் பெற்றன.

௮—18—7—1980 அன்று உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப்பெற்றன.